

సత్యరాజాపూర్వదేశ యాత్రలు.

ద్వీ తీ య భా గ ము

ల ం కా ద్వీ ప ము

By

K. VEERESALINGAM

సత్య రాజా పూర్వ దేశయాత్రలు.

ద్వితీయ భాగము
లంకా ద్వీపము.

మొదటి ప్రకరణము.

ఆడుమళయాళములో నాకు సిద్ధుఁ డనుగ్రహించిన పనరు యొక్క మహిమచేత నడవవలసిన ప్రయాసములేక మనోవేగమున గగనమార్గమునఁ బోయి క్షణకాలములో నేను లంకాద్వీపమున వాలితిని చెప్పియున్నానుగదా! హనుమద్దేవుని తరువాత నీకలికా లములో మన పెద్దలెవ్వరును పురాణములలోఁదక్క దర్శింపనోచుకొని లంకాద్వీపమును వాయుపథమునఁ బోయి చేరఁ గలుగుటకు మన భరతఖండవాసులలోఁగల్గి నేనే ప్రథముఁడ నగుటచేత, ఇంతటి ఘన కార్యమును నిర్వహించిన యాయుత్తమోత్తమదినమును మహాపుణ్య దినమును గా భావించి యేటేట మీరుత్సవముచేసికొక మాసరన్న దృఢవిశ్వాసమునుబట్టి నేనక్కడ నడుగిడినదినమును మీకు సరిగా తృటిలవలతో చెప్పుచున్నాను. సావధానచిత్తులరై గ్రహింపుఁడు. నేనాదేశములో కుడికాలు మోపినపుణ్యకాలము హూణశకము ౧౮౮౩ వ సంవత్సరము మార్చినెల ౨౩ వ తేదీ మధ్యాహ్నము మూఁడుగంటల రెండుమినిట్ల నాలుగుసెకనుల ముప్పాతికమోద మోఁడువీసములకాలము. నేనాదేశమునందు వాలెడునప్పుడు సహితము మనదేశమందలి కాలజ్ఞులు తప్పుపట్టుట కవకాశములేకుండ

త్రోవలోనే యెడమకాలుముడుచుకొని కుడికాలొక్కటియే భూమి మీఁదఁ బెట్టినాను. హూణపంచాంగములు లేని యాదేశములో సంవత్సరమును మాసమును తిథియు సరిగా నెట్లు తెలిసికొఁగలిగితి వని నూత్ముబుద్ధి లేనివారు కొంద రడుగవచ్చును. ఆఁడుమళయాళ దేశములో మూడు సంవత్సరముల రెండుమాసముల పందొమ్మిది దినములుండుటచేత దానినిబట్టి లెక్కవేసి చూడఁగా, నేనక్కడ ప్రవేశించినదినము సరిగా నేనిప్పుడు చెప్పినదే యయినట్లు ప్రేలినది. అంతేకాక లంకానగరమునందు జ్యోతిశ్శాస్త్ర విద్వాంసు లనేకు లున్నందున వారి నాశ్రయించి తరువాత కొంతకాలమునకు వారిచేత చేయించిన లెక్కను బట్టిచూడ రెండుమూడుదినము లెక్కువ లెక్కువగా నేను జెప్పిన తిథి సరియైనట్లు సిద్ధాంతమయినది. ఆ రెండుమూడు దినముల వ్యత్యాసమును లంకాద్వీపమునకును మనదేశమునకును గల కాలవ్యత్యాసమువలనను జ్యోతిశ్శాస్త్ర సిద్ధాంత భేదములవలనను వచ్చినదగుటచేత మీ రాయల్పభేదమును పాటింపక కర్మానుష్ఠానమునకు నేను చెప్పిన దినమే సిద్ధాంతము చేసికొనుఁడు. శాలివాహన శకాది హిందూశకముల న్నింటిని విడిచిపెట్టి హూణశకప్రకారముగా సంవత్సర పరిగణన మేలచేసితివని కొందఱుబుద్ధిమంతులు శంక చేయవచ్చును. దానికిని సమాధానమువినుఁడు. ఇప్పుడు మన భరత ఖండమునం దంతటను వ్యాపించియున్న యింగ్లీషుపాఠశాలల మహత్త్వమువలన ముఖ్య పట్టణములయం దెల్లవారును తెలుఁగు సంవత్సరములును తెలుఁగు తిథులును మఱచి యున్నారనియు, ఇప్పుడించు మించుగా కలిసిపిద్ధముగా నంగీకరింపఁబడుచున్న సంధ్యావందనమును జేయుచాందను లక్కడక్కడఁ గొందఱున్నను వారుసహితము “అస్మిన్ పత్తమాన వ్యావహారిక హూణమాసేన ౧౮౮౩ సంవత్సరే, మార్చమాసే, ౨౩ తిథౌ” అని సంధ్యావందనములో నింగ్లీషుతిథు

లనే వాడుచున్నారనియు, నేనక్కడి జ్యోతిష్కులవలననే యెఱిగిన వాడ నగుటచేత మీకు నుబోధమగుటకయి యింగ్లీషు తిథులను వాడితినేకాని నాకు తెలియకకాదు. ఈకలికాలమునందు సహితము జ్యోతిషమిట్లు ప్రత్యక్ష నిగర్భముగా నున్నదికదా ! లంకాద్వీపము నందు జ్యోతిశ్శాస్త్రమే ప్రబలియుండని పక్షమున ద్వీపాంతరమునందేకాకినయియున్న నేను దూరదేశమునందలి మిసితిగతుల నెఱుంగక తిథి మాస సంవత్సరాదులను మీకు దురవగాహమగునట్లు బార్హస్పత్యమాన ప్రకారముగా తెలిపియుందును. నాకింతటి దివ్యజ్ఞానము ప్రసాదించిన యోజ్యోతిశ్శాస్త్రరాజమా ! నీకు షదివేల సమస్కారములు. పశ్చిమ ఖండమునుండి హూణులు తెచ్చి విడుచుటచేత నిప్పుడు భరతఖండమునందెల్ల యెడలను పిశాచములవలె సంచరించుచున్న ప్రకృతిశాస్త్రములకు భయపడక నీవ మాదేశము నెప్పుడును విడువక మావారి హృదయపీఠముల నధిష్ఠించి రాజ్యము చేయుచుండుము. సంధ్యావందన విసర్జనకథనముచేత శాస్త్రోల్లంఘనము చేసినట్లు పామరులు భావింతురన్న భీతిచేత జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుబట్టి నేనెఱిగిన ఈసత్యమును మనవారు కొందఱు పయికోప్పకొక పోయినను, మన స్థులలో నయిన సత్యమును గ్రహించి జ్యోతిషమును మునుపటికంటె నెక్కువగా గౌరవింతురని నమ్ముచున్నాను.

నేను లంకాద్వీపమును జేరినతరువాత నెటుపోదునాయని యాలోచించుచు ఊణకాల మొక మట్టిచెట్టు నీడను గూర్చున్నాను. మట్టిచెట్టని చెప్పగానే యది మనదేశపుమట్టిచెట్టు వంటిదే యని మీరనుకో వచ్చును. కాని యది యాకారమునందు మన మట్టిచెట్టనే పోలిినను షరిమాణమునందు మాత్రము శతగుణము లధికమైనదిగా నున్నది. దాని యాకులు మనదేశమునందలి తామరాకు లంత లేసి యున్నవి ; దానిపండ్లు పెద్దతాటికాయలంతలేసి యున్నవి ; చిన్న

యూడలు నాకొగిటి కడగినవికావు ; కొమ్మలారంభమైన మానిప్ర
కాండముయొక్క యెత్తిన్నూ అడుగుల కంటె హెచ్చుగానున్నది ;
మానియొక్క కైవారము సరిగా కొలవలేదుగాని నూఅడుగులకంటె
నెక్కువగానే యున్నట్టు తోచినది ; కొమ్మలు రెండుమూడు
యోజనములదూరము వ్యాపించియున్నవి. చెట్టెంతయెత్తుండునోయని
యాకాశమువంకఁ జూచితినిగాని నాదృష్టి వ్యాపించినతవలకుఁ కొన
కనఁబడలేదు. పయివంకఁ జూచుచుండఁగా నొకకాకి కొమ్మలలోఁ
గూరుచుండి కావుమని కూసినది. ఉరుమువలెనున్న దానికూత వినఁ
బడఁగానే నాగుండెలు పగిలిపోయినవి ; దాని రూపమును జూచినను
నాభయము తక్కువకాలేదు. అది రూపమునందు గేదెదూడంత
యున్నది. దానినిజూచి యేపక్షినన్నగ నెత్తుకొనిపోవునోయని భయపడి
ప్రాణరక్షణార్థము యొక యూడచాటునకుఁ బోయితిని. అవంక
చూడఁగానే యూడమోఁదఁ బ్రాఁకుచు రెండు కండచీమలు నాకంటఁ
బడినవి. అవి మనదేశమునందలి యెలుకలంతలేసి యున్నవి. అవి
కుట్టినపక్షమున యేనుఁగువంటి దృఢకాయుండు సహితము నిమిషము
లో పీనుఁగగుటకు సందేహముండదు. శివు నాజ్ఞ లేనిది చీమకుట్టదన్న
లోకోక్తి యధార్థముగా నేను నమిషమునకుఁ బోయినను నన్నొక
చీమయు కుట్టలేదు. అయినను వానిదర్శనమువలన నై నభీతిచేతనే
నాదేహమంతయు గాలిలోపెట్టిన దీపమువలె కంపింప మొదలుపెట్టి
నది. అప్పటి నాదురవస్థ నేమని చెప్పుకోను ! దుత్తూరపర్ణి పసరు
కొంచె ముక్కడ దొరకినపక్షమున మరల కాలికి రాచుకొని శీఘ్రము
గా స్వదేశముచేరి ప్రాణరక్షణము చేసికోవలెనన్న బుద్ధి వుట్టినది.
నే నేనై పునఁ జూడ్కినిగిడ్చినను దుత్తూరపర్ణి యొక్క మొక్కయి
నను చుట్టుపట్ల నెక్కడను చూపుమేర దూరములో నాదృష్టికి గోచ
రముగాలేదు. అప్పుడు మనపూర్వులు మహాబుద్ధిమంతులయి దూర

దేశయాత్రలు నిషేధించిన దూరదృష్టియొక్క మహిమ నామనస్సునకు బోధపడి వారిసర్వజ్ఞత స్పష్టపడినది. ఆహా! మనపూర్వులను బోలిన ధీమంతు లిప్పుడున్న వారిలోను ముందు పుట్టఁబోవువారిలోను కూడ నుండరు. అప్పుడు మనపెద్దలబుద్ధిని మెచ్చుకొనుచు వారి యందు పూజ్యతాబుద్ధి కలవాడనయి నాభాగ్యమింతేయని యెంచుకొని పెద్దలు నిషేధించిన ద్వీపాంతరయానమునకు పూనినపాపఫల మనుభవింపక తీరిదని నిశ్చయము చేసికొని, వడవడ వడఁకుచు ప్రాణములమీఁది యాశ వడలుకొని ఈశ్వరనామస్మరణము చేసికొనుచు చెట్టుక్రింద నిలువఁబడి యుంటిని, ఇట్లుండఁగా గాలిచేత మట్టిపండ్లొకటి నాకాలిసమీపమున రాలి కుండపగిలినట్లు బళ్ళున పగిలినది. ఈశ్వరకటాక్షముచేత పండు కొంచెము దూరముగా పడినదికాని నానెత్తిమీఁదనే పడినపక్షమున తల రెండు వ్రక్కలయి మీశీవృత్తాంతమును చెప్పువారులేక నేనీచాటికి స్వర్గలోకమున ప్రాంతికాపునయి యుండియుండును. ఈనాయాపదల కన్నిటికిని హూణులు చేసిన భూగోళశాస్త్రము మూలము. వారిశాస్త్రములను వేనిని నమ్మనివాడనయినను వారు దేశములను తిరిగి చూచివచ్చి సత్యము వ్రాసినారన్న విశ్వాసముచేత లంక యనఁగా నాకుచెప్పినట్లు సింహళద్వీపమనియు, అక్కడ మనవంటి మనుష్యులే యున్నారనియు, వారు వ్రాసిన వ్రాతలు నమ్మి భ్రమపడి మోసపోయి యాయాపదలను తెచ్చుకొన్నాను. కాని సత్యమునకు లంకయనఁగా సింహళద్వీపముకాదు సుండీ. అదివేఱు ; ఇదివేఱు. ఈరెంటికినిగల భేదమునుగూర్చి మీకు ముందు ప్రకరణమునందుఁ దెలిపెదను. మహారణ్యమధ్యమున నేనిట్లు భయభ్రాంతుఁడనయి యున్న సమయములో గోరుచుట్టుమీఁద రోకటి పోటు వడ్డట్లు మఱియొకవిత్తుకూడ స్రవచాప్తమైనది. దిగ్భ్రమనొంది నేను దిక్కులు చూచుచుండగా నిరువదిముప్పది యడుగుల యెత్తు

గల నల్లని దిగంబరపురుషవిగ్రహ మొకటి నావంక నడిచి రా నారంభించెను. ఆ ఘోరరూపము నాకంటఁబడఁగానే పురాణములలో వర్ణింపబడిన రాక్షసుల రూపములును కథలును స్మరణకువచ్చి యది తప్పక రాక్షసదేశమని ఆక్రూర రాక్షసుని నాఁటిసాయంకాల భోజనమునకు నేనే ప్రథమకబళము నగుదుననియు తోచి నామనస్సులో నానావిధములైన యూహలుత్పన్నములు కానారంభించినవి. నేను కన్నులెత్తెయ్యా వికృతవిగ్రహమువంకఁజూచునప్పటికి ముందుగా పెద్దగొడుగుంతయున్న యాభీరముఖమునందు నిప్పుబంతులవలెనున్న వెలగపండ్లంతలేసి మిడ్లిగుడ్లు రెండు నిప్పులుగ్రక్కుచుఁ గానఁబడినవి ; అటుతరువాత మొనలినోరంత నోటిలో పులిగోఱలను మించియున్న తెల్లని వ్రేలెడేసిమునిపండ్లు భయంకరముగా గానఁబడి నాదృష్టిని మిఱుమిట్లు కొల్పినవి. అంతట నే నాఘోరాకారమును జూడలేక కన్నులు మూసికొన్నాను. కాటుక కొండవలె నడిచివచ్చుచున్న యావిగ్రహము సమీపింపఁగానే నాదేహము నిలుపునఁచెమర్చి కంపమెత్తినది ; నాలుకతడఁబడి నోట మాట రాకపోయినది ; భయపడి ప్రాణములెక్కడకు లేచిపోయినవోకాని దేహస్మృతి సహితము తప్పిపోయినది. ఆ ఊణముననే నేను మూర్ఛలోమునిగి శవమువలెనయి మొదలునటికిన వృక్షమువలె క్రిందపడిపోయినాను. అటుపిమ్మట నక్కడ నేమిజరిగినదో నాకు తెలియదు.

నాప్రాణము లెంతసేపటికి మరల వచ్చి నాబొందిలో చేరుకొన్నవో నేను నిశ్చయముగా చెప్పలేనుగాని యవి చేరినపిమ్మట నేను కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మునుపున్నచోట లేక భూమి కిరువదియడుగుల యెత్తున చెట్టుక్రింద నాకగపడిన రాక్షసునియొక్క యొకయొడచేతిలో నున్నాను. వానియొక్క రెండవచేతి వ్రేళ్ళు రెండు నానడుమును చుట్టుకొనియున్నవి. నాతోడలకంటెను నెక్కువలావుగా

నున్న యాత్రేశ్వరము సడకొత్తులోని పోకలాగున నిలుకుకొని బౌధసదులు పయించకఁ జూచునప్పటికి వానిముఖమప్పుడు సమీపమున నాకు మఱిత స్పష్టముగాఁ గానఁబడినది. తెఱచియున్న వాని నోరు పర్వతగుహవలె నున్నది; నాలుక గుహలోనుండి పయికివెడలుచున్న కొండచిలువవలెనున్నది; దంతము లా కొండ చిలువను పట్టుకొనుటకయి చాలుపుగావచ్చి ముక్కులుచాచి క్రిందను మీఁదను గుహముఖమున నిలుచున్న గరుడపక్షులవలె నున్నవి. ఆస్థితిచూచి నప్పుడా రాక్షసుఁడు గుటుక్కున మ్రింగుటకయి నోర వేసికొనఁ జూపుచున్నాడని భావించి, ఆక్రూరకృత్యమును చూడలేక మొగము వెనుక చుక్కకు త్రిప్పుకొన్నాను. అట్లు మొగము త్రిప్పు కొనఁగానే ముల్లుపుచ్చి కొట్టడచినట్లు తొంటికంటెను ఘోరతరమైన వికృతరూప మొకటి నాకన్నులను వెఱపుగొలుపుచు నావెనుకతట్టున నిలువఁబడి యున్నది. ఈక్రాంతవిగ్రహము నాకంటఁబడఁగానే నన్ను చేతిలోఁ బెట్టుకొనియున్న యారాక్షసవిగ్రహము దానిముందు కేవలశిశుప్రాయమయినది. మొదటి రాక్షసవిగ్రహ మీనూతన రాక్షసవిగ్రహము మొలవద్దకయినను రాలేదు. మొదటి విగ్రహముకంటె మూఁడంతలున్న యీవిగ్రహ మెంతపెద్దదిగా నుండునో దీనిని చదివెడివారే యూహించుకోవచ్చును. సమస్తావయవములును మొదటిగ్రహమునకున్న దానికంటె మూఁడేసిరెట్లున్నవి. ఆవిగ్రహముయొక్క మొగము చూడవలెనని నేను తలయెత్తితినిగాని దేవాబయములోని గాలిగోపురముయొక్క శిఖరమువలె నున్న యాతనిశిరస్సు తిన్నగా కంటికి కనఁబడినదిగాదు. అడవిపందియొక్క వెన్నుమీఁది నిడుదవెండ్రుకలవలె నున్న యాతని కడుపుమీఁద నూగారు నడుమ నాదృష్టి కడ్డమువచ్చి బెదరింపఁగా ఊణకాలము తొలఁగిపోయిన భయదేవత మరలవచ్చి నాహృదయములోఁ బ్రవేశించి నాకన్నులను మూత్రవేసినది; అంగ

ముల నల్లలనాడించినది ; మొగమును వెలవెలఁబాటించినది; ప్రాణములను బాఱఁదోలి శరీరమునంతను మరల వివశముచేసినది. ఇట్లు కొంతసేపు మరలమూర్ఛపోయి రెండవసారి తెలివి తెచ్చుకొని కన్నులు విచ్చి చూచునప్పటికి నేను మొదట ననుకొన్నట్లుగా పయికి పిన్న రాక్షసుని నోటిలోఁగిరిబోక క్రిందికి భూమిమీఁదికి వచ్చి యున్నాను. అప్పుడు భూమిమీఁదనున్న నన్నయిరువురు రాక్షసులును మోక్షాశ్వమీఁద గూరుచుండి వంగి నాయువయవములను శోధించి చూచుచున్నారు. ఆసనుమునునందు నేను కదలి భూమిమీఁద నడువనారంభింపఁగా వారు సంతోషించి తమలోతామేమో చెప్పుకొని నన్ను మరల చేతులతోఁబట్టి మనదేశమునందు పిల్లలు పక్షిపిల్లలను బట్టలలోఁ బెట్టుకొని తీసికొనిపోవుచున్న నన్ను తమ బట్టలలోఁ బెట్టుకొని మఱి యొక యింటికిఁ గొనిపోయి వాకిట బల్లమీఁదఁ గూరుచుండి చదువుకొనుచున్న మఱియొక రాక్షసుని జూచి సమస్కరించి యంతనితో నేమేమోచెప్పి మెల్లగా నన్నాతని బల్లమీఁదఁ బెట్టెరి. ఆతఁడును నన్ను మోట్లమొదట తన చేతిలోనున్న పుస్తకముతో మెల్లగా కదల్చిచూచి, కొంతసేపు నా మొగమువంకను చేతులవంకను పంగిచూచి యాశ్చర్యపడి, పురుగును కఱిచిపోవునేమోయని భయపడి మనము నేర్పుతో పట్టుకొనునట్లు మెల్లగా తనచేయి నావెనుకకుపోసిచ్చి సాహసించి చుట్టుకొన ముందటి వ్రేళ్ళతో నానడుము పట్టుకొని పయికెత్తి, వెల్లవెలికిఁబట్టి మొగముచేరువను బెట్టుకొని కొంతసేపు నన్ను నిదానించిచూచి చిఱునవ్వునవ్వి, నన్ను మెల్లగా మరల బల్లమీఁదఁ బెట్టెను. కఱుతునో కుట్టుదునోయన్న భయముచేత నన్నతఁడు గట్టిగా పట్టుకొన్నందున వ్రేళ్ళయొత్తుడుచేత నానడుము నలిగి తరువాత మూఁడు దినములవఱకును నా నడుమునొప్పి పోయినదికాదు.

నన్ను మొట్టమొదట మఱిచెట్టుక్రిందచూచినవాడు నాలుగేండ్ల ప్రాయముగల బాలుడు. బాలుడైన హేతువుచేతనే యాపిల్లవాడు దిగంబరుడుగా నున్నాడుగాని యాలంకలోని కాలపులందఱును దెన మొలవారు కారు. అక్కడ పెద్దవాండ్రందఱును మనవలెనే తమకు తగిన వస్త్రములనును ధరించుకొందురు. ఆబాలుడు డాడుకొనుటకయి యూరివెలుగులనున్న మఱిచెట్టునద్దకువచ్చి నన్నుచూచి మూర్ఛపోయి యున్నప్పుడు పసివాడగుటచేత నన్ను నిర్భయముగా పిల్లకూసవలె తన యింటికి బట్టుకొనిపోయి నేను మూర్ఛతేఱునప్పటికి నన్ను తన తండ్రికి చూపుమండెను. అతఁడును నన్నాశ్చర్యపడిచూచి మనుష్య రూపమున సంతచిన్ని జంతువున్నవార్త యెప్పుడును విననందున, ఇటువంటి యద్భుతవస్తువును గొనిపోయి తన యజమానునికి కాను కిచ్చుట యుక్తమనిభావించి తక్షణమేకొనిపోయి యాతనికి సమర్పించెను. అతఁడును నారూపమును జూచి వింతపడి, అంతచిన్నదిగా నున్నను మనుష్యరూపమగుటకు సందేహములేదని నిశ్చయించి అయినను లంకాద్వీపము జ్యోతిష భూమియగుట చేత జ్యోతిష్కుల నడిగి మఱి సిద్ధాంతముచేయుట మంచిదని యెంచి, జ్యోతిషుల నిమిత్తము సేవకులను బంపెను. ముహూర్తగ్రంథములను జాతక గ్రంథములను, సాముద్రిక గ్రంథములను చేతఁ బట్టుకొని కొంచెము నేపటికి నలుగురు సిద్ధాంతు లక్కడకువచ్చిరి. అప్పు డతఁడు నన్నా కాలజ్ఞులకు చూపఁగా వారు నేనే జాతి జంతువునో నిరారణము చేయుటకై గ్రహగతులను విచారించియు శ్వాసలు పరీక్షించియు శకునములను జూచియు గణనవేయుట కారంభించిరి. ఆజ్యోతిష్కులలో నిద్దఱు మంచి పురాణజేత్తలు. మనదేశము నందువలెనే యాదేశమునందును పురాణములున్నవి. వారిలోనొకపురాణ జేత్త కొంచెమునేపాలోచించి యొకచోట కలియుగములో నేలము

లగచెట్లకు నిచ్చెనలువేయునంతటి హ్రస్వాంగులుపుట్టుకురని చెప్పియు
 న్నందున నట్టివారిలో నేను ప్రథముడనని చెప్పెను. ఇంకొక పురాణ
 వేత్త తనప్రేలితో నన్ను కొలిచి వాలఖిల్యాదు లని యొగతెగ
 మహర్షు లంగుష్ఠమాత్రశరీరు లుందురని పురాణములలోఁ జెప్పియున్నం
 దున నేను వాలఖిల్యాదులసంతతివాఁడ నని చెప్పెను. అట్లు పురాణ
 మార్గమున మాత్రమేకాక తరువాత నలుగురు సిద్ధాంతములు జ్యోతిష
 మార్గమునకూడ నాలోచించి నేను మనుష్యుడనని యేకవాక్యముగాఁ
 బలికిరి. క్రొత్తగాఁ బోయినవానికి నీకునారిసిద్ధాంతములన్నియు నెట్లు
 తెలిసినవని కొందఱుప్రశ్న వేయవచ్చును. నాకప్పుడా సంగతులేవియు
 తెలియనేలేదు. తరువాత. గొంతకాలము వారిదేశములోనుండి నేను
 వారిభాష నేర్చుకొన్న తరువాత నాకీసంగతు లన్నియు వారు చెప్పగా
 బోధపడినవి. వారిభాష కొన్ని దేశ్యపదములతోఁ గలిసియున్నను
 విశేషభాగము సంస్కృతపదములతో నిండియున్నది. అందుచేత
 మన భరతఖండవాసులకు వారిభాష నేర్చుకొనుట మిక్కిలి సుల
 భము. నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న క్రమము చెప్పబూనుకొన్నచో
 మీకింపుగా నుండకపోవచ్చునని యెంచి మీకావివరములు చెప్పక నే
 ను మూఁడుమాసములలో వారిభాష నొకవిధముగా మాటాడుటకు
 నేర్చుకొన్నానని మాత్రము విన్నవించుచున్నాను. ఇట్టి స్వల్పాంశముల
 నుగూర్చికూడ వివరములు వివరింపని వేడుకపడువారు కొందఱున్న
 పక్షమున, వారు శ్రద్ధాభువులయి నాయొద్దకు వత్తురేని నేను మర్మము
 విడిచి వారికి సమస్తమును తనివిదీట వినిపించెదను.

రెండవ ప్రకరణము.

మొదటి ప్రకరణములో నేను జెప్పిన సత్యములను విన్నవారు నా సత్యసంధతనుగూర్చి సంశయపడకపోయినను మనుష్యాశనుల దేశమునకుఁబోయి వారిచేత భక్షింపఁబడక యొక్కమనుష్యుఁ డెట్లు మనకీ కథలను జెప్పుటకు జీవింపఁ గలిగెనోయని యాశ్చర్యపడకపోరు. నేను రాక్షసులచే భక్షింపఁబడక పోవుటకుఁ గారణము లనేకములు కలవు. అందు ప్రధానమయినది నే నాఁడుమథురూఢములో నేర్చుకొన్న మంత్రమహిమ. రెండవది యీకాలమునందు రాక్షసులు మనుష్య భక్షణమును మానుకొనుట. “వ్యాఘ్రము లెప్పుడయిన మాంసాశనము మానివేయునా? స్వభావముచేత మర్యాశనులయిన దనుజులు మనుజు భోజనముత్యజించుట యెట్లుసంభవించును? ఈవార్త నమ్మదగియుండ లేదు.” అని మనకర్మజ్యేష్ఠులయిన శ్రోత్రియులొక పేళ నామాటలు పూర్వపక్షముచేయఁ జూడవచ్చును. అయినను సత్యమెప్పుడును సత్యమే యగును. సూర్యచంద్రాదుల గతులు తప్పిననుతప్పవచ్చును. గాని నానోటినుండి మాత్ర మసత్య మెప్పుడును రాదు. నేను సూర్యుఁడు పశ్చిమమున నుదయించి దక్షిణమున సస్తమించునన్నను నామాట సత్యముకావలసినదే. నాయథార్థమును పరీక్షించుటకయి మీలో నెవ్వరయిన నీదేశమున కొక్కసారి నావెంట వచ్చినక్షమున మీకు నాసత్యవాక్య ధురీణత బట్టబయలగును. దానవులు మానవాశనతను మానుటకును కారణములేకపోలేదు. దానికిని రెండు కారణములున్నవి. అందొకటి మనుష్యులు క్రమక్రమముగా హ్రస్వశరీరులగుచు వచ్చుట చేత నెందఱినిధక్షించినను నొక్క ముద్దకయినను చాలకపోవుట. రెండవది విభీషణుఁడు లంకాధిపత్యము వహించి రాక్షసరాజయిన

తిరువాత శ్రీరాములవారి మీఁదఁగల భక్తిచేత సకముందు రాక్షసు లెవ్వరును మనుష్యభక్షణము చేయఁగూడదని శాసనముచేయుట, ఇప్పటి కిని లంకారాజ్యమును విభీషణుడే నేలుచుండుటచేత రాజశాస నమునుబట్టి రాక్షసులు మనుష్యాశనత్వమును విడిచిపెట్టి కామరూపు లైనను మనుష్యసంచారముగల దేశములకు బోవుట బొత్తిగా మాను కొన్నారు. నామాటయొక్క సత్యమును సిద్ధాంతమునుటకయి మన దేశమునకిప్పుడు రాక్షసులు రాకుండుటనే ప్రత్యక్షనిదర్శనముకదా ? విభీషణు డిప్పుడు లంకారాజ్యము చేయుచున్నాడన్నమాట విన్న వ్వుడు “త్రేతాయుగమునందు రాముని పరిజనుడైన విభీషణుని కాల మెక్కడ ? ఈకలికాలమెక్కడ ? అతడిప్పుడు లంక నేలుచుండుట యెక్కడ ?” అని తెలియనివారు సందేహపడుదురేమో ! తెలియనివా రు తమ మనస్సులలో నేమనుకొన్నను తెలిసినవారు మాత్రము విభీష ణుడు చిరకాలజీవులలో సగ్రగణ్యుడని పురాణములవలన నెఱిగి యుండుటచేత నేని చూచినచ్చి చెప్పిన యీసంగతిని గూర్చి యణు మాత్రమును సందేహపడరు. ఈవిభీషణుడు రాజయియున్న హేతు వును బట్టియే లంకాద్వీపము సింహళము కాదని వెనుకటి ప్రకరణము నందు వాగ్దానము చేసియున్న ప్రకారముగా నేనిప్పుడు సిద్ధాంతము చేయఁబోవుచున్నాను. పట్టాభిషేక కాలమందు శ్రీరాములవారే యా చంద్రతారార్కముగా లంక నేలుమని విభీషణునితో నానతిచ్చినందున, ఇప్పుడింగ్లీ షువారేలుచున్న సింహళద్వీప మెప్పుడును లంకాద్వీపము కాఁజాలదు. అంతే కాక యీరెండు ద్వీపములకునుగల వైశాల్యాది భేదములనుగూడ విచారింపుడు, శ్రీమద్రామాయణములో వాల్మీకి లవారు కిష్కింధాకాండములో

“కో వీరో యోజనశతం లంఘయేచ్ఛ స్థవంగమః ”

అని యేవానరవీరుడు లంకకు నూఱుయోజనముల సముద్రమును

దాటునని యంగదుఁ డడిగిపట్టు చెప్పియున్నారు. శ్రీవాల్మీకులవారే యుద్ధకాండమునందు

శ్లో. “దశయోజనవిస్తీర్ణం శతయోజనమాయతం

దదృశుర్దేవగంధర్వా నలనేతుం సుదుష్కరం. ”

అని నలుఁడు నూఱుయోజనములపొడుగును పదియోజనముల వెడల్పుగల నేతువును కట్టిపట్టు సెలవిచ్చియున్నారు. సింహళమేలంక యైరపక్షమున, రామేశ్వరమునకును లంకకును మధ్యనున్న సముద్రము నూఱుయోజనముల వెడల్పు గలదయియుండవలెనుగదా? నూఱుయోజనములనగా వేయిమైళ్ళు; నేయిమైళ్ళమాటయటుండఁగా నూఱుమైళ్ళయిననులేక రామేశ్వరమునకును సింహళద్వీపమునకును మధ్యనున్న సముద్ర మింగ్లీషువారి లెక్కప్రకారమే అటువదిమైళ్ళు న్నుది. రామేశ్వరమున కటువదిమైళ్ళదూరములోనుండి మిక్కిలి సింధు పైనచోట ౨౭౦ మైళ్ళును, మిక్కిలి వెడల్పుయినచోట ౧౪౦ మైళ్ళును గల చిన్న సింహళద్వీప మెన్నఁడయిన లంకాద్వీపము కానేర్చునా? సింహళమునకును రామేశ్వరమునకును నడుమనున్న యిసుకతిన్నెలే నేతువయినపక్షమున, పూర్వ మాంజనేయాదివాసరపీఠులు హిమవత్సర్వతాదులనుండి విటీచితైచ్చి ఘడవేసిన పర్వత శిఖరములన్నియు నేమయిపోయినవి? సింహళమే లంకయైన పక్షమున అందు మహానత్వలయిన రాక్షస సత్తములుండక దుర్బలులై న యటనవాండ్రును సింగాలీ వాండ్రును కాపురమేలయందురు? కాబట్టి యిట్టిహేతులను చక్కగా పరిశీలించి హూణులు వ్రాసిన గ్రంథములను విశ్వసింపక, సింహళ ద్వీపము లంక కాదనియు నేనిచ్చిడుపోయి చూచినదియే రావణలంక యనియు మీరు దృఢముగా నమ్ముఁడు.

మనమింక భూగోళశాస్త్ర ప్రసంగమును కొంచెముసేపు చాలించి ప్రస్తుతకార్యాంశమునకు వత్తము. నాక్రొత్త యజమానుని పేరు

మహాకాయుడు. ఆనామధేయముచేతనే యతఁడు రాజబంధువుఁ
డయినట్లు మీరూహింపవచ్చును. అతఁడు నాయందు పుత్రవాత్సల్యము
కలవాఁడయి నాయన్నపానాదులను గూర్చి ప్రతిదినమును తానే
విచారించుచు, మూషికమార్జాలాది జంతువులవలన నాకేవిధమయిన
యపాయమును గలుగకుండ రక్షించుచుండుటకయి యెనిమిదేండ్ల
ప్రాయముగల తనపుత్రకకు నన్నొప్పగించెను. మూషికమార్జాలాదుల
వలన మనుష్యునకు భయమేమని మీరనుకొనఁగూడదు. అక్కడి యెలు
కలు మనదేశపు కుక్కలంతలేసియుండును. ఇతఁ డిల్లులన్ననో మన
గోవులకంటె కొంచెముపెద్దవి. కాబట్టి యిట్టి పెద్దజంతువులవలన నా
వంటి యల్పశరీర కపాయము సంభవించుట యేమియూశ్చర్యము? నే
నక్కడకుపోయిన మూఁడవనాఁడే నాకొక్క గొప్పగండము తప్పిపోయి
నది. మీరాకథవిన్నచో నాసమయోచిత బుద్ధికిని నిరుపమానధైర్య
సాహసములకును మహాశ్చర్యనిమగ్న మానసులు కాకమానరు. నేనిప్పుడు వేర్కొన్న చిన్నదాని వేడుకకొఱకయి యింటివారు రెండు
కంచిమేకలను పెంచినారు. అందొకటి వారముదినములక్రిందట రెండు
పిల్లలనుపెట్టినది. వానినొకటితల్లి పాలుత్రాగి యాటలకయి చెంగుచెంగున
గంతులువేయుచు నేను నిలుచున్న వైపునకు పరుగెత్తుకొని రామొదలు
పెట్టెను. అటువంటి మహాజంతువు మృత్యుదేవతవలె నామీఁదికిపరు
గెత్తుకొనివచ్చుచున్నప్పుడు బ్రాహ్మణుఁడ నయ్యును నేనణుమాత్రమును
జంకక వెచుకంజవేయక, వ్యాఘ్రములు మొదలయిన క్రూరజంతువులు
సహితముప్రతిఘటించి నిలువఁబడినవారిమీఁదికి వచ్చుటకుభయపడునని
వేటకాండ్రవలన మనదేశమునందు విన్నమాటనుబట్టి వీరభటునివలె
ధైర్యముతో దానికెదురుగా నిలువఁబడితిని. అయినను మనదేశపు పు
లులకంటెను సధికసాహసము గలదయి యూమేకపిల్ల నాశూరగుణమును
ప్రత్యక్షముగాఁజూచియు వెఱచి వెచుకదీయక తలవంచుకొని నా

మీఁది కొక్కదుముకు దుమికెను. నేనప్పుడు సమయోచితబుద్ధిగల వాఁడనయి ప్రక్కకు తొలగి తప్పించుకొని యమపాశములవంటి నా బాహుపాశములను దానిమెడకు తగిలించియుండనిపడుమున, వజ్రాయుధములవంటి దానిముందటికొళ్ళగిట్టలు రెండును నాతోమ్ముమీ, నబడి ప్రాణాపాయము చేయలేక పోయినను బలమయినగాయమునై నఁ జేసియుండును. అది మెడపట్టు వదల్చుకొనవలెనని పెనఁగులాడఁగా, పట్టువదలినపడుమున నన్నది కాళ్ళక్రింద నలగద్రొక్కునని నేను భల్లూకపుపట్టుపట్టి వదలకపోగా, అంతటమాయరుపురకును భారతయోధులకువలె ఘోరమయిన ద్వంద్వయుద్ధ మారంభమయినది. బాహుబిహిని దంతాదంతిని నఖానఖని నేనుజేసిన యామహాయుద్ధములో నేనక్షతశరీరుఁడనయి నాశత్రువును రెండుమూఁడుచోట్ల గాయపఱచి విజయోన్ముఖుఁడనయి యుండఁగా, ఆమేఁకపిల్ల ప్రాణరక్షణార్థమయి కడపటిప్రయత్నముచేసి పర్వతగుహలు మాటు మ్రోయునట్లు మావుమని యొక్కసింహనాదముచేసి తనబలమంతను జూపి నన్ను బీరపాదు మొదటికిఁజెప్పును. నాబలశౌర్యములేమనిచెప్పును ! అంతచేసినను నాపట్టు నేను విడువలేదు. అది రాక్షసభూమి యగుటచేత దేవతలు రావెఱచిరిగాని ఆరణ్యరంగమే మనపుణ్యభూమియైపడుమున నాశౌర్యవీర్యధైర్యములకు నామీఁద తప్పక దివినుండి సురలు విరులవానకురిసి యుండురు. నాశౌర్యకీతులను విద్యాధరకాంతలు దిగంతములయందు తమ నూతనగీతములతో గానముచేసియున్న పడుమున, బ్రాహ్మణులు రణభీరువులని లోకములో నీవఱ కక్రమముగా వ్యాపించియున్న యశవాద మొక్కనిమిషములో షటాపంచలయి పోయియుండును. అయినను నాకంటెముందు భారతయుద్ధమునందు ద్రోణకృపాశ్వత్థామాది బ్రాహ్మణోత్తములుచూపిన శౌర్యమువలననే యీ యపనింద కొంతవఱకు తొలగిపోయినది. ఆసంగతి యటుండ

నిండు. ఇట్లు యోధానుయోధుల మయి మేమిరువురమును బీరపాదు
మొదలు చేరునప్పటికిమా కాలు నేలమీఁదనిలువక జారఁగా పట్టు
వదలి మే ముభయనీరులమును చుట్టచుట్టుకొని క్రొత్తగా సేవకులు
నీరుపోయుటచే మహాణావమువలె నిండియున్న యాపాదులఁ బడితిమి.
దైవికముగా నింతలో లోపలినుండి నాయజమానునికూఁతు రేదో
పనిమీఁద మాయుద్ధభూమికి వచ్చి మమ్మిద్దఱను పయికేదీసి విడి
పించెను. ఈశ్వరానుగ్రహమువలన నాకిప్పుడు స్థలగండమొకటియు
జలగండమొకటియు రెండు గండములు లొలఁగిపోయినవి. “మనిషి
కాటుకు మందులేదు.” అని మన దేశమునందు పామరు లూరక పలు
కుదురు గాని నేను దయాగుణప్రధానులగు బ్రాహ్మణకోటిలోఁ
జేరినవాఁడనగుటచేతనో మఱి యేహేతువుచేతనో నాకాట్లాఛాగశిశు
వున కేవిధమయిన యపాయమును జేయలేదు; తుదకు దానిచర్మము
నైనను ఛేదించలేదు. ఛాగశాబక బ్రాహ్మణకుమారసమరోపాఖ్యానం
బను నీపుణ్యకథను విన్నవారును భక్తితోఁ జదివినవారును స్థల
జలగండములనుండి విముక్తులయి సర్వకార్యములయందును విజ
యము నొందుదురు. దీనికి సందేహించినవా రథోగతులగుదురు.
ఈప్రథమయుద్ధ మయినతరువాత నొకనాఁడు నాయాచతుష్పాద
శత్రువు మరల నామీఁదికి రాఁజూచినదిగాని, నేను ముందుగానే బాగ
రూకతపడి పూర్వానుభవమువలన ద్వంద్వయుద్ధముమాని దూరము
నుండియే శిలాయుద్ధముచేసి దానిని తఱిమివేసి శత్రువిజయము పొంది
నాను. ఇటువంటి యపాయములు మరలమరల వచ్చుచుండునని
భయపడి యాచిన్నది తనతండ్రిగారిలోఁ జెప్పి తనబామ్మరింట నొక
మూలను చిలుకవంజరము నొకదానిని బెట్టించి నాకు నిరపాయమ
యినగది నమర్చుటయేకాక, ఒకగిన్నెలో నీరుపోసి నన్నందుఁ బడవేసి
మునిగిపోకుండ తనచేతులతోఁ బట్టుకొని దినమునకు రెండేసి మా

ఱులుచొప్పున నా కీతనేర్పి కొన్ని దినములలో జలమునకు భయపడ వలసిన యావశ్యకము లేకుండఁ జేసెను. ఇట్లు సుఖోపాయములుచేసి నాప్రాణరక్షణముచేసిన పుణ్యాత్మురాలయిన యాబాలికపేరు మందోదరి. ఆదేశమునందు నడచిన నాయద్భుతచర్య లిట్టి వసంతములు గలవుగాని, నేనే వాని నన్నిటిని బ్రశంసింపఁ బూనినచో నాత్మస్తుతి గానుండునని యావణాన మిందు మానివేయుచున్నాను. దివ్యజ్ఞాన మానసీయులయిన మహాత్ము లెవ్వరైనఁ బనిపూని యియమానుష చర్యలు నశింపనీక లోకోపకారార్థముగా మహావాయువులో ముద్రి తమయియున్న లిపిని జూచి ప్రచురింతురుగాక!

మందోదరియొద్ద నొక నాటిప్రాతఃకాలమున నే నొంటిగాఁ గూరుచుండి మనదేశవిశేషములనుగూర్చి ముచ్చటించుచుండఁగా లోప లినుండి యొకక్రొత్తపురుషుడు వచ్చి నన్ను “సత్యా!” అని పిలిచి పలుకరించెను. సత్యరాజాచార్యులని నాపేరంతయు నుచ్చరించుట కష్టముగా నున్నందున, ఇంటివారు నన్ను సత్యుడన్న సంగ్రహనామ ముతో పిలుచుచుండిరి. నామొగమెన్నఁడును జూడని ఈక్రొత్తవాఁడు నాపేరెల్లాఱుగఁ గలిగెనని నాలో నే నాశ్చర్యపడుచు మాఱుమాట చెప్పక తెల్లపోయి చూచుచుండఁగా, ఆపురుషుడంతలో తన రూపమును మార్చి నాయజమానుడయిన మహాకాయుడయి “యిప్పుడయిన నన్నెఱుఁగుదువా?” అని మరల నడిగెను. ఇది యేమో యింద్రజాలమయి యుండునని నాయద్భుతమప్పుడు మఱింత యెక్కువకాఁగా నానోటినుండి బొత్తిగానే మాటవచ్చినదికాదు. వినోదముకొఱకు కామరూపమును జూపిన నన్నుజూచి యిట్లేల యింత యాశ్చర్య పడుచున్నావని నాయజమానుఁ డడుగఁగా నేనప్పుడు మన పురాణములలోని రాక్షసమాయలును కామరూపములును స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని, పూర్వము మారీచుడు- మాయలేడి యగుటయు

వాతాపి మేఘయగుటయు శూర్పణఖ మనుష్యస్త్రీ యగుటయుఁ దలఁచుకొని మనస్సు సమాధాన పఱచుకొని, ఇప్పుడు తెలిసినదని గద్దపర్వరముతో నుత్తరము చెప్పితినిగాని నామాట యాతనికి వినఁబడినదికాదు. ఆ దేశమునందు మాసంభాషణములో నాకొక్క పెద్ద కష్టమువచ్చినది. నేనెంత బిగ్గరగా నటచినను వారిరాకాసిచెవులకు నామాటలు గుసగుసలకంటె నెక్కువ స్పష్టముగా వినఁబడకుండెను. వారెంతమెల్లగా నేకాంతమాడినను వారి మాటలు నాసూక్ష్మ శ్రవణములకు పిడుగులవలె కణకణతోరములుగా వినబడుచుండెను. అందుచేత నచ్చటి నిరంతరశబ్దములచేత నాచెవులు చెవుడుపడకుండ నేను కణారంధ్రములలో గుడ్డలు క్రుక్కుకోవలసివచ్చినది. వారు నాతో మాటాడవలసినప్పుడెల్ల నన్ను చేతులతోఁ బయికెత్తి చెవులచేతఁ బెట్టుకొని గట్టిగా మాటాడుమనుచుండిరి. దీనినిబట్టి మనుష్యుల మయిన మన కున్న శ్రవణేంద్రియపలుత్వమును సూక్ష్మశబ్దగ్రహణ శక్తియు రాక్షసులకు లేవనుట స్పష్టమేకదా! అయినను మనకంటె వారియొద్ద కామరూపమొకటి విశేషముగా నున్నది. సర్వసముదయిన యీశ్వరుఁ డొక్కొక్కసృష్టి యం దొక్కొక్క విశేషమును బెట్టుచుండును. కామరూపు లగుటచేత రాక్షసులు తామేరూపమును పొందఁగోరినను సంకల్పమాత్రమునఁ దా మారూపము ననాయాసముగా పొందఁగలుగుదురు. అయినను వారు సూక్ష్మరూపములను ధరింపఁ గోరినప్పుడు చీమలవలెను దోమలవలెను కాఁజూతురేగాని నావంటి సూక్ష్మమనుష్య రూపమును ధరింపవలెనన్న యూహ యీ పటకెన్నఁడును వారిలో నెవ్వరికిని కలుగలేదు. అందుచేతనే నారూపమును జూచుటచేత నాదేశమునం దెల్లవారికిని సత్యాశ్చర్యము కలిగెను.

అదినము నాయజమానుడు మనస్సులో మిక్కిలి యల్లనముగా నున్నందున నానావిషయములనుగూర్చి నాతో సల్లాపించుచు తన పెద్దల ప్రసంగము తెచ్చెను. అప్పుడు నేనందుకొని పూర్వచరిత్రమును తెలిసికొన వలెనన్న యభిలాషతో రామాయణమునందు వణికింపబడిన రావణుని ముత్రియైన మహాకాయుడు మీకేమికావలెనని యడిగితిని. అతడు పయివంకజూచి వ్రేళ్ళుమడిచి లెక్కవేసి యాతడు తన వంశమునకు మూలపురుషుడగుటయు, తాతాతనికి పండ్రిండవ పురుషుడగుటయు, చెప్పి వెచ్చనూర్చెను. నేనును వ్రేళ్ళు మడిచి యుగప్రమాణమునుబట్టి రామరావణ యుద్ధము జరిగిన త్రేతాయుగమునుండి లెక్కవేసి, ద్వాపరయుగ ప్రమాణ సౌరసంవత్సరములు ౮౬౨౦౦౦ ల తోను కలియుగమునం దిప్పటికి భుక్తమయిన ౨౯౮౨ సంవత్సరములను జేర్చి ౮౬౨౯౮౨ మొత్తము జేల్చి, దానిని పండ్రింటిచేత భాగించి యొక్కొక్క తరమువారి జీవితకాలము ౭౨౨౦౫ సంవత్సరముల రెండుమాసములని రాక్షసుల యాయుగప్రమాణమును నిణాయముచేసి, మీరు వెచ్చనూర్చిన కారణమేమని నాయజమాను నడిగితిని.

మహాకాయుడు—మా పెద్దలస్థితిని దలచుకొని యిప్పటివారి యల్పాయుష్కతయు నల్పశక్తియు నల్పకాయత్వమును విచారింపఁగా దేశాభిమానము గలవారి మనస్సుగో దుఃఖమెట్లు కలుగకుండును?

సత్య—మీమాటలు నాకు వింతగానున్నవి.

మహా—ఏమివింత? మాపూర్వు డొకడు భూమిని చాపగా చుట్టి చంకక్రింద పెట్టుకొని పరుగెత్తెనుగదా! అతని శక్తిముందట నిప్పటివారిశక్తియెంత? ఏదీ యిప్పుడొక్కరిని భూమిని చాపగదా, యీద్వీపమును చాపగాచుట్టుమను చూతము. పూర్వ మొకమహాపురుషుడు సముద్రము మోకాలిబంటిగా తిరుగుచుండఁగానాతని మేద

స్పృహతోగదా యీభూమిచేయబడినది ! ఇప్పుడు భూమండలమంత కాదుగదా శిరస్సులో మాద్వీపమంత మెదడున్నవాని నొక్కని జూపుము. జనులంతకంత కల్పకాయులగుచున్నందున కీయొక్క నిదర్శనము చాలదా? అల్పకాయులు నల్పశక్తులు నగుటచేతనే మావారంతకంత కల్పాయుష్కులుకూడ నగుచున్నారు.

సత్య—త్రేతాయుగమునుండి నేటివఱ కొక్క పురుషుడే మీలంకను రాజ్యము చేయుచుండఁగా మీవా రల్పాయుష్కు లనెదరేమి ?

మహా—చిరకాలజీవి గనుక విభీషణు డొక్కఁడు మాత్రమింతకాలము రాజ్యము చేసినాఁడు. అప్పుడే రెండు యుగములలో నాతని రాజ్యకాలములోనే పండ్రెండు తరములు చెల్లిపోయివి. ఆతని కిప్పుడు పండ్రెండవతరమువారు మంత్రులయినారు. తానొక్కఁడు బ్రతికియున్నను భార్యాపుత్రాదులు మృతులగుటచేతనే కదా విరక్తుడయి విభీషణు డిప్పుడురాజ్యము మంత్రులకొప్పగించి నువ్వేలా ద్రియందు తపస్సుచేయుచున్నాఁడు ! ఇట్టిదుష్కాలమును జూచి నేనెట్లు చింతిల్ల కుందును ?

సత్య—ఓమహాకాయా ! మాదేశస్థితిని దలచుకొనఁగా మీకు కలుగుచున్న విచారమే నాకును కలుగుచున్నది. మావారంతకంత కల్పాయుష్కు లగుచున్నారు. పూర్వము దశరథుఁ డఱువదివేల యేండ్లు రాజ్యముచేసినాఁడు. ఇప్పుడాఱునూతేండ్లు బ్రతికినవా డయినను లేఁడు. అగస్త్యుఁడు సముద్రోదకమునంతను పానముచేసెను. ఇప్పుడొక్క చెఱువెడు నీళ్ళు త్రాగువాడయినను లేఁడు.

మహా—పూర్వము మీవా రంతటి స్థూలకాయులుగానుండి ననుననే మాపెద్దలు మనుష్యాశనులయి కడుపునిండ తృప్తిగా భోజనము చేయుచుండెడివారు. నిన్నుబట్టిచూడఁగా మీమనుష్యులిప్పుడు

మాకొక్క ముద్దకయినను చాలనట్టు కనబడుచున్నారు. అయినను పూర్వాచారము విడిచిపెట్టరాదు. శిష్టాచారమును మీఱుటకంటె లోకములో పాపము మఱొక్కటిలేదు. కలిమహిమచేత చండశాసనుడైన మావిభీషణమహారాజు మనుష్యభక్షణము నిషేధించి పాపము కట్టుకొన్నాఁడు గాని రాక్షసుల కులధర్మమయిన మనుష్యాశనతన మున్నించి శిష్టాచారము చెడఁగొట్టుట నీతికాదు. నేనీసంగతి శిష్టాచారము మీఱరాదని చెప్పుచున్నానుగాని యల్పాంగులయిన మనుష్య క్షీకములను తినుటచేత మాకడుపులు నిండునని చెప్పుచుండ లేదు.

ఓ భరతఖండ నివాసులారా ! ఈతఁడు విభీషణనిపరిపాలనలో నున్నను మనస్సులో తన రాక్షసస్వభావము నెట్లు విడువకున్నాఁడో చూచినారా ? నే నధికముగా మాటాడినచో నాపాపాత్ముఁడు నన్నెక్కడ నోరవేసుకొనునోయన్న భీతిచేత మతేమియు మాటాడక, జీవ హింసయు నండులో సరవధయు నంతకంటెను ముఖ్యముగా బ్రహ్మ హత్యయు పాపములని చెప్పవలెనని నాలుక చివరకు వచ్చినను బల వంతముగా నాపుకొని యూరకున్నాను. ఇప్పుడు లంకలోఁగూడ రాజభక్తులనెబడెడు విభీషణ పక్షమువారైన నవనాగరికులు కొండలు బయలుదేరుచున్నను, మహాకాయుఁడు పూర్వాచార పరాయణులయిన శిష్టాగ్రగణ్యులలోనివాఁడు. ఈకథ సాగినకొలదిని లంకలోనున్న యిరు తెగలవారి చరిత్రములును గొంతగొంత వచ్చును గనుక క్రస్తుత మావిషయమును విడిచిపెట్టుచున్నాను.

మూఁ డ వ ప్ర క ర ణ ము.

కొందఱక్కడక్కడ శాస్త్రవిశ్వాసములేని నాస్తికవాదు లిప్పు
డిప్పుడుద్భవిల్లు చున్నను మనదేశమునందువలెనే లంకాద్వీపమునం
దును సాధారణముగా జనులు శాస్త్రబద్ధలయి పూర్వాచారపరా
యణులయిన శిష్టులుగానే యున్నారు. అందులోను వారికి పరమ
ప్రామాణికమయిన జ్యోతిషశాస్త్రమునందు విశ్వాసమత్యధికము. ఒక్క
జ్యోతిషశాస్త్రమే లేకయుండినయెడల ఆదేశమునం దేవ్యవహమునం
దును సత్యము గనుఁగొనుటయే దుర్లభముగానుండి యుండును. అక్కడి
జనులందఱును కామరూపులగుటనుబట్టి తమ తమ యిచ్చవచ్చిన
రూపములను ధరించి చౌర్యము మొదలయిన నేరములను జేయ సమర్థు
లగుటచేత సాక్షులను విమర్శించి వారినిదండించుట సాధ్యముకాదు.
వృశ్చికరోముఁడు సర్పరోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి దొంగ
తనము చేసినప్పుడును, సర్పరోముఁడు వృశ్చికరోమునిరూపమును
ధరించి వచ్చివాని భార్యతో వ్యభిచరించినప్పుడును, దీర్ఘనానుఁడు
హ్రస్వనానుని రూపము ధరించివచ్చి హత్యచేసినప్పుడును, హ్రస్వ
నానుఁడు దీర్ఘ నానుని రూపమునుధరించివచ్చి యొరునియింటికి నిప్పుం
టించినప్పుడును, చూచినవారిని పరీక్షచేసి యపరాధులను శిక్షింపఁ
బూనినచో దోషులు తప్పించుకొనిపోవుటయు నిష్కారణముగా నిర్దోషు
లకు శిక్షలగుటయు తటస్థించునుగదా ! కాబట్టి మే యక్కడివారు
నేరములను విమర్శించుటకయి సాక్ష్యమును మానివేసి న్యాయసభలలో
నెల్ల వత్సమును గనుఁగొనుటకై యయిదుగురేసి చొప్పున జ్యోతి
షపండితులనుబెట్టి యున్నారు. వారు సత్యమును గనిపెట్టుటలో తఱు
చుగా భిన్నాభిప్రాయులుగా నున్నను వారిలో నధికసంఖ్యాకుల యభి
ప్రాయము ననుసరించి ధర్మాధికారి దోషులకు దండనము విధించు

చుండును. అక్కడి వారికి దివ్యజ్ఞానముమాత్రము లేదు. భగవంతుఁడు వారికి దివ్యజ్ఞాన మనుగ్రహించకపోయినందుకు కారణములేకపోలేదు. కామరూపమును ప్రసాదించిన దేశమునందు దివ్యజ్ఞానమునుగూడ ప్రసాదించినపక్షమున, దివ్యజ్ఞానముచేత మాయ బట్టబయలయి కామరూపములవలని ప్రయోజనమే లేకపోవునని యెంచియే యశరిమిత బుద్ధిమంతుఁడయిన యాశ్వరుఁడు వారికి లోకోపకారార్థముగా దివ్యజ్ఞానము లేకుండఁ జేసినాఁడు. వారికంతకాలమునుండి కామరూపమును వహించు శక్తియున్నను వారేదైన సూక్ష్మరూపమును బొందవలె నన్న బుద్ధిపుట్టినప్పుడు చీమగానో దోమగానో నల్లిగానో బల్లిగానో మాటుచుండుటయేకాని నావంటి యంగుష్ఠమాత్రశరీరముగల పురుషుఁడు కావలెనన్న బుద్ధి నేటివఱకును వారిలో నొక్కరికి నుదయించ కపోవుటచేత నారూపముచూడఁగానే యెల్లవారికి నద్భుతమును గౌరవమును గనిగెనని చెప్పితినిగదా! నన్ను శోధించిచూచి వాల్ఖ్యులమహర్షినిగా నిశ్చయించిన పౌరాణికులును జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు నారాకను గ్రామమునం దంతటను ప్రకటించినందున జనులు తీర్థప్రజవలె వచ్చి నన్ను దర్శించిపోవ మొదలుపెట్టిరి. అక్కడి వారు నాస్తికులుగాక యవతారములను మహామహిమలను నమ్మెడు ప్రమాణబుద్ధిగలభక్తి పరులగుటంజేసి నన్ను దర్శింపవచ్చువారందఱును నాయందు భక్తిగలవారయి ఫలములను కానుకలను దెచ్చుచు వచ్చుటచేత మాయంట ప్రతిదినమును ఫలరాసులు పర్వతోపమానములగుచు వచ్చెను. నాయ జమానుఁడు వానినన్నిటి నంగడికిఁబంపి యమ్మించుచు వచ్చుటచేత తద్విక్రయము కొంతవఱకాతనికిని లాభకరముగానే యుండెను. నామూలమున తనయఘ్నముకూడ తీఱుమాగఁగ మేర్పడినందున నాయజమానుఁడు తనహృదయములో సంతోషించి కొంతకాలమయిన తరువాత దక్షిణముకూడ నేర్పఱచి యాత్రాపరులను ప్రోత్సహింపఁచుచు

వచ్చెను. ఈ ప్రకారముగా నేనా దేశమునం దల్పకాలములోనే చిలు దేవతనయిపోయినాను. నామహిమలు శీఘ్రకాలములోనే చుట్టుపట్ల గ్రామములోను దూరదేశములోనుకూడ వ్యాపించినందున యాత్రా పరులు రేయిబగళ్ళు విరామములేక దూరదేశములనుండి సహితము మహాసహకరములను సువర్ణమంత్రపుష్పములను ధరించి యిసుకవల్లిన రాలకుండునట్లు తీర్థప్రజలవలె రావొడగిరి. నేను జంగమదేవతను గాగానే నాయజమానుడు తన మందిరమునందుగల యొక విశాలమయినగదిని దేవాలయమునుగామార్చి యొకమూలఁ పీఠమమర్చి మూలవిగ్రహమువలె నందు నన్నెత్తుగాఁ గూరుచుండఁజెట్టి జనులు తెచ్చుకానుకలు మొదలయినవానిని గ్రహించుటకయి నాపై నొకయర్చకుని నేర్పఱిచి తాను ధర్మకర్తయయి వచ్చిన ధనమునంతను యథేచ్ఛముగా తననిమిత్త ముపయోగించుకొనుచుండెను. నాయందు జనుల కింతపూజ్యతాబుద్ధి కలిగినందున కింకొక కారణము చెప్పమఱచిపోయినాను. మన్నించి వినుడు. నేనక్కడకుఁ బోయిన నాలవనాఁ డొకవృద్ధకాంత నావద్దకు వచ్చి, వాలఖిల్యాది మహాఘోరలకు దివ్యజ్ఞానమును మహిమలును గలవని పురాణశ్రవణాదులవలనఁ దెలిసికొన్నదగుటచేత భక్తిపూర్వకముగా నాకు సమస్కరించి, ప్రసవవేదనపడుచున్న తన కోడలికి కొడుకుపుట్టునో కూతురుపుట్టునో చెప్పవలసినదని ప్రాధికంచెను.

ఆమె ప్రశ్నయడిగిన కాలమునందులగ్నమురవి; గురుచంద్రులు విషమరాశి నవాంశములయందుండుటచేత.

శ్లో. ఓజ్జ్వలే పురుషాంశకేషు బలిభిలక్నార్కగుర్విందుభిః
పుంజన్మప్రపదేత్సమాం శకగతైర్యుగ్యేషు తైర్యోపిఠః
గుర్వర్కావిషమేనరం శశిసితా వక్రశ్చయ్యుగ్యేస్త్రియం
ద్వ్యుగస్థా బుధవీక్షణాచ్చయమశౌ కుర్వంతి పక్షేస్వకే.

అను బృహజ్జాతకవచనమును బట్టి కుమారుడు కలుగునని చెప్పినారు. శాస్త్రము లెప్పుడు నబద్ధములు కావు గనుక వృద్ధాంగన యింటికిఁబోయిన బాములోపల కోడలికి నేను జెప్పినట్లు పురుషశిశువు కలిగెను. అక్కడి జ్యోతిష్కులు మాత్రము లెక్కవేసి తమ శాస్త్ర ప్రకారముగా తప్పక స్త్రీశిశువు కలుగునని చెప్పిరట! చూచినారా? వారి శాస్త్రములకుఁ బె మనశాస్త్రములయం దెంత యాధిక్యమున్నదో ఆవృద్ధాంగన నేను జెప్పిన సంగతి జ్యోతిష్కులకుఁ జెప్పఁగానే వారందఱు నావద్దకు మహాకోపముతో పరుగెత్తుకొని వచ్చి నీవేశాస్త్ర ప్రకారముగా కొడుకుపుట్టనని చెప్పినావో చెప్పుమని పట్టుకొనిరి. వారిశాస్త్రములకు విరుద్ధముగానున్నందున శాస్త్ర ప్రమాణమును జెప్పిన స్వదేశభిమానముచేత శాస్త్రబద్ధులయినవారు నాకేమి హాని చేయుదురోయని జడిసియంత్యము పలుకుట కష్టములేనివాడనయి వారిప్రశ్నల కుత్తరముచెప్పక మానముధరించి యూరకుంటిని. అందు చేత వారు నే నాఫలములను జ్యోతిశ్శాస్త్రముచేతఁ గాక మునుల కుఁగల యాంతరదృష్టిచేతనే చెప్పితినిని తమలోఁ దాము సిద్ధాంతము చేసికొని యాసిద్ధాంతము గ్రామములో నాదివ్యజ్ఞానమునఁ గూర్చి గొప్ప వారిలో నెల్లఁ బ్రశంసించిరి. అందుమీఁదనన్ను ప్రశ్నలడుగుటకయి గొప్పవారందఱును రా మొదలుపెట్టిరి. బుద్ధిమంతుఁడను గనుక నాలో నే నాలోచించుకొని జ్యోతిషభూమియైన యాదేశములో నేమియుత రముచెప్పిన జ్యోతిష్కులవలన నేమి చిక్కువచ్చునోయని భయపడి యేమియు నుత్తరముచెప్పక యెవ్వ రేప్రశ్న వేసినను తలయూచి యూర కుండుచు వచ్చితిని. తరువాత నావద్దఁజేరిన జ్యోతిష్కులు తమ శాస్త్ర ములనుబట్టి నాశిరఃకంపమున క్థముచేసి యడిగిన ప్రశ్నల కన్నిటికి నుత్తరములు చెప్పి భక్తులను సమాధానపఱిచి పంపుచువచ్చిరి.

నాయొద్ద నుంచఁబడిన యర్చకులు మన దేశములోని పూజారు

లవలెనే ధనార్జనోపాయములనుండు మహాబుద్ధిమంతు లగుటచేత నాప్రసాదము సర్వాభీష్టప్రదమని ప్రశ్నలడుగవచ్చిన వారితో, జెప్పి యరటిపండ్లు మొదలయినవి విద్యచేత చెడిపోని యాభక్తులచేతులలో, జెట్టి ధనాకర్షణము చేయసాగిరి. ఇట్లుండగా నొకనాడు చేరువ పల్లెనుండి చాకలివాఁ డొకఁడువచ్చి నాకు సాష్టాంగనమస్కారము చేసి తప్పిపోయిన క్రొత్తగాకొన్న తనగాడిద కనబడునట్లునుగ్రహించ వలసినదని ప్రార్థించి దక్షిణయును వండ్లను పల్లెములో, జెట్టి యర్చకు లకు సమర్పించెను. ఆయర్చకు లాదక్షిణను స్వీకరించి తిన్నగాపండ్లని యరటిపండ్లొకటి వానిచేతిలో, జెట్టి యాదేవతా ప్రసాదమును దేవతా సన్నిధానమునందే పరిగ్రహించి మ్రొక్కిపోమ్మని వానికాజ్ఞయిచ్చిరి. వాఁడాప్రకారముగా ప్రసాదము స్వీకరించి భక్షించి తన యూరికి పోవుచుండగా శ్రోవణోనే యాప్రసాదము వరదానమయి, భక్తి పరిశోధనార్థమయి వానికడుపులో శూలనుపుట్టించి విరేచన మిష మీఁద వానిని చెఱువు గట్టుమీఁదికి పరుగెత్తించి యక్కడ తుమ్మ చెట్టుకింద మేయుచున్న వాని గాడిదను జూపెను. వాడు నాప్రసాద మహిమ కత్యద్భుతపడి తన గాడిదను తిన్నగా తన యింటికిఁ దోలు కొనిపోయి తన బంధువులకెల్లను జూపి నామహిమలను గాధలుగా పొగడెను. ఇట్లు నామహత్త్వములు దేశమంతటను వ్యాపించినందున, గాడిదలు, గేదెలు, ఆవులు మొదలయినవి తప్పిపోయినవారందఱును, చుట్టవట్ల గ్రామములనుండి ప్రసాద స్వీకారార్థమయి నాదర్శనము నకు రాఁదొడగిరి. ఆమఱునాఁడే; యాచాకలివాని గ్రామమునుండి తనగాడిద తప్పిపోయిన దని వాని చుట్టమొకఁడును, తనయెద్దు తప్పి పోయిన దని కాపువాఁడొకఁడును రాగా, మాయర్చకులు వారివలన విద్యుక్తములయిన దక్షిణలను గ్రహించి యరటిపండ్ల ప్రసాదమును వారిచేతిలో, జెట్టి నాయెదుటనే వారిచేతఁ దినిపించి పంపివేసిరి. అయి

నను చాకలివానిగాడిదగాని, కాపువాని యెద్దుగాని త్రోవలో వారికి కనబడలేదట! గాడిదమాత్రము మఱియెప్పుడును కనబడనేలేదట! గాని తరువాత గొన్నిదినముల కెద్దు పొరుగుారి బండెలదొడ్డిలో నుండఁగా కాపువాఁడు బండెయిచ్చి దానినివదల్చి తెచ్చుకొనెనట! ఈవారక నాచెవిని బడఁగానే యొకరి విషయమున వెంటనే ఫలించిన నాప్రసాద మింకొకరివిషయములో నేల ఫలింపక పోవలెనని నాలో నేనాలోచించుకొన మొదలుపెట్టితిని. తరువాత వచ్చినవారికి నాయెడల నిజమయిన భక్తి దేమోయని సంశయించి, లేభక్తియే లేకపోయినయెడల వారంతదూరము శ్రమపడివచ్చి భూరిదక్షిణలు సమర్పించుట తటస్థింపదుగాన వారికార్యవైఫల్యమునకు భక్తిహీనత కారణము కాదని నిశ్చయించి యావిషయమున వారిని నిర్దోషులనుగా నిర్ణయించినాను. భక్తిహీనత కారణము కాకపోయి కక్షమున నాయమో ఘప్రసాదము విఫలమగుట కేమికారణమై యుండునని నాలోనేను తలపోయుచు కన్నలు మూసికొని యాశ్వరధ్యానము చేయుచుండగా మంత్రద్రష్టలైన మహామూలకు వేదమంత్రములు ప్రత్యక్షమయి సత్వే నాకును స్వప్నములో, గొన్నియూహలు సాక్షాత్కారముకాఁగా, శాస్త్రజన్మముయొక్క క్రమమిట్టిదేకదా యని తెలిసికొని తోడనే నే నొకయభినవశాస్త్ర సిర్మాణమున కారంభించినాను. మేలుకొన్నప్పుడును నిదపోవుచున్న ఇప్పుడును స్వప్నరూపమున నీశ్వరా దేశముచేత సన్నిధి చేసినయూహలను బట్టియు నాయనుదిన ప్రత్యక్షమగుభవమును బట్టియు మూఁడుమాసములలో మహత్తరమయిన ప్రసాద జ్యోతిశ్శాస్త్రము నొకదానిని సాంగోపాంగముగా సాంతముచేసితిని. ఆశాస్త్రమంతయు వినిపించినచో గురూపదేశము లేనివారికి దురవగాహ మగుట యాలోచించి పూర్వోక్తరహస్యకథనమునుబట్టి మీరు గ్రహింపఁ గలిగిన మూల సూత్రములను ముఖ్యముగా నిందుదాహరించుచున్నాను:—

గీ. క్రొత్తగాడిదఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వాలఖల్యప్రసాదంబు వచ్చియరఁటి
 కంట్లు దఱిగఁ యిచ్చి సాపడియె నేని,
 దొరకు గాదఁభంబది యింటిత్తోవహోనె.

౧

గీ. గోవృషంబులఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వచ్చి కదలీఫలంబుల వాలఖల్య
 సన్నధినిబుచ్చుకొన్నఁ బడుంబుఁగోన
 దొరకు గోవది బండెలదొడ్డిహోన.

౨

గీ. తనదుగాడిదఁ బోఁగొట్టు కొననవాఁడు
 వచ్చి రాహుకాలంబున భక్తిహోడ
 వాలఖల్య ప్రసాదంబుఁ బడసెనేని,
 కంటఁబడ దెప్పుడును వాచిగాదఁభంబు.

3

మూలనూత్రములు దేవభాషయందే యున్నను స్త్రీశూద్రులు వానిని
 పతింప రాదని సర్వజనోపయోగాధకముగా వానినిట్లు తెనిగించినాను.
 ఈయభినవ మహాశాస్త్రమునకు ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమున్న పేరెట్లు
 సార్థక మగునో మీరేయూహించి తెలిసికోవచ్చును. వాలఖల్య
 ప్రసాదమువలనఁ గలుగు ఫలములను దెలుపుశాస్త్రమగుటచేత ప్రసా
 దశాస్త్రమును, ఆయాఫలములకు జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంబంధమునుగల్గిం
 చుటచేతఁ గొంతవత్తుకు జ్యోతిశ్శాస్త్రమును లయి యీపరీయపూర్వ
 శాస్త్రమున కన్వధకమయినది. ప్రసాదమును స్వీకరించుకాలమునుబట్టి
 నాగదోషములు, తిథిదోషములు, నక్షత్రదోషములు, రాహుకాల
 దోషములు, మొదలయిన కాలదోషములన్నియు నీయపూర్వశాస్త్రము
 నందు జూప్పింపఁబడియున్నవి. మొట్ట మొదటవచ్చినచాకలివాఁడుతనగా
 డిద తప్పిపోయినందునకయి ప్రశ్నయడుగుటకు శుక్రవారమునాఁడు
 పదిగడియల ప్రొద్దెక్కివచ్చి ప్రసాదస్వీకారము చేసినందున, వాఁడు

రాహుకాలము ౧౧ గడియల కగుటచేత వాసికార్యము సఫలమయినది. మఱునాఁడు శనివారమునాఁడు వచ్చిన చాకలివాఁడును షదిగడియల ప్రొద్దెక్కియేవచ్చి ప్రసాదస్వీకారము చేసినను నాఁడు రాహుకాలము ౭౪ గడియలకే వచ్చినందున వాని కార్యము విఫలమయినది.

“నూ॥ విధు స్సౌరీ భృగుసుతజ జీవభౌమార్క॥ త్రిపాద త్రీణి వృద్ధిః॥” అను ముహూర్తదీపికా సిద్ధాంతమునుబట్టి రాహుకాలము సోమవారము ౩౪౪ గడియలకును, శనివారము ౭౪ గడియలకును శుక్రవారము ౨౧ | గడియలకును, బుధవారము ౧౫ గడియలకును, గురువారము ౧౮౭ గడియలకును, మంగళవారము ౨౨౪ గడియలకును, ఆదివారము ౨౬ | గడియలకును, మూఁడుగడియల ముప్పావు వృద్ధి నొప్పునవచ్చుచుండును. ఈప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రములోని జ్యోతిశ్శాస్త్రమున్న యంతిమ శబ్దసారస్యమువలన, అభినవ వాలఖిల్య మహర్షినయిన నాసిద్ధాంతముననుసరించిన పూర్వమహర్షులును మన దేశములోని జాతక ముహూర్తభాగముల నేర్పఱిచిరన్న పరమరహస్యమును గూడ బుద్ధిమంతులూహించి తెలిసికొనవచ్చును. ఈప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రము బహుఫల ప్రదమయినదగుటచేత శాస్త్రవిశ్వాస మహనీయులయిన మన దేశీయ పెద్దలు దీనిని గురుముఖమున నుపదేశము నొంది భరతఖండమునందు వ్యాపింపజేసి యానేతు హిమాచలమున సర్వజనులకును దానివలని యనంతములైన ఫలములను శీఘ్రకాలములోనే కలిగింతురనుటకు సందేహము లేదు. అయినను వాలఖిల్య మూర్తి ప్రస్తుతమున మన దేశమునందు లేకపోవుటయొక ప్రతిబంధకము గాఁగనఁబడి దూరాలోచన లేనివారికి వాలఖిల్య ప్రసాదశాస్త్రము వ్యాపింపజేయుట దుస్సాధ్యమని తోచవచ్చును ; గాని, రామకృష్ణాదుల విగ్రహములను ప్రతిగ్రామమునందును నెలకొల్పి పూజింపఁగలిగిన మహాపురుషులకు వాలఖిల్యమూర్తిని ప్రతిగ్రామమునందును ప్రతి

ష్ఠించి యనంత ఫలప్రదమయిన తత్ప్రసాదశాస్త్రమును వ్యాపింహఁ జేయుట పరమసాధ్యమే యని స్ఫురించకపోదు. నేను వ్రాయుటకుఁ దగిన యాకులు గాని గంటములు గాని యాదేశముతో లేనందున నా ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమున కధిక గౌరవము కలుగుటకయి నేను దానిని వాగ్రూపకముగానే యుంచి మన మహర్షులు వేదమును కాపాడినట్లు కాపాడుచున్నాను. ఆ దేశమునందలి గంటములు మన గునపముల కంటె మూడురెట్లు పొడుగును రెండురెట్లు లావును గలిగియుండుటచేత వాని నెత్తుటకే నాకు సాధ్యముకాదు. ఇరకనక్కడి తాటాకన్ననో మనపెద్ద పరువులంతలేసి వెడల్పుకలవయి వానికంటె దశగుణములు నిడివి కలవిగా నుండును.

నాధర్మకర్తయైన మహాకాయఁ డొకనాఁడు నావద్ద నియమిం పఁబడిన యర్చకులు నాకు మొక్కుకొనువారు చెల్లించు ముడుపులు కానుకలు దక్షిణలు నిలుపుదోపులు మొదలయిన వానినిగూర్చి క్రమమయినతెక్కలుంచి వచ్చినసామ్యంతయు ప్రతిదినమును సరిగా ధర్మకర్తకుఁ బంపుచున్నారోలేదో విచారించుటకయి నన్నుంచిన యాల యమునకువచ్చి నాయాదాయవ్యయములను విమర్శించి వారినిండ్లకుఁ బంపివేసి తరువాత వారు స్వామిసామ్యు సేమయిన నపహరించుచున్నారాయని నన్నడిగెను. నేను చిటునవ్వునవ్వి యడిగినదానికి తగిన సదుత్తరమియ్యక జ్యోతిషభూమిలోఁ దమకు విశదముగాని దేవున్నదని పలికి, జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రశంసచేసి మొదటిసంగతి మఱపించి మెల్లగా నతనిని శాస్త్రచర్చకుడింపితిని. తిరుమల మొదలయిన దివ్యస్థలములలో భక్తులు సమర్పించు దేవుని సామ్యుతో పూజారులు మొదలయినవారు నిత్యకృత్యముగా చేసెడు కైంకర్యరహస్యములు మీకు కొట్టినపిండియగుటచేత మీకాదేవరహస్యములను తెలపవలసిన యావశ్యకము మొదలే లేదుగదా? నేను శాస్త్రచర్చకు దింపినతరువాత మహాకాయఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు మహాభిమానమును సంపూ

ర్ణవిశ్వాసమును గలవాడయ్యును, తమదేశమునందిప్పుడు గ్రహగతి
యనుకూలముగా లేనందునకుఁ గొంత సంతాపపడి యిట్లు సంభాషణ
కారంభించెను:—

మహా—పూర్వమునందు మా రావణమహారాజుకాలముగో
గ్రహములన్నియు సదా మంచి స్థలములయందుండి యెల్లవారికిని
సత్ఫలములనే యిచ్చుచుండెను. ఆమహారాజుపోయి విభీషణుఁడు రాజ్య
మునకు వచ్చినతరువాత గ్రహములు తొంటిభయమువిడిచి యుభేచ్ఛ
ముగా సంచరించుచు తమ యిచ్చవచ్చిన ఫలములనే యిచ్చుచున్నవి.
అయినను జ్యోతిశ్శాస్త్రమునం దఖండపాండిత్యముగల మహానుభా
వుల యనుగ్రహమువలన గ్రహగతులవలని ఫలాఫలములుమాత్రము
మాకిప్పుడు తెలియుచున్నవి.

సత్య—గ్రహముల గతిదోషములను తప్పించుకొనుటకయి
యీదేశమునందు సాధనములున్నవా?

మహా—ప్రయాణాదులయందు మంచి ముహూర్తములు పెట్టిం
చుకొని పని యీర్పరించుట యొక్కసాధనమగుపడుచున్నది. అంత
కంటె వేఱుగతిలేదు.

సత్య—ఈదేశస్థులు ప్రయాణాది సమస్తకార్యములయందును
మంచి ముహూర్తములు పెట్టించుకొని శుభలగ్నమునందే కార్యారం
భము చేయుచున్నారా?

మహా—సాధ్యమయినంతవఱకు చేయుచునేయున్నారు. మఱి
మీదేశమునందో?

సత్య—మాదేశము నందును జనులు శాస్త్రబద్ధులయి నడుచు
కొనుచున్నారు కాని—

మహా—ఏమో “కాని” యనుచున్నావు. మీవారు శాస్త్రవి

శ్వాసము లేనివారయి కొందఱు విహితధర్మములను మీటి నడుచుచున్నారా?

సత్య—మావా రెప్పుడును బుద్ధిపూర్వకముగా శాస్త్రమర్యాదలను మీఱువారుకారు. అయినను మాదేశమునం దిప్పుడు ప్రభుత్వముచేయుచున్న హాజులు క్రొత్తగానావిరియంత్రములను కల్పించి, నీటి యావిరియొక్క బలముచేత నిసుపదారులమీఁద తిథి వార నక్షత్రహోరాశ్రమియమమును పాటింపక నిరీత సమయముయందు ప్రతిదినమునుపొగబండ్లను వాయువేగమున నడిపించుచు జనులశాస్త్రచోదితాచారములకు భంగము చేయుచున్నారు. అందుచేత జనులిప్పుడు శాస్త్ర మర్యాదల సంతగా పాటింపక ప్రయాణసౌలభ్యమునుబట్టి పొగబండ్లలో నెక్కి జ్యోతిష్కులు పెట్టినముహూర్తములనుమాని జాతివా రేర్పఱచిన వేళలలోనే యాశ్రయముచేయ మొదలుపెట్టినారు.

మహా—ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి శాస్త్రవిధుల సతిక్రమించుట మహాదోషము. అందులోను జ్యోతిష్శాస్త్ర సిద్ధాంతములను మీఱిన పాపమును మించిన మహాపాతకము లోకములో మఱియొకటి యుండదు. మఱియేపాపమునకైనను నిష్కృతికలదుగాని యీపాపమునకు నిష్కృతిలేదు. దేశాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లలో పోయినవారిని జాతినండి బహిష్కారము చేసెదమని దోషజ్ఞ సమయము చేయరాదా?

సత్య—శిష్టాచార సంపన్నులయిన శ్రోత్రియశిఖామణులనే కులు పొగబండ్లలో ప్రయాణము చేయుట పాపమని బోధించినారు గాని జనుల యనాదరమువలనను ధర్మ సంస్థాపకులయిన ప్రభువులు లేని లోపమువలనను వారి యుపదేశములన్నియు సరణ్య రోదనములయిపోయినవి. ప్రయాణములకు ముహూర్తములు పెట్టించువారు

లేక విధివిహితమయిన తమ వృత్తికే భంగమురా నారంభించినందున జ్యోతిష్కులందఱును జేరి ముహూర్తములు పెట్టించుకొనకుండ యాత్రలుచేయుట పాతకములలో నెల్ల ఘోరపాతకమనియు కాలజ్ఞులయిన విప్రోత్తముల జీవనాధారమును మూలచ్ఛేదము చేయుట దోషములలోనెల్ల మహాదోషమనియు ఘోషపెట్టిరి. రాజువలంబము లేకపోవుటచే వాఁ ఘోషము లన్నియు చెవిటివానిముందటి శంఖ ఘోషములే యయినవి.

మహా—అహాహా! మీదేశమున కిప్పుడెంత కష్టమువచ్చినది! అయ్యో! శాస్త్రమన్యాయముగా చెడిపోవుచున్నదే! జనులను సన్మార్గముననడిపించుటకు మీదేశములో మతగురువులులేరా? పీఠాధిపతులులేరా? ఎవ్వరును లేకపోయినను మతాభిమానులందఱునుజేరి పొగబండ్లనుప్రతిస్థలమునుండియు రాహుకాలములను వర్జ్యములను వారశూలాలను గ్రహవేధలను నక్షత్రదోషములను తారాబలములను చంద్రబలములను విచారించి మఱి బయలుదేఱదీయునట్లు శాసన మేర్పఱుపవలసినదని ప్రభుత్వమువారికి సంఘవిజ్ఞాపనములు పంపుకొనరాదా?

సత్య—ఈయూలోచన సర్వోత్తమముగానున్నది. ఇటువంటి మంచి యూలోచన యీవఱకు మావారలబుద్ధులకు గోచరము కాలేదు. మాదేశము చేరఁగానే యీసంఘవిజ్ఞాపనల విషయమయి నేను కృషిచేసి దొరతనమువా రొక వేళ నామొట్ట వినకపోయినను నాదేశాభిమానమాననీయతను గనఁబడిచి దేశమునకు మహోపకారము చేసెదను.

మహా—అట్లుచేయుము. అక్కడ మీకేగాని మీప్రభుత్వమువారికి జ్యోతిశ్శాస్త్రవిశ్వాసము లేనట్లున్నది.

సత్య—లేదు. వారికి ముహూర్తములులేవు; జాతకములులేవు; ఏమియులేవు.

మహా—గ్రహములు వారిని బాధించవా ?

సత్య—బాధించవు. అమావాస్యనాడు బయలుదేరినను వారికి కార్యసిద్ధి యగుచున్నది. శూన్యమాసములో శనివారమునాడు దుర్ముఖార్తపువేళ లగ్నముపెట్టి వివాహము చేసికొన్నను ధంపతులు సంతానవంతులయి వర్ణిలుచున్నారు. గ్రహములుకూడ వారికి భయపడి నట్లు తోచుచున్నది.

మహా—నీకు తోచుచున్నది సత్యమే. పంచభూతములను లోబఱుచుకొని నిష్పచేతను నీశ్వచేతను బండ్లులాగించువారికి గ్రహములు భయపడి లోపడుట యాశ్చర్యముకాదు. ఏమియు భయము చేత కార్యసిద్ధిచేసినట్లు భక్తిచేత చేయవు. వెనుక మారావణునికిని భయముచేతనే కదా సూర్య చంద్రాది గ్రహములును వాయువైశ్వానరాది భూతములును చెప్పినచోట్లనుండి సేవచేయుచు వచ్చినవి.

సత్య—అది. సత్యము. ఆహా ! ఏమి మీబుద్ధివిశేషము ! మీకుఁ గల వర్ణనీయమయిన శాస్త్రాభిమానము మీబుద్ధి విశేషము నకు వన్నె తెచ్చుచున్నది !

మహా—దేనిని విడిచినను శాస్త్రాభిమానమును మాత్రము విడువరాదు. శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నేను విద్యుక్తముగా వివాహము చేసికొన్న ధర్మపత్నిని సహితము తృణప్రాయముగా విడిచిపెట్టినాను.

సత్య—ఓహో ! మీరు త్రిలోకపూజ్యులుగా కనఁబడుచున్నారు. మీచిత్రచరిత్రమును నాశ్రోత్రపేయముచేసి నన్ను చరితార్థుని జేయుఁడు.

మహా—రాషభమభార్య వృషభలగ్నమున లగ్నమందు చంద్రుఁడును సింహమందు సూర్యుఁడును వృశ్చికమందు గురుఁడును కుంభమందు శనై శ్చరుఁడును ఉండఁగా షభమకుమారుని గన్నది. అట్టి లగ్నమందు బుట్టినవాఁడు జరజాతుఁడని శాస్త్రదృష్టిచేత జూచినవాఁడనయి గుణవర్తియైన యాభార్యను తత్తణము త్యజించినాను.

సత్య—“వృషస్థేంద్రాలగ్నే సవిత్తగురుత్వైంశుతనయై స్సుహృ
జ్ఞానూఖస్తైస్థివతీనియమాన్మానవపతి” అను వరాహమిహిరవాక్య
మునుబట్టి మీరుచెప్పిన రాజయోగమునందుఁ బుట్టినవాఁడు జారజుఁడు
గాక మానవపతికావలెను...

మహా—అవిషయమయి చర్చ యక్కరలేదు. జారజుఁడు
మానవపతియైనను విసర్జింపవలసినదే.

సత్య—మీ భాగ్యయందు జారత్వదోష మున్నట్టు మీరావట
కెన్నఁడయిన విన్నారా?

మహా—పుత్రజన్మముచేత శాస్త్రము చెప్పువఱకును నాభా
ర్యయట్టిదని నేను స్వస్థావస్థయందును ననుకోలేదు. అది మహాపతి
వ్రతయనియే యెల్లవారును నేటివఱకును విశ్వసించి, నేను దానిని
నిష్కరుణుఁడనయి నిష్కారణముగా పరిత్యజించితినని నన్నారక నిందిం
చుచున్నారు. జారత్వ మెప్పుడును గూఢముగా జరుగునదిగాని
యొకరికిఁ దెలియనదికాదు. సర్వజ్ఞ కృతమయిన శాస్త్రము చెప్పుదా
నికంటె జనుల కెక్కువతెలియునాయని శాస్త్రవిశ్వాసము గలవాఁడ
నయి, జనులనిందలను లక్ష్యముచేయక ప్రత్యక్షసాక్షియైన శాస్త్ర
మును బట్టి భార్యాపరిత్యాగముచేసి నేను మావంశపరిశుద్ధతను నిలుపు
కొన్నాను.

సత్య—పాపము! ఆమెగతి యేమయినది?

మహా—దానికేమిలోపము? దానికితగిన భరణమేర్పఱచి
నేను మఱియొక కన్యను పాణిగ్రహణము చేసికొన్నాను. నాద్వితీయ
భార్యకు నిర్దోషమయిన సుముహూర్తమునందు ప్రథమపుత్రజనన
మయినది. ఆశిశుజన్మమైనది యెంత మంచిలగ్నమో యెఱుఁగుదువా?
వాని జననసమయమునందు బృహస్పతి యేకరాశిగతులయిన సూర్య
చంద్రులను చూడక చక్కగానున్నాఁడు.

సత్య—అహా! ఏమి మీశాస్త్రవిశ్వాసము!

మహా—ఏమి? నాశాస్త్రవిశ్వాసమున కంతయాశ్చర్య పడుచున్నావు! మీదేశమునందు శాస్త్రవిశ్వాసములేదా?

సత్య—కావలసినంత యున్నది. మాత్రుల మరణ యోగమునందు శిశువులు పుట్టినక్షణమున తమగండములను తప్పించుకొనుటకయి మేనమామలు మొదలయినవారు శాస్త్రవిశ్వాసముచేతనే మంత్రసానులకు లంచమిచ్చి శిశువులను చంపించివేయుదురు. అయినను మాదేశమునం దింగ్లీషు చదువుచేత సట్టి సత్యములనునమ్మని నాస్తికులు కొందఱిప్పుడు బయలుదేలుచున్నారు.

మహా—కలికాలమహిమచేత సట్టిజ్ఞాంధులు మాద్వీపమునందును గొందఱు వెలసి జ్యోతిష మబద్ధమని కుత్సితబుద్ధివాదములుచేయుచున్నారు. ఈసారి నిన్ను వారిసభలకుఁ దీసికొనిపోయెదనులే.

సత్య—అనాస్తికాథముల సభలకు నన్నుఁ గొనిపోవుటకంటె ముందుగా మీరీవఱకు వాదాసముచేసియున్న ప్రకారముగా నన్నొకసారి శాస్త్రవిశ్వాసము గల పండితసభకుఁ దీసికొనిపోయి జ్యోతిషులు న్యాయముతీర్పు విధమును జూపుడు.

మహా—నుంచిది. ఈమాటలసందడిగో నీకు శివపూజాసమయము మించిపోయినట్లున్నది. ఆకలిచేత నీకన్నులు గుంటలు పడిపోయినవి. నేను లోపలికిఁ బోయి మందోదరిచేత నీకు నైవేద్యము పంపెదను. భక్తులు దేవతాదర్శనమునకు వచ్చెడువేళకూడ నగుచున్నది. (అని లోపలికిఁ బోయెను.)

అనుహాకాయుఁడు చెప్పినదానినిబట్టి యాతనిరెండవభార్యకు పుట్టినకొడుకు జారజాతుఁడని యెఱిగినవాఁడనయి,

శ్లో॥ స్వలగ్నమిందుంచగురుర్నిరీక్షితే నవా శశాంకంరవిణాసమాగతమ్
నసాప కోర్కేణ యత్రోధవాశశీ పరేణజాతంప్రవనంతి నిశ్చయాత్.

అని యేకరాశి గతులయిన సూర్యచంద్రులను బృహస్పతి చూడకున్న కాలమునఁ బుట్టినవాఁడు నిశ్చయముగా జారజుడన్న బృహజ్జాతక వచనమునకు ప్రత్యక్ష విరుద్ధముగానున్న వారిశాస్త్రము సత్యము కాదని నాలో నేననుకొని, అతనికిఁ గోపము వచ్చునన్న భయముచేత సతనితో నేతద్విషయమును గూర్చి ప్రస్తావింపక వారిది రాక్షస శాస్త్రమగుటచేత నట్లు వ్యత్యస్తముగా నున్నదని నిశ్చయము చేసికొని యప్పటి కూరకుంటిని.

నాలవ ప్రకరణము.

వెనుకటి ప్రకరణమునందుఁ జెప్పిన ప్రసంగము నడిచిన నాలుగు దినముల కొకనాటి మధ్యాహ్న సమయమునందు నా యజమానుఁ డయిన మహాకాయుఁడుగారు నాయొద్దకువచ్చి, నేఁడు రాజసభ జరగఁబోవుచున్నది గనుక జ్యోతిషవిద్వాంసులు చెప్పు తీర్పులయొక్క రీతిని జూచి యానందించుటకయి నీకోరిక ప్రకారముగా నిన్నుక్కడకుఁ గొనిపోవ వచ్చినానని సెలవిచ్చెను. నే నాయనయాజ్ఞను శిరసావహించి తత్క్షణమే యుచిత వస్త్రాదులను ధరించి యరగడియ లోపలనే ప్రయాణమునకు సంసిద్ధుఁడను కాఁగా నాయజమానుఁడు నా యాలయముయొక్క తలుపులు మూయించినన్నఁ గొనిపోయి తన గుఱ్ఱపుబండిలో తానుఁ గూరుచున్న మెత్తవూడ నన్ను తన కుడివైపునఁ గూర్చుండఁజెట్టుకొనెను. నేనెక్కిన బండి రాక్షసిబండి యనియు, దానికిఁ గట్టఁబడిన గుఱ్ఱములు రాక్షసి గుఱ్ఱములనియు, నేనిప్పుడు వేఱుగఁ జెప్పనక్కఱలేదుగదా ! అబండి ధవళేశ్వరపు కొండంత యున్నది ; దానికిఁ గట్టఁబడిన గుఱ్ఱములును ఒక్కొక్కటి పదియేనుఁగు

లంతలేసియుండి నాదృస్తికి నడగొండలవలెఁ గానఁబడినవి. ఉత్సవ విగ్రహములను దేవాలయములలోని యర్చకులు మోసికొని పోవునట్లుగా నాయజమానుని నేవకులు నన్ను తమచేతులలోఁ గొనిపోయి యాశకటమునందుఁ గూరుచుండఁ బెట్టఁగా, భయముచేత నిశ్చేష్టుడనయి దేవాలయములోని వీరముమీఁద దేవుఁడు కూర్చున్నట్లుగా భూదేవుఁడనైన నేనును కదలమెదలక యందలి మెత్తమీద గూరుచున్నాను. కొంతసేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని నేను ముందు చూచునప్పటికి గుట్టములు బండి నీళ్ళుకొని వాయువేగమున బరుగెత్తుచుండినవి; బండిచక్రముల చప్పుడు మేఘగర్జనమువలె చెవులు చిల్లులు వోవునట్లు కర్ణకఠోరముగా వినఁబడఁ జొచ్చినది. ఈయవస్థలో గాలిలోఁబెట్టిన దీపమువలె వెనుకకును ముందునకును బండికుదురుపుచేత నూగులాడుచు ప్రాణములు బిగఁబట్టుకొని మెత్తకుఁ గుట్టిన పగ్గములవంటి దారములను రెండుచేతులతోను గట్టిగాఁ బట్టుకొని యరగంటనేపు గూరుచుండునప్పటికి సభామందిరము సమీపించినందున బండినిలిచినది. అప్పుడు మహాకాయుఁడుగారు బండిదిగి సభాగృహద్వారమునద్దకి నడవఁగా వెనుకనుండి భృత్యులు తదాజ్ఞానుసారముగా నన్నుఁ గొనివచ్చి యాయనచేతి కందిచ్చిరి. రావంటి యల్పునిఁ దమవంటి ఘనులు మోచుట ధర్మముకాదని నేనాయనతో నా వినయవిధేయతలు తేటపడునట్లుగా మనవిచేసి నన్ను మఱియొకరి చేతికియ్యవలసినదని ప్రాధికంచినను, ఆయన నాప్రార్థన నంగీకరింపక నీచనేవకులు సభాభవనములోనికిఁ బోఁగూడదను హేతువుచేతఁ గాఁబోలును నన్ను స్వయముగానే చేతులలో నెత్తుకొనిపోయి ధర్మాధికారిగారు చూపిన వీరముమీఁదఁ దాను గూరుచుండి నన్ను తన ప్రక్కను గూరుచుండఁ బెట్టుకొనెను. మేముక్కడకుఁ బోవునప్పటికే సభాస్థారులందఱును వచ్చి తమ కర్తవ్యములయిన వీరములమీఁద నాసీనులయి యుండఁగా,

సభయంతయు వ్యవహారమును జూడవచ్చిన మహాజనులతో నిండిపోయి నది. వారిలో ధర్మాధికారియగు ఖరుడు దక్షిణముఖముగా నొక్కయున్నతాసనముమీఁదఁ గూరుచుండి యుండెను. ఆయనకు కుడి ప్రక్కను రెండుమూఁడు బారల దూరములో వరుసగా వేసియున్న వీరములవయిని పంచామరతరువులవలె జ్యోతిషవిద్వాంసు లయిదుగురు తలలకు శాలువులు చుట్టుకొని చెవులను కుండలము లల్లలనాడ గంభీరముగాఁ గూరుచుండి యుండిరి. వారి నామములు. వరుసగా వృశ్చిక రోముఁడు, సర్ప రోముఁడు, ఖడ్గ రోముఁడు అగ్నిరోముఁడు, కంటకరోముఁడు అని తరువాత నేను మాయజమానునివలనఁ దెలిసికొన్నాను. రోమకసిద్ధాంతము సభ్యసించుట చేతనో మఱియేపేతువుచేతనో కాని యాదేశమునందు సామాన్యముగా జ్యోతిషసిద్ధాంతులు నామముల చివరను రోమశబ్దము చేర్పఁబడుచున్నది. ఆమహావిద్వాంసులకును ధర్మాధికారికిని నడుమగా లేఖ నోద్యోగి యొకఁడు నిలువఁబడియుండెను. అప్పుడు నిలువఁబడియున్న యా లేఖకునిపేరతికాయుఁడు. రాజభటులు చేతు లాడించుచు మాటాడుచున్నవారి నూరకుండుండని కేకలు వేయుచుండఁగా, ధర్మాధికారి తలయెత్తి చూచి లేఖకుని వైపునకుఁ దిరిగి వ్యభిచార వ్యవహారమును విమర్శించుటకు ముందుగా నందలి వాది ప్రతివాదుల నెదుటఁ బెట్టింపుమని యుత్తరువు చేసెను. అతఁడు రాజభటులను జూచి ప్రహస్తుని వజ్రహస్తుని కైకసిని దీసికొనిరండని చెప్పెను. వారు వెంటనే పోయి యిద్దఱు ప్రహస్తులను కైకసిని దీసికొనివచ్చి యెదుట నిలిపిరి.

లేఖ—భటులారా! మీరిద్దఱు ప్రహస్తులను దెచ్చినారేమి? వీరిలో వజ్రహస్తుఁడెవరు? ప్రహస్తుఁడెవరు?

భటు—మేము వాదిప్రతివాదులను గొనిపోయి యొకగదిలోఁ బెట్టి యీవలఁ గూరుచుండఁగా ప్రభువువారు పిలిచెడిలోపల వారిలో

వజ్రహస్తుడు తన కామరూప ప్రభావముచేత ప్రహస్తుడుగా మాటి పోయినాడు.

ఇట్లేకరూపమును బొందినవారిరువురిలో నెవ్వడు ప్రహస్తుడో యెవ్వడు వజ్రహస్తుడో నిర్ణయించుటకు శక్యముకానందున వారిలో నొకనిని మొదటి ప్రహస్తుడనియు నింకొకనిని రెండవప్రహస్తుడనియు నిజము తెలియువఱకును జెప్పవలసి యున్నది.

ధర్మా—నిష్కారణముగా మాకు శ్రమకలుగఁజేయక మీలో నిజమైన ప్రహస్తుఁ డెవఁడో శీఘ్రముగాఁ జెప్పఁడు.

మొ—ప్రహ—నేనే నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడు మాయప్రహస్తుడు.

రెం—ప్రహ—నేను నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడుమాయ ప్రహస్తుడు.

ధర్మా—మీ రబద్ధము లాడఁగూడదు. మీలో వజ్రహస్తు డెవఁడు ?

మొ—ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుడు.

రెం—ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుడు.

లేఖ—ఈ వ్యవహారము చక్కఁగానే యున్నది. సత్యమునుకను గొని శిక్షించువఱకును వీరిలో నొక్కరును నిజముచెప్పరు. ఈసత్యా సత్యముల నిప్పు డీవిద్వాంసులే నిర్ణయము చేయవలెను.

ధర్మా—ఆసంగతి తరువాత చూచుకొందము గాని ముందుగా మీయభియోగమేదో వాది సభవారితో మనవిచేయవలెను.

మొ—ప్రహ—కైకసియను నీకామిని నాభార్య. నేనింట లేన పుడి వజ్రహస్తుడు! నావేషము వేసికొనివచ్చి—

రెం—ప్రహ—చీ ! చీ ! అబద్ధములాడకు—ప్రహస్తుడవు నీవా? నేనా?—ఓ మహాప్రభూ ! న్యాయప్రభువులు నామొట్ట యాలకింప

వలెను. కైకసియను నీ కామిని నాభార్య. నేనింటలేనప్పుడీ ప్రహస్తుడు నావేషము వేసికొనివచ్చి—

ధర్మా—ఇక వీరివలన సత్యము బయలబడదు.—ఓకైకనీ ! పీరిలో నీభర్త యెవ్వఁడో నీవు చెప్పు.

కైక—(ఇరువుర మొగములవంకఁ జూచి) ఓమహాప్రభూ ! నేను గదిలోనున్నప్పుడు నాభతఁకు కుడివైపునఁ గూరుచున్నాను. అప్పుడు కూరుచున్నట్లు కూర్చుండఁబెట్టినపక్షమున నాభర్త యెవ్వరో నేను జెప్పగలను. రాజభటులు వారి నిక్కడకుఁ దీసికొనివచ్చినప్పుడు తమతమ స్థానములను వదలి వారిద్దఱును గలసి పోయినారు. ఇప్పుడు నేనెవ్వరివంకఁజూచిన సతఁడే నాభతఁగాఁ గనబడుచున్నాఁడు.

మొ-ప్రహ—ఓప్రాణేశ్వరీ ! నావంక తిన్నఁగా జూడు. నేను నీభతఁను కానా ?

రెం-ప్రహ—ఓప్రాణేశ్వరీ ! అతనివంకఁ జూడక నావంకఁ జూడు. నేనే నీకుభతఁనుకానా ?—ఓరీ వంచకుడా ? నీవు మాయ చేసినంతమాత్రమున పెండ్లిసాటినుండియు నన్నిటికిని నాధర్మపత్ని నిన్ను భతఁయనుకొను ననుకొన్నావురా ?—ఓప్రాణేశ్వరీ ! నిజము చెప్పవేమి ?

కైక—మీరే నాప్రాణవల్లభులలాగున నున్నారు.

మొ-ప్రహ—ఓప్రాణేశ్వరీ ! యీమోసగాని మాయమాటలను నమ్మి మోసపోకు, నీవిందాక నాకుడ్డిప్రక్కను గూరుచుండలేదా ? యితఁగోనే నన్ను గుఱుతుపట్టలేక పోయినావా ? నేనే నీకు నిజమయిన భతఁనగుదునో, కానో నా మొగముచూచి చెప్పు.

కైక—మీరును నాప్రాణవల్లభులలాగుననే యున్నారు.

ధర్మా—ఈయంశమీలాగున తేలదు. నీభతఁయెవ్వరో యా మాట యటుండనిచ్చి నేరముజరిగినదో లేదో నిజముచెప్పు.

కైక—నాభతఁనుదప్ప నేను పరపురుషుని కన్నెత్తి చూడలేదు.

ధర్మా—అదికాదు. ఈయభియోగ పత్రికలోఁ జెప్పబడిన కాలమున నొకపురుషుఁడు శయనగృహమున నీయొద్దనున్నాఁడా ?

కైక—నాభతఁ నాయొద్దనున్నాఁడు

మొ-ప్రహ—అప్పుడున్నవాఁడు నీభరణగాఁడు. నీభతఁయొక్క రూపమును ధరించినచ్చిన వజ్రహస్తుఁడు.

రెం-ప్రహ—ఆమాట పరమసత్యము. ఆవేషము వేసికొని వచ్చి నీతో నున్నవాఁడు వంచకుఁడయిన వజ్రహస్తుఁడే.

ధర్మా—ఇటువంటి వ్యవహారములలో పెద్దనుమ్యులు సభల కెక్కరాదు. ఎక్కినపక్షమున నుభయుల గౌరవమును బోవుటయే కాక యిల్లాండ్రకుఁగూడ సపఖ్యాతివచ్చును. ఈవిషయములో వాది ప్రతివాదు లిద్దఱును సఖ్యపడి సమాధాన పడవలెను.

మొ-ప్రహ—సభకెక్కిన యీవ్యవహారములో నిక సఖ్యము కుదురదు. ధర్మాధికారులు సత్యము కనిపెట్టి దోషిని క్రూరముగా శిక్షింపవలెను.

రెం-ప్రహ—ఈ వజ్రహస్తుఁడు చెప్పినమాట సర్వజనశ్లాఘా పాత్రముగా నున్నది. వలినవారు దోషికి క్రూరదండనము విధింపవలెను.

మొ-ప్రహ—ఓరీద్రోహీ ! వజ్రహస్తుఁడవు నీవా ! నేనా ?

రెం-ప్రహ—ఓరివంచకుఁడా ! నీవు వజ్రహస్తుఁడవుగాక మఱి యెవ్వఁడవురా ? నీవు లోకమును వంచించదలచుకొన్నను శ్రీమహేశ్వరుని పంచముఖములవలె గూరుచున్న యీ పండితపంచకమైనను సీమోసము తెలిసికోలేదనుకొన్నావురా ? ఓరిపాపాత్ముఁడా ! ఓరి క్రూర—

ధర్మా—మీలో మీరు పోట్లాడక యూరకుండుడు.—ఓ విద్యవగ్రగణ్యులారా! మీరే యిప్పుడు శాస్త్రసిద్ధాంతానుసారముగా ధర్మనిర్ణయము చేయవలెను. నిజముచెప్పక యింతనేపుమాకు నిష్కారణముగా నాయాసము కలుగజేసినందునకయి యీ సారి యపరాధికి మే మతిఘోరశిక్ష విధింపవలెనుకొన్నాము. మీరిప్పుడు సిద్ధాంతీకరింపవలసిన యంశములు—౧. వీరిలో వజ్రహస్తుడెవడు; ౨. వజ్రహస్తుడు నేరము చేసినాడా, లేదా? ౩. ఈమె నిజమయిన కైకసి యగునా! కాదా?—ముఖ్యముగా నీమూడంశములను మీరు శాస్త్రపద్ధతిని నిర్ధారణము చేయవలెను.

అని ఖరాసురుడు సెలవియ్యగానే సిద్ధాంత లాకాశమువంకఁ జూచియు వ్రేళ్ళు మడచియు నేలమీద నంకెలు వేసియు ముకుపుటముల వ్రేళ్ళు చొనిసియు నొండొరులతో గుసగుసలాడియు లెక్కలువేసి తలపోతలకుఁ జొచ్చిరి. ఈలోపల ధర్మాధికారి పీఠము మీద వెనుక కొఱిగి యొక్క కునుకు కునికెను. సభలో నిలిచియున్న యుభయవాదుల పక్షములవారును విద్వాంసు లేమి సెల విత్తురో యని విచింత్యకులై వేచియుండిరి. చూడవచ్చినవారందఱును వివిధవిషయములనుగూర్చి తమలోదాము సంభాషించుచునుండిరి. ఈప్రకారముగా రెండుగడియలనేపు నడచునప్పటికి సిద్ధాంతాలలో నొకరు లేఖకుని లిలిచి తమయభిప్రాయములను వ్రాయవలసినదని చెప్పెను. మనదేశమునందు పలెనే యాదేశమునందును విద్వాంసులకు శాస్త్రజ్ఞానమేకాని యక్షగజ్ఞాన ముండదు. అందుచేతనే యాదేశమునందు వైయాకరణుడు తన చుట్టముల కుత్తరము వ్రాయవలసినవచ్చినను తాకికుల యొద్దకుఁబోయి వ్రాయించుకోవలసినవాడే కాని స్వయముగా వ్రాసికొనేర్చినవాడు కాడు. ఆసంగతి యటుండనిచ్చి కార్యాంశమును చిత్తగింపుడు. లేఖకుడు ధరా

ధికారిని లేపిసమీపముట జ్యోతిష్కులు తమ సిద్ధాంతములను దెలిపిరి. వారిలో వృశ్చికరోముడును కంటకరోముడును రెండవ ప్రహస్తుడే వజ్రహస్తుడనిచెప్పిరి. తక్కిన ముగ్గురును మొదటిప్రహస్తుడే వజ్రహస్తుడనిరి. ఇక రెండవసారాంశములో వృశ్చికరోముడునుకంటకరోముడునువజ్రహస్తుడు నేరముచేసినాడనిరి. అగ్నిరోముడును, సర్పరోముడును వజ్రహస్తుడు నేరము చేయలేదనియు సతనియందలి ద్వేషము చేత భార్యాభర్తలకేకమయి యీదోషారోపణముచేసినారనియు పలికిరి. మూడవసారాంశమును గూర్చి యేవురుసిద్ధాంతులును నైకకంఠ్యముతో నామె నిజమయినకైకిసి యనియే సిద్ధాంతము చేసిరి. అప్పుడు వాదిబంధువు లగ్నిరోమ సర్పరోములు వజ్రహస్తునివలన లంచముగొనిరని కేకలు వేయఁజొచ్చిరి; ప్రతివాదిబంధువులు వృశ్చికరోమాదులు ప్రహస్తునివలన లంచములు గైకొనిరని కేకలువేయ నారంభించిరి. ధర్మాధికారి వారికలకలములువారింది సిద్ధాంతులలో నధిక సంఖ్యగలవారి యభిప్రాయాను సారముగా వజ్రహస్తునికి రెండు సంవత్సరములు గారాగృహవాసశిక్ష విధించినట్లు తీర్పు వ్రాసి వినిపించెను. సిద్ధాంతుల యభిప్రాయము ననుసరించి తనకు శిక్షయగునని మొదటిప్రహస్తుడు వడవడ వడఁగుచు భూమిమీఁదబడి మూర్ఛపోయెను. అందఱును మూఁగి చన్నీళ్ళు చల్లి యాతనిని మూర్ఛ తేర్చునప్పటి కా సందడిలో రెండవ ప్రహస్తుడు కనబడక యదృశ్యుడయ్యెను. అప్పుడా యంతభావము నొందివాడే నిజమయిన వజ్రహస్తుడని యెల్లవారికిని బోధపడెను. ధర్మాధికారి రాజభటులను జూచి యీగయయి యతఁ డెగిరిపోయి యుండును. పట్టుకొండని రాజభటుల కాజ్ఞాపించెను. వారు నానాముఖముల నరచుచు పరుగెత్తిరికాని వారికంటి కెవ్వరును నక్షత్రమండలము లోపల గాన బడలేదు. ఈప్రకారముగా మొదటి వ్యవహారము

తీర్చబడిన తరువాత దొంగతనపు వ్యవహారమును తీర్చుటకయి నేరము మోపినవానిని మోషబడినవానిని విలిపింపుముని మరల ధర్మాధికారి లేఖకుని కు తరువు చేసెను.

అంతట లేఖకుని యొక్క యాజ్ఞాప్రకారముగా రాజభటులు దూషణుని ధూమాక్షుని గొనివచ్చి ధర్మాధికారియెదుట నిలువబెట్టిరి.

ధర్మా—ఓ దూషణా! నీవు తెచ్చిన యభియోగమేమి?

దూష—ఈ ధూమాక్షుడు మాబంధువగణములోనివాడు.

దుస్సహవాసము చేత నితఁడు చిన్ననాటినుండియు దుష్టనర్తనఁడయి జూదములాడుచు పూర్వ లార్జించియుంచిన ధనమునంతను పాడుచేసి విచ్చలవిడిగాఁ దిరుగుచున్నాడు. ఇతఁడు తన తల్లిదండ్రులు విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసిన భార్యను విడనాడి జారవృత్తి నవలంబించి యొకవేశ్య నుంచుకొని యున్నాడు. విత్తములేనిదే వేశ్యచిత్తమును లోఁగొనుట యెప్పుడును సంభవింపనేరదు గనుక, విత్తహీనుఁడయిన పుడు జారత్వమును చోరత్వ మనుసరించి యుండకమానదు. ఇతఁడు కొంతకాలము క్రిందట మాయంటికి చుట్టపుజూపుగావచ్చి చావడిలో నాడుకొనుచున్న ఘాచిన్నదానినగయొకటి త్రెంపుకొనిపోయి వేశ్యకిచ్చినాడు. రక్తస్పర్శ గలవాడగుటచేత మేమప్పు డీతనిని రచ్చకీడ్వక చీవాట్లుపెట్టి తీమించి యూరకున్నాము. నిన్నటిదినము మాయంటికి మరల వచ్చి నా భార్యనగలపెట్టె యెత్తుకొని పాటిపోయినాడు. పిల్లది చూచి యటవఁగానే మేము వెంటబడితిమిగాని యితఁడు ఏధినిబడి యేదో సందులోదూటి యదృశ్యుఁడయినాడు.

ధర్మా—తరువాత నగలపెట్టె దొరకినదా?

దూష—దొరకలేదు. నేను వెంటనే రాజభటులను గొని

యితనియింటికిఁ బోయినాను. అప్పుడితఁడింటలేడు. ఇల్లు శోధించినాము గాని పెట్టె దొరకలేదు.

ధర్మా—ఇతఁడింటికిఁ రావచ్చుడు పెట్టె యెట్లు దొరకును? మీరు మొట్టమొదట వేశ్యయింటికిఁ బోవలసినది.

దూష—అఁచనియుఁ జేసినాము. పెట్టెకాని యితఁడు కాని యింట దొరకకపోగా మేముక్కడనుండి తిన్నగా వేశ్యయింటికిఁబోయి దాని యిల్లు శోధింపగా నొక మూలగదిలో నితఁడు దొరకెనుగాని పెట్టె మాత్రము దొరకలేదు. రాజభటు లీతనిని పట్టుకొని దేవరసన్నిధికిఁ దెచ్చినారు. ఇతఁడు నగలపెట్టెను చంకక్రిందఁ బెట్టుకొని పరుగెత్తుచుండఁగా మేమందఱమును గిన్నులారఁ జూచినాము.

ధర్మా—ధూమాతా! నీవేమి చెప్పుకొనెదవు? నీవు రాజబంధుఁడవయ్యును నీదుష్ప్రవర్తనముచేత బంధులమయిన మాకందఱికిని తలవంపులు తెచ్చుచున్నావు.

ధూమా—నావెనుకటి నడతనుబట్టి నేనేమి చెప్పినను నా మాట యెవ్వరును నమ్మరు. మొదట చిన్నదాని నగయెత్తుకొని పోయి నమాట వాస్తవమేకాని యీసారిమాత్రము నగలపెట్టెను నేను దొంగిలించలేదు. నగలపెట్టె పోయినదన్న నమయమున నేను వేశ్యయింటనే యున్నాను.

ధర్మా—జార చోరులమాట నమ్మరాదు. —నీవిద్వద్భిక్షామణులారా! నగలపెట్టె పోయినదోలేదో, ఆపెట్టె నితఁడవహరించినాడో లేదో, ఆపెట్టె యిప్పుడెక్కడనున్నదో, మీరే శాస్త్రదృష్టిచేతఁ జూచి సత్యము చెప్పఁడు.

న్యాయస్థానమునకు వచ్చిన ప్రత్యభియోగమునందును మాడు సారాంశముల నేర్పఱుచుట యచ్చటి శాస్త్రమర్యాద. ధర్మాధికారి రూపకారముగా సారాంశముల నేర్పఱిచి వ్యవహరింపఁగలదు

ము చేయఁ గోరఁగా వెనుకఁ చెప్పినప్రకారముగానే సిద్ధాంతములు యథా విధిగా చేయవలసిన తంత్రునంతను నడపి యాలోచించి యీసారి యభిప్రాయభేదము లేకుండ సారాశముల మూఁటిని శాస్త్ర సృష్టితో నావధానముగాఁ జూచి యేకవాక్యముగా సిద్ధాంతీకరించి సత్యమును తేల్చిరి. నగలపెట్టె పోవుట సత్యమేయనియు, దానిని తనకరించి నవాఁడీ ధూమ్రాక్షుఁడేయనియు, ఇతఁడాపెట్టెను తానుంచుకొన్న వేశ్యకియ్యగా నావేశ్య యాపెట్టెను తానుంచుకొన్న విటపురుషుని చేతి కిచ్చి యిల్లు దాటించె ననియు, వారేర్పఱచిన నిష్క్రష్టాశయమును లేఖఁకుడు వ్రాసి ధర్మాధికారి చేతికిచ్చెను. అదిచూచుకొని ధర్మాధికారి యాకాశమువంకఁ జూచి కొంతనే పాలోచించి, రాజబంధుని నీచతస్కరునివలె చెఱసాలకుఁ బంపుట యుచితము కాదని నిశ్చయించి, ధూమ్రాక్షునకు నూఱు సువర్ణములు ధనదంఢనమును విధించి, ఆ మొత్తమును నెలదినములలోపల చెల్లించునట్లు తీర్పు చెప్పెను. ఆతీర్పు వినిసింపఁగానే సభలోనుండి త్రిశిరుఁడను రాజకుమారుఁడు ధర్మాధికారివద్దకు నడిచివచ్చి దొంగిలింపఁబడిన నగలపెట్టెను దెచ్చి యాతని వీరముమీఁదఁ బెట్టి, ఆపెట్టెను ధూమ్రాక్షరూపముతో తానే దొంగిలించితి నని చెప్పి, శిక్షగా విధించిన నూఱుసువర్ణములును చెల్లించి ధూమ్రాక్షుని విడిపించెను. అంతట ధర్మాధికారి మఱియొక్క వ్యవహారమును పరిష్కరించుటకయి వాది ప్రతివాదులను పిలిపింపుమని లేఖకుని కుత్తరు విచ్చెను. అప్పటికి నాపూజాసమయమును భక్తులు నాయాలయమునకు వచ్చు సమయమును సమీపించినందున, మహాకాయుఁడుగారు సభ ముగియునటకు నుండక నన్ను వెంటఁబెట్టుకొని బండియొక్కి యింటికివచ్చిరి.

బండికుదువుచేతఁగలిగిన యాయాసముకొంత శాంతిపొందినమ్మట నేను నాయజమానునితో నాఁటి సభావ్యవహారములను గూర్చి

యు జ్యోతిష్కుల సిద్ధాంతనిర్ణయమునుగూర్చియుమాటాడ నారంభించి తిని. నాయజమానుడు కొంతసేపు తానావిషయమయి నాతో మాటాడుట కిష్టములేని వానివలె గనబడినను నేను విడిచిపెట్టక వేసిన ప్రశ్ననే మరలవేయుచు వచ్చుటచేత తుదకిష్టములేకయే నాప్రశ్నలకు త్తరము చెప్పవలసినవాడయినందున మాయిరువురకు నీక్రిందిరీతి సంభాషణముజరిగినది—

సత్య—మహాప్రభూ! ఈజ్యోతిష్కుల వ్యవహారనిర్ణయ మెల్లప్పుడు సీప్రకారముగానే యుండునా? వేఱువిధముగా నుండునా?

మహా—ఎప్పుడు నిదేప్రకారముగా నుండును.

సత్య—ఏక శాస్త్రమువలననే సిద్ధాంతనిర్ణయము చేయవలసినప్పుడు వీరిలోవీరి కభిప్రాయభేదము లేకలుగును?

మహా—శాస్త్రముక్కటికాదు; శాస్త్రములనంతములు.

సత్య—శాస్త్రము లనంతములయినను, అన్నియునే కవిధముగా ఫలమును జెప్పకపోయిన పక్షమున వానిలో కొన్ని యసత్యములు కావలసినవచ్చును.

మహా—శాస్త్రము లసత్యము లెన్నిటికినిగావు. ఈభేదమునకు గారణము శాస్త్రార్థముచేయువారి బుద్ధివిశేషములో నుండును. ఫలములను జెప్పవారు తమతమ బుద్ధ్యనుసారముగా నూహించి చెప్పుట వలన నిట్టి భిన్నాభిప్రాయములుకలుగుచుండును.

సత్య—నియమములేక యెవరిబుద్ధికి తోచినట్లు వారర్థము చేయుచువచ్చినచో శాస్త్రములవలన ప్రయోజనమేమి?

మహా—శాస్త్రము లెవరిబుద్ధికి తోచినట్లు వారి కర్థమిచ్చునవికావు. అవి యందఱికి నేకార్థమునే యిచ్చును. అయినను శాస్త్రార్థనిర్ణయముచేయువారు ముహూర్తము తిన్నగా కట్టలేక పోవుటవలనను గణన తిన్నగా చేయలేక పోవుటవలనను ఫలముతో గొన్ని వ్యత్యాసములుకలుగుచుండును.

సత్య—జనుల ధనప్రాణములతో సంబంధించిన న్యవహారములలో సత్య నిర్ణయముచేయుట కేర్పఱుపబడిన పండితోత్తములైన ననుచక్కగా కాలము కట్టగలవారిని, సరిగా, లెక్కవేయగలవారిని విచారించి యేర్పఱుపరా ?

మహా—పండితోద్యోగమునకు దేశములోఁ గల జ్యోతిషవిద్వాంసులలో శ్రేష్ఠతములనే యేరి యేర్పఱుతురుగాని యిది గుప్తశాస్త్రమగుటచేత నెవ్వరు గట్టివారో యెవ్వరు కారో యేర్పఱుచుట యసాధ్యము. ఇటువంటి శాస్త్రములు రహస్యముగా నుంచబడినంత కాలమే తమమహిమలను గలిగి యుండును గాని యందఱికిని వెల్లడించినచో మహిమలను గోల్పోయి పాటితప్పిపోవును. కాబట్టి శాస్త్రమున్నది యెవరికిని దెలియకుండ సదా గోప్యముగా నుండవలెను.

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది కొంతవఱకు సత్యమేకాని—

మహా—కాని యని నీవేమో సంశయపడుచున్నావేమి ? నేను చెప్పినది సత్యమగునా ? కాదా ?

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది నిస్సందేహముగా సత్యము. అంద సత్యమణుమాత్రమునులేదు. నాకు వేదవాక్యమునకంటెను తమవాక్యమునం దెక్కువ గౌరవము. సూర్య చంద్రులు గతులుతప్పినను తమ నోటినుండి యసత్యవాక్కు బయలువెడలునా ? శాస్త్రమర్కము లెప్పుడును సర్వజనులకును వెల్లడిచేయఁగూడదు. అందులో ముఖ్యముగా మూడుశాస్త్రములు షరమగుహ్యములు. అందుచేతనే మాదేశము నందుగూడ చదువెఱుంగనివారు సహితము జ్యోతిశ్శాస్త్రములోను, వైద్యశాస్త్రములోను, మంత్రశాస్త్రములోను, మహావిద్వాంసులయి జనసమ్మానముపొంది కోటిశ్వురు లగుచున్నారు.

మహా—ఈసంభాషణమునుబట్టి నీవు రహస్యోపదేశమునకు పాత్రుఁడవయినట్టు నాబుద్ధికి పొడకట్టినది కాబట్టి నేనెప్పుడు మర్కము

విడిచి సిద్ధాంతాలు చెప్పు ఫలములలో వ్యత్యాసము కలుగుటకుఁగల నిజమయిన కారణమును తెలిపెదను. నీవిది విశ్వాసహీనులతోఁ జెప్పక మహారహస్యముగా నుంచవలెను. ఇట్టి జ్ఞానదానమునకెల్ల వారును నర్హులుకారునుమా !

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది పరమసత్యము. జ్ఞానోపదేశమున కందఱును యోగ్యులుకారు. నేను యోగ్యుడనని తమచిత్తమునకు తోచిన పక్షమున—

మహా—నీయోగ్యతావిషయమై మాకణుమాత్రమును సంజేహములేదు. జ్యోతిషము తప్పిపోవుటకు నిజమైన కారణము పరమేశ్వర శాపము. నీవు భక్తాగ్రేసరుడవగుటచేత పరమరహస్యమైనను దాచక నీకిది నేను సమర్థకముగా నుపదేశించినాను. నీ విది భక్తిహీనుల కెప్పుడును చెవిని వేయఁగూడదు. ఇప్పుడు నీకు తృప్తికలిగినదా ?

సత్య—నిజమైనకారణమును గ్రహించుటచేత నే నిప్పుడు పరమ సంతృప్తాంతరంగుడ నయినాను. ఇది యత్యంతగుహ్యమైన పరమ రహస్య మనుటకు సంజేహములేదు. ఇది దేవరహస్యమే కాకపోయిన పక్షమున, పురాణములనురచించిన మాదేశములోని నర్వజ్ఞులయిన మహర్షులొక్కరికైన దెలిసియుండకపోవునా ? నేను మాదేశము చేరిన తోడనే దీనిని పద్మపురాణముయొక్క యుత్తరభాగములోని యష్టోత్తర శతసహస్రాధ్యాయమునందుఁ జేర్చి వ్యాసప్రోక్తము చేయించెదను. తమరీ శాపకారణము నామూల్యముగా సెలవియ్యవలెను.

మహా—పూర్వకాలమునందు శ్రీసాంబమూర్తివారు త్రిపురాసుర సంహారము చేయఁబూని యుద్ధ సన్నద్ధులయియున్నప్పుడు ముందుగా శుక్రాచార్యుల వారావృత్తాంతమును తమ జ్యోతిశ్శాస్త్ర మహిమచే దెలిసికొని శిష్యులకు తెలుపగా, వారు శివుఁడు వచ్చులోపల తమ పురములతో పాతాళలోకము

నకు యాత్రవెడలిరి. తరువాత సమస్తసన్నాహములతోను శివుడు వచ్చి త్రిపురములను గానక తనదివ్యదృష్టిచేత నిది యంతయు శుక్రాచార్యుల కృత్యమని తెలిసికొని జ్యోతిషమెల్లప్పుడును యధాధికము కాకపోవును గాకయని శపించెను. దీనిమర్మ మిది.

సత్య—నేను ధన్యుడనయినాను. తమరు మర్మమువిడిచి యీ రహస్యమును నాకానతిచ్చినందున, సెలవయినపక్షమున నాకు తెలిసిన రహస్యము నొకదానిని దేవర వారితో మనవిచేసెదను. జ్యోతిషము నకు పార్వతీశాపమున్నమాట మీపురాణములయం దెచ్చటనైన జూచియున్నారా ?

మహా—లేదు. జ్యోతిష్యాస్త్రమున కొక్కయీశ్వరశాపమే గాక పార్వతీశాపము కూడ నున్నదా ? ఏమి యివంత !

సత్య—జ్యోతిష్యాస్త్రము సందిగ్ధఫలముల నిచ్చుటకు ముఖ్య కారణము పార్వతీశాపమే. పూర్వము సాంబశివులవారు సభలోఁగూరుచుండి జ్యోతిష్యాస్త్రముయొక్క సత్యమును పరీక్షింపవలెననియెంచి బృహస్పతినిజూచి యిప్పుడు పార్వతీదేవి యేమి చేయుచున్నదో చెప్పుమనియడిగెను. అతఁడు శాస్త్రదృష్టిచేతఁజూచి బార్వతీదేవి వస్త్రహీనయై యభ్యంజనస్నానము చేయుచున్నదని చెప్పెను. ఆవాక్యముయొక్క యధాధికతను కన్నులార చూడవలెనని శివుడు తత్క్షణమే కొలువు విడిచి లేచి తిన్నగా సంతకపురమునకుఁబోయి. నలుగురిండిత్రోఁజేసి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేసి కావలియుంచిన విఘ్నేశ్వరుఁడు లోపలికి పోసినపోగా సతనిశిరస్సు ఖండించి పోయి చూచి జ్యోతిష్యాస్త్రముయొక్క సత్యమున కత్యాశ్చర్యపడెను. జ్యోతిష్యాస్త్రమువలన స్త్రీలగుట్టు మగవారికి తెలిసిపోవుచున్నదిగదా యని పార్వతీదేవి యాగ్రహముతో జ్యోతిష్యాస్త్రము ఫలింపక పోవునుగాక యని ఘోరశాపమిచ్చెను. జ్యోతిషములు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుట కీశాపములే కారణములుగాని శాస్త్రమెంత మాత్రము నబద్ధముకాదు.

మహా—దేవతలందఱును మహాదుర్మార్గులు. అందులోను దేవగురువైన బృహస్పతి షరమదుర్మార్గుఁడు. కాకపోయినపక్షమున నమూల్యమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమునకు నిష్కారణముగా శాపము తెచ్చి పెట్టినా ? ఇటువంటి దుష్కార్యమును జేసినందుకు మారావణ మహారాజుగారు లేకపోవట్టి బ్రతికిపోయినాఁడు. పాపీ చిరాయు వనుట చేత నెల్ల కాలము నాతనినే బ్రతుకనిమ్ము. సత్యమిప్పుడు నాకు పూర్ణముగా బోధపడినది. జగత్తునకు తల్లిదండ్రులయిన పార్వతీ షరమేశ్వరులిద్దఱును శాపములు పెట్టిన తరువాత సిద్ధాంతము చెప్పినఫలము తప్పి పోవుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది ? సిద్ధాంతము లంచములు పుచ్చుకొని తప్పఫలములను చెప్పదు గండుగుగాని చెప్పినఫలములు తప్పిపోవుటకు లంచము లక్కఱలేక యీశాపములే చాలును.

ఇంతవఱకు సంభాషణ జరుగునప్పటికి నాపూజాసమయమును భక్తులు దర్శింపవచ్చు సమయమును సమీపించినందున నాయర్చకులు రాగా మహాకాయుఁడుగారు నన్ను విడిచి లోపలికిఁ బోయిరి. అంతట నేనీవఱకు వణింపచినప్రకారముగా నానిత్యకృత్యములు యధావిధిగా జరుగ నారంభించెను.

అ య ద వ ప్ర క ర ణ ము.

సభాసందర్శనము చేసి వచ్చిన తరువాత మూడవనాడు మధ్యాహ్నము మూడు గంటలవేళ మహాకాయుఁడుగారువచ్చి, నేడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుగూర్చి సభ జరుగఁబోవుచున్నది గనుక తనవెంటఁ జూడ రమ్మని నన్ను పిలిచిరి. మొన్న బండిలో తగిలిన కుడుపువలన గలిగిననొప్పు లింకను తిన్నగా పోకపోయినను, ఆయనమాటకు మాఱు

పలుక వెఱచి ప్రయాణమై యాయనవెంట బయలుదేరితిని. బండిలో నెక్కినది మొదలుకొని సభామందిరము చేరువఱకును జరిగినకథ యంతయు నించుమించుగా వెనుక వణింపినరీతిగానే యున్నది ; గాని బండి దిగినతరువాత వెనుకటివలె మాయజమానుడుగాక నేవ కులే నన్ను లోపలికిఁ దీసికొనిపోయి యొక యున్నతానసముమీఁదఁ గూరుచుండఁబెట్టిరి. మేము వీధిగుమ్మముచేరఁగానే నాఁటిదినము సభ లో తాను ధూమాక్షవేషముతో నగలపెట్టెను దొంగిలించితిని తెచ్చియిచ్చిన త్రిశిరుడు మా కెకారుగా వచ్చి ప్రత్యుత్థానముచేసి మమ్ము లోపలికిఁగొనిపోయి యుచితానసముమీఁదఁ గూరుచుండఁ బెట్టెను. మేము పోవునప్పటికే సభాభవనము మహాజనులతో నిండి యుండెను. అందులోఁ గొందఱు జ్యోతిశ్శాస్త్రమబద్ధమని వాదించుట కయి యక్కడకువచ్చిరి; మఱిొందఱు వారివాదమును ఖండించి పూర్వసిద్ధాంతమును స్థాపించుటకయి వచ్చిరి; తక్కినవా రుభయవాద ములను విని వేడుక చూచుటకొఱకును నవనాగరికులను గేలిచేయుట కొఱకును వచ్చిరి. అప్పు డుపన్యాసనమయ మయినందున పూర్వపక్షు లలో నొకరులేచి త్రిశిరుడుగారి సగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁ గోరెను; వెంటనే సిద్ధాంతులలో నొకరు లేచి నవనాగరికాగ్రగణ్యుఁ డయిన యాయన నావనికి నియమించుటకాక్షేపించి మహాకాయుడు గారి సగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁగోరెను. అట్టి పూర్వనాగరికాగ్ర గణ్యుఁ డగ్రవీరమున కసర్దుఁడని మఱియొకడులేచి నిషేధించెను. ఈ ప్రకారముగా వీరు నియమించినవారిని వారు పనికిరారనియు, వారు నియమించినవారిని వీరు పనికిరారనియు, ఉభయపక్షములవారును రెండుగడియలు తగవులాడినపిమ్మట సుభయపక్షములవారు సంగీకరించినవా రొక్కరును దొరకకపోవుటచేత నాటికి సభ ముగియునట్లు కనబడెను. ఇంతలో నొక బుద్ధిమంతుడులేచి లంకానగరవాసులందఱు

నేడో యొకపక్షములోఁ జేరినవారగుటచేత వారిని విడిచి విడిచీయుండు యి నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవాఁడనయిన వాలఖిల్యమహర్షిని అగ్రాసనాసీనునిజేసి సభసాగింపవచ్చునని యాలోచన చెప్పెను. ముల్లోకములను మ్రింగఁజాలిన దేవాంతక నరాంతకులవంటి మహాసమఘకాలంతమంది స్వదేశస్థులుండఁగా వ్రేలికణపెడు లేసి యంగుష్ఠమూత్రశరీరునికి పరదేశస్థుని కగ్రపీతమిచ్చుట యవమానకరమని దేశాభిమానులు కొందఱాక్షేపించినను అర్హతరులు మఱియెవ్వరును దొరకనంగున పరస్పరజయకాంతులయియున్న యుధయపక్షములవారిలో ప్రధాన పురుషులు నాఁడే తమవిజయమును లోకవిశ్రుతము చేయవలెనన్న యపేక్షచేత నన్నగ్రాసనాసీనునిగా నంగీకరించిరి. నేను మాతృకాయుఁడనగుటచేత కుర్చీలోఁ గూర్చున్న పక్షమున నన్ను సభికులు చూడఁజాలరని యుపన్యాసకుని ముందుంచిన బల్లమీఁద నన్ను గూరుచుండఁబెట్టిరి. ఉపన్యాసకునిపేరు దీఘకరోముఁడని సభవారిలో నొకరు నాతోఁజెప్పిరి. అతఁడు వచ్చి బల్లముందు నిలువబడినప్పుడు మన దేశపునరచరిమాణమునుబట్టి నీలిపగ్గములవలె మూఁడునాలుగు నిలువుల పొడవుగలిగి నేను గూరుచున్న బల్లనంటుచున్న యాతని గడ్డపు వెండ్రుకల దీఘకత్వమునుబట్టి దీఘకరోముఁడన్నది స్థావరకనామధేయమని నేను భావించితిని. ఉపన్యాసవిషయమయి నేను సభవారికి విన్నవించినపిమ్మట నుపన్యాసకుఁడు తనయుపన్యాసము సుప్రకమించెను. మనవారు గ్రంథములలో మేఘగంధీరభాషణము లని పఠింపఁగా వినుటయేకాని పిడుగులుపడినట్లు కణకకఠోరముగా నాఁ డాతనిమాటలు చెవినిబడునట్లకును మేఘగంధీర భాషణముల యథఁమనా కనుభవమునకు రాలేదు. ఆదుస్సహాయుని శ్రవణవిదారణచారుణశబ్దములకు తాళలేక నేను నాచెవులలో గుడ్డలు నొనుపుకొంటి

ని ఆయుపాయముచేత సద్దణఁగినందునను బండికుదువుచేతఁ గలిగిన యాయాసముచేత నిద్రవచ్చినందునను నావెనుకనుంచిన దిండునకుఁ జేరిగిలఁబడి నేను హాయిగా నిద్రపోయినాను. సభికులుమాత్రము నాగుట్టు తెలిసికొలేక నేను యోగముపట్టి యోగనిద్ర సవలంబించి దివ్యదృష్టిచేతను దివ్యజ్ఞానముచేతను నాటియుపన్యాసమును మాత్రమే గాక జ్యోతిశాస్త్రముయొక్క సత్యమునుగూడ గ్రహించుచున్నానని తలఁచిరి. అందుచేత నుపన్యాసముయొక్క ప్రథమభాగమును మీఁకుఁ దెలుపకపోయిన తప్పిదమును దీనిని జదువువారు మన్నింతురని నమ్మెదను. ఆవిషయమును తరువాత నితరులనడిగి తెలిసికొని మీఁకు తెలిపియుందునుగాని అట్లుచేసినచో నాయోగమహిమకే భంగముకలిగి జనులలో శాస్త్రమునం దవిశ్వాసము కలుగునన్న భీతిచేత నేనితరుల నడుగక శాస్త్రమర్యాదను కాపాడుటకు కంకణము కట్టుకొన్న మీరు నాసమయోచితబుద్ధిని శ్లాఘింతురన్న పూర్ణవిశ్వాసముచేత శాస్త్రగౌరవమును నిలువఁబెట్టినాను. నేను గాఢ నిద్రలోనుండగా నుపన్యాసకుఁ డేదో ముఖ్యాంశమును జెప్పచు బల్లమీఁద నొక దుద్దుగుద్దెను. ఆగుద్దుఱ్ఱో నన్నావఱకాశ్రయించి యున్న నిద్రాఢేవి భయపడి నన్ను ముందుకుఁ బడద్రోచి క్షణకాలములో నన్ను విడిచి పాఱిపోయెను. నేనును కన్నులు తెఱచిచూచి మెల్లగాలేచి మరల యథాస్థానముచేరి దిండునానుకొని సావధానచిత్తుండనై కూర్చుంటిని. అప్పుడు నన్నుఁజూచిన సభాస్థారు లీమహామునియొక్క యోగనిష్ఠకు నడుమ భంగముచ్చినదని కొందఱును; ఈమహర్షి తనంత తానే లేచినాఁడుకాని సమాధి చెడలేదని కొందఱును, సమాధి చేసినపక్షమున మానముద్రపూని ప్రాణాయామము పట్టి మరల యోగనిద్ర వహించునని కొందఱును, నానావిధములఁ జెప్పకొనసాగిరి. ఇంతలో నుపన్యాసకుఁ డితరులమాటలు చెవిచొర

కుండ తానే యుచ్చైస్వరముతో మాటాడజొచ్చినందున వారిమాటలు పూణెముగా వినుటకు నాకవకాశములేకపోయినది.

ఉపన్యాసకుడు—ఈపాడుజ్యోతిశ్శాస్త్రము వివేకమును పాఠశ్రోతి బుద్ధిని మింగివేసి యాలోచన నడంగఁద్రొక్కి తెలివిగలవారిని సహితము సమస్త విషయములయందును వంచకులయినమూఢులకు దాసులను జేయుచున్నది. శాస్త్రనామము ధరించిన యీపిశాచముయొక్క సమ్మోహనయంత్రములోఁ జిక్కి భ్రమపడి మనుష్యప్రకృతి కలంకారమయిన స్వాతంత్ర్యమును పోగొట్టుకొని మనమందఱును నిష్కారణముగా బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దెచ్చుకొన్న కష్టములపాలయి బౌధపడుచున్నాము. మన మొకయిల్లు కట్టుకోవలెనన్నచో మనకీష్టమయిన తావునను సమయమునను కట్టుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన తావునను ముహూర్తమునను కట్టుకొనవలసినవారమగుచున్నాము ; నుయ్యి త్రవ్వించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన మనస్సువచ్చిన యనుకూలమైన తావున త్రవ్వించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచూపిన మూలను త్రవ్వించుకొనవలసినవార మగుచున్నాము ; మన బిడ్డకు పెండ్లిచేయఁదలచుకొన్నచో మనకనుకూలుఁడుగా కనఁబడువరుని నిర్ణయించి వీలయినకాలమునందు వివాహముచేయక మూర్ఖసిద్ధాంతి పెట్టిన నిశాముహూతకమునందో యెప్పుడో ప్రవర్తనచేతఁ గాకపోయినను జన్మపత్రముచేత సతఁడు మంచివాఁడన్నవరుని కిచ్చి పెండ్లిచేయ వలసినవార మగుచున్నాము. మన మొక యూరికి పోదలచుకొన్నచో మనకు తీటికయైన సమయమున బయలుదేఱక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన దినమునందును వారమునందును కాలమునందును ప్రయాణము కావలసిన వారమగుచున్నాము ; మనము ఔరము చేయించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన కవకాశముగా నున్ననాఁడు చేయించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతి చెప్పిన తిథివారముల

యందే తల గొటిగించుకోవలసిన వార మగుచున్నాము. మనము క్రొత్తబట్టను కట్టుకోఁదలచినచో కావలసినప్పుడు కట్టుకొనక మూర్ఖ సిద్ధాంతి తెలిపిన దినమును వారమును వచ్చువఱకును వేచియుండ వలసినవార మగుచున్నాము. వేయేల ? మనము క్రొత్తగా భార్య వద్ద పరుండఁ దలఁచుకొన్నను, గృహమునఁ బ్రవేశింపఁదలఁచుకొన్నను, రోగమునకు మందు పుచ్చుకోఁదలఁచుకొన్నను, మూర్ఖ సిద్ధాంతియే మనకు కాలనిణాయము చేయవలెను. ఇట్టి నిత్యకృత్యములలోనే మనకు స్వాతంత్ర్యము లేనిచో లోకములో నింతకంటె క్రూరదాస్యము మఱియేముండును ? మూర్ఖసిద్ధాంతి—;

వృశ్చికరోముఁడు—మీరు మూర్ఖసిద్ధాంతియని లోకోపకారలయి మహావిద్వాంసులయిన జ్యోతిష్కులను నిర్దోషకముగా దూషించి మహాదోషము కట్టుకొనుచున్నారు. ఈసిద్ధాంతులే యుండి వివాహాదికార్యములయందు మంచిముహూర్తములుపెట్టి లోకమున కుపకారము చేయనిచో లోకమెట్టి దురవస్థల పాలగునో—

ఉప—మీరుపన్యాసమధ్యమున మాటాడరాదు—

మహాకాయుఁడు—మీరు సిద్ధాంతులను మూర్ఖులని దూషింప రాదు.

త్రిశిరుఁడు—మీరింకముందు సిద్ధాంతికిముందు మూర్ఖశబ్దము పెట్టక మాటాడుఁడు.

ఉప—సిద్ధాంతులు లోకమునకుఁ జేయుచున్న యుపకారము చెప్పనక్కఱలేదు. లోకములోనున్న జాతకప్రతికలలో నెల్ల సుత్రమ మైనదని చెప్పి యొకవరుని నిణఁయించి మంచిముహూర్తము పెట్టి వివాహముచేయించి యీసిద్ధాంతి మంచిదోషతులచాపు కట్టుకొని పోయిన మూఁడుమాసముల పదిదినములలో జాతక ప్రతికలలోని నూతేండ్లును ముహూర్తాబలముచేత నూఱుదినములుగా మాఱఁగా

చెల్లెలు వై ధవ్యదుఃఖ మనుభవింపవలసినదైనది. ఈ సిద్ధాంతి చెప్పిన ముహూర్తమునందు కట్టించి, పెట్టిన సుముహూర్తమునందు గృహ ప్రవేశమయిన మాపొరుగువారు నెలదినములలోపల గృహయజమానుఁడు స్వర్గస్థుఁడు కాఁగా తా మారుమానము లిల్లుపాడుపఱచి పొరుగువారిపంచను జేరవలసినవారైరి. నామిత్రుని తండ్రి యెన్నియో దినములాగి యీ సిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు గ్రామాంతరమునకు బయలుదేరినను త్రోవలో దొంగలు కొట్టఁగా బండి విఱుంగబడి కాలువిఱుంగఁగొట్టుకొని యధరాత్రమునందు మరల స్వగృహమును జేరవలసినవాఁడయినాఁడు.

వృత్తి—అయ్యలారా! చిత్తగించినారా? ఈయన నన్నెట్లు దూషించుచున్నాఁడో! మూర్ఖపదము ప్రయోగించినప్పటికన్నను, ఈదూషణభాషణము లధికకర్ణకఠోరములుగా నున్నవి. పెద్దమనుష్యులెంతమందియుండి పండితదూషణ జరుగుచుండఁగా చూచి యూరకుండుట మీకు ధర్మమా! వారిగ్రహచారము చాలక యాపదలు తలస్థమయినప్పుడు నేనేమిచేయగలను? ముహూర్తములు పెట్టుట నాపనికాని యాపదలు తప్పించుట నాపనికాదుకదా?

త్రిశి—మీరు మంచిముహూర్తములు పెట్టుటచేత విషత్తులు తొలఁగనిపక్షమున మీముహూర్తములతో నేమిప్రయోజనము?

మహా—మధ్య మీరు మాటాడుట యుక్తముకాదు. సామాన్యముగాఁ జెప్పక వక్కాణించి యొక్కరినిగూర్చి చెప్పుట యుపన్యాసకునికి మంచిపనికాదు. జ్యోతిషమువలన లాభమే లేకపోయిన పక్షమున నింతకాలమునుండి సర్వజ్ఞులయిన మనపెద్దలందఱును జన్మ పత్రములు వ్రాయించుకొని సమస్తకార్యములకును శుభముహూర్తములు పెట్టించుకొనుచుందురా? వ్యవహారదక్షులయిన బ్రభుత్వమువారు వ్యవహార నిమిత్తము జ్యోతిషవిద్వాంసులను నియమించుచుందురా?

త్రిశి—వీరి వ్యవహార నిణాయమునందలి సత్యము మొన్ననే కదా సభలో బయలఁబడినది? కల్పవృక్షములవలె పండితు లయిదు గురుచేరి సభలోఁగూరుచుండి నేను గొనిపోయిన నగలపెట్టెను ధూమ్రాక్షుఁడు దొంగిలినట్లు సిద్ధాంతముచేసినారు.

మహా—అదియంతయు మోసము. నిజమైన వ్యవహారములో నిజము తెలియును గాని పరీక్షింపవలెనని మోసముచేసిన వ్యవహారములో సత్యమెట్లు బయలఁబడును?

ఉప—నాయుపన్యాసము ముగియనియ్యరా?

మహా—కానిండి.

ఉప—లోకమునకుఁ గలిగెడియుపకారము లోకములోనివారై స యాసిద్ధాంతాలకేకాని యితరలోకమున కణుమాత్రము గలుగదు. మనయింట కన్య రజస్వలయైనదో శాంతికావలెనో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయింట నెవ్వరయిన పుట్టినపక్షమున పితృగండమున్నదో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయింట నెవ్వరయిన చచ్చిరేని యిల్లు విడిచిపెట్టి లేచిపోవలయునో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను. ఈప్రకారముగా పుట్టినది మొదలుకొని చచ్చువఱకును చెవులు కుట్టినను, పుట్టువెండుకలు తీయించినను, అన్నము ముట్టించినను, చదువ వేసినను, మఱియేవనిచేసినను సిద్ధాంతిగారిచేత ముహూర్తము పెట్టించుకొని యాయనకు ముట్టవలసినముడుపు నెప్పుడో యొకప్పుడు చెల్లింపక తప్పదు.

మహా—మీరు సిద్ధాంతాలను వారివృత్తిని నిందింపఁగూడదు. వారు జనులకు ఫలములు చెప్పియు ముహూర్తములు పెట్టియు పడిన ప్రయాసమునకు ప్రతిఫలముగా ధనస్వీకారము చేయుచున్నారు. కాని

యూరక చిల్లిగవ్వయైనను గ్రహించుచుండలేదు. చేతనైన పక్షమున మీరు జ్యోతిశ్శాస్త్రముబద్ధమనుటకు చాలిన యుక్తులనుచెప్పుడు లప్పుడు మీ హేత్వాభాసములను ఖండించుటకు మేము పూనుకొందుము.

ఉప—ముహూర్తజాతకభాగము లసత్యమనుట కణుమాత్రమును సందేహములేదు. ఈగ్రామమునం దిద్దఱు రాజపుత్రు లొక స్త్రీనిమితమున గర్భశత్రువులయి యొకరి నొకరు చంపవలెనని నిశ్చయించుకొని యిద్దఱును చెఱియొక జ్యోతిష్కునియొద్దకుఁబోయి యుద్ధవిజయమునకు ముహూర్తము పెట్టుమని యడిగిరి. ఇద్దఱు జ్యోస్యులును శాస్త్రనిచారముచేసి నాటిసాయంకాలము నాలుగు గడియల ప్రోద్బండఁగా శత్రువిజయమునకు మంచి సమయమని ముహూర్తము పెట్టిరి. తనకే విజయము కలుగునని మొదటివాఁడును తనకే గెలుపు కలుగునని రెండవవాఁడును మనస్సులలో నమ్మి తాము జ్యోతిష్కుల నాలోచించిన మాట యొందొరులకు తెలియ నీయక రహస్యముగానుంచి యుద్ధాహ్వానములు మాత్రము చేసి కొని యిద్దఱును బయలుదేఱి ముహూర్తసమయమున కూరిబై లికి సోయి ఘటికాయంత్రములు ముందుంచుకొని సరిగా యుక్తసమయమున దుడ్డుకఱ్ఱలతో యుద్ధమారంభించిరి. ఇద్దఱును పరస్పర జయకాంక్షచేత చావమోఁడుకొనఁగా నందొకఁ డప్పుడే దెబ్బలచేత కాలధర్మమునొందెను. రెండవవాఁడు కంటికిదెబ్బతగిలించుకొని చావుతప్పి కన్నులొట్టబడి యొంటికంటితో బ్రతికెను. ఆమహాశూరులెవ్వరో, వారికి ముహూర్తము పెట్టిన మహాసూరు లెవ్వరో మీరందఱు నెఱుగుదురు. శాస్త్రమే యసత్యము కానిపక్షమున, ఏకముహూర్తమునందే యుద్ధ మారంభించినయొక్కరి కపజయమును నొక్కరికి జయమును నేల కలుగవలెను? ఇంకొక్క నిదర్శనము చూడుడు.

మాపెద్దతమ్ముడును మాపాలికాపువాని పెద్దకొడుకును తృటికాల
మైనను భేదములేక సరిగా నేకముహూర్తమునందే జననమొందిరి.
జనన సమయమునం దిరువురకును గ్రహము లేకస్థానమునందే యున్నం
దన సమాన ఫలమునే యియ్యవలసినను, మావాడు చదువుకొని ౪రీ
క్షల నిచ్చి గొప్ప యుద్యోగము చేయుచుండఁగా మాపాలికాపుకొడుకు
చదువెఱుగక పొలము దున్నుచు నీచదళయందేయున్నాడు. శాస్త్ర
మబద్ధము కానిపక్షమున, ఏకసమయముననే జననమొందిన యిరువుర
కును గ్రహములు విరుద్ధఫలముల నేల కలుగఁజేయవలెను? సిద్ధాం
తులు చెప్పిన ఫలములు కొందఱికి సరిగా కలుగ నచ్చును. అప్పుడు
సహిత మాఫలములు దైవికముగా కలిగినవే కాని సిద్ధాంతి యెఱిగి
చెప్పుటవలనఁగలిగినవికావు. ఏబదియేండ్లు బ్రతుకుదురని జన్మపత్రములలో
వ్రాయఁబడియున్నవారు కొందఱంతకాలము జీవించినను, పలువు రంతకు
లోపలను ముగ్గురు నలుగు రటు తరువాతనుగూడ మృతులగుదురు.
ఈప్రకారముగానే కష్టములును సుఖములును దైవికముగా కొందఱికి
చెప్పినట్లు కలిగినను పలువురకు కలుగవు. కార్యసాఫల్య మెప్పుడును
యుక్తసమయమున తగినపని చేయుటవలనఁ గలుగునుగాని ముహూ
ర్తమువలనఁ గలుగదు. ఇల్లు కాలుచున్నప్పుడు వెంటనే నీరు
పోసినచల్లాటను గాని ముహూర్తము నిమిత్తము వేచియుండినచో
చల్లాటదు. పాముకఱిచినప్పుడు తత్తఃకామే విషవైద్యునికొఱకు పరుగెత్తి
చికిత్స చేయించిన విషము దిగునుగాని ముహూర్తము నిమిత్తము
వేచియుండినచో విషభాధ తగ్గదు. ఈవిధముగానే వ్యవసాయమునం
దైనను, వాణిజ్యమునం దైనను, మఱియేతరవ్యాపారమునం దైన
ను ముహూర్తముల నిమిత్తము వేచియుండక యుక్తసమయమునందు
కృషిచేసినప్పుడు మాత్రమే కార్యసాఫల్యమగును. మంచిముహూర్త
మును నిరీక్షించుచు పనిచేయక యోగ్యసమయమును వ్యర్థపుచ్చి

నచో మేలు కలుగుటకు మాటుగా కార్యవిఘాతము గలిగి కీడు మూడును.

మహా—మీరు చెప్పెడు మాటలు యుక్తికిని లోకానుభవము నకును శాస్త్రమునకు విరుద్ధముగా నున్నవి. మంఛిసిద్ధాంతి శాస్త్రముచూచి యీలోచించి చెప్పినప్పు డొక్కయక్షర మైనను హెచ్చు తగ్గులు లేక ఫలములు సరిగా కలుగును. నాతమ్మునిజన్మపత్రమును మొన్న నే నొక సిద్ధాంతికి చూపగా వెనుక జరిగిన దంతయు పూస గ్రుచ్చినట్లు సరిగా సత్య డేకరువు పెట్టినాడు. శనిమహాదశలో నాకు ప్రాణాంతకరమైన రోగము వచ్చునని ముందుగానే యొకసిద్ధాంతి చెప్పి తప్పించుకొనుటకు ప్రతిక్రియ చేసికొమ్మని యుపదేశించగా, నేను మెలకువపడి యుక్తసమయములో శనిగ్రహజపముచేయించి గ్రహ శాంతినిమిత్రము సంతర్పణము చేయించునప్పటికి నాకు రోగము రానేలేదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిజమనుట కింతకంటెను ప్రబల నిదర్శనములు మఱిమి కావలెను ?

ఉప—మీరు సెలవిచ్చినవానిలో నొక్కటియు నిదర్శన మని చెప్పుటకు వీలుపడదు. గతము చెప్పుట యొకగొప్పకాదు. అట్లు చెప్పిన దంతయు శాస్త్రజ్ఞానము వలననే చెప్పబడిన దనుటకును వలన పడదు. ఈజ్యోతిష్ములవద్ద సాధారణముగా లోకులసంగతులను తెలిసికొనివచ్చి గ్రహములకంటె నూటిగా రహస్యముగా గురువులకు తెలుపఁగలశిష్యులుందురు. అంతేకాక వారు తఱచుచుగా మాయోపాయముల చేతను కొన్ని నమయములయందు ధనదానముచేతను కుటుంబములయందలి పరమ రహస్యములను సహిత మాకుటుంబములోని స్త్రీలవలనను పిల్లలవలనను సేవకులవలనను గ్రహించి యవి తమకు ప్రాణములేనిగ్రహములు చెప్పినట్టుగా చెప్పి విమర్శ లేనివారి కాశ్చర్యము కలిగింతురు. గ్రహపూజవలన మీకు రావలసినరోగమేమో

రాక తప్పిపోయినట్టు మీరు నెలవిచ్చుచున్నారు. శాస్త్రమే నిజమయి దానివలన తప్పక రోగము రావలసియుండినపక్షమున రోగము నచ్చి తీరువలెనుగదా? గ్రహశాంతికయి సంతర్పణములు సమారాధనములు చేయుటవలన రావలసినయశాయము తప్పననుట జ్యోతిష్కులును పురోహితులును చేరి స్వోదరపూర్ణార్థమయి పన్నిన మాయోపాయము. నిజముగా రోగము వచ్చినపక్షమున, గ్రహచారము తిన్నగాలేక శాస్త్ర ప్రకారము వచ్చినదందురు. రోగము రాక పోయినపక్షమున, నవగ్రహజపాదులవలనను సంతర్పణములవలనను తప్పిపోయిన దందురు. ఈకపటోపాయమువలన జ్యోతిష్కులు చెప్పిన ఫలము తప్పిపోయినయెడల తమమీఁద నిందలేకుండ తప్పించుకొనుటకును, పురోహితులు మొదలయినవారి కందఱికి నుదరపోషణము జరుగుటకును మార్గము కలుగుచున్నది. అంతేకాక యాకాశమందలి యచేతనములైన గ్రహము లెక్కడ? సచేతనములైన జీవులకు ఫలములిచ్చు లెక్కడ?

మహా—మీకుండు లెంతమాత్రమును విశ్వాసార్థమయినవి కావు. గ్రహములు జీవకోట్లకు తప్పక ఫలములిచ్చును. గ్రహములకును మనకును సంబంధము కలదనుటకు మీకు నేను కొన్ని ప్రత్యక్ష నిదర్శనములు చూపెదను. చంద్రోదయాస్తమానములను బట్టి సముద్రమునకు వోటును పాటును వచ్చుచుండుట మనకు ప్రత్యక్షమేకదా? దీనికి మీరేమి చెప్పగలరు? అదిగాక పూర్ణిమ మొదలయిన పర్వదినములయందు వెట్టి మొదలయినరోగములు ప్రబలుచుండుట యనుభవసిద్ధము. గ్రహములకే మనరోగాదికమునువృద్ధి చేయుట మొదలైన శక్తులు లేకపోయిన పక్షమున, అట్లేల జరగును. దుర్మహులకమునం దారంభించిన పనులు చెడుట నేను స్వానుభవముచేత నెఱుఁగుదును. నేను కొన్ని దినములక్రిందట బృహస్పతికాల

మునందు బయలుదేటి దేవతాదర్శనమునకు వెళ్ళి పూజారులు దేవాలయముయొక్కతలుపులు తీయకపోగా దేవతాదర్శనము చేయక యేయెండలో మరల నింటికి రావలసినవాడనయినాను.

బృహస్పతికాలమునగా నేమో మనభరతఖండవాసులకు తెలియకపోవచ్చును. లంకలోఁ బుట్టినవారెల్లరునురాక్షసులగుటచేత రాక్షసుడైన రాహుగ్రహము వారికి శుభగ్రహము; దేవతా గురువగుటచేత బృహస్పతి వారికి పాపగ్రహము. ఈదేశమునందు మనము రాహుకాల మశుభసూచకమని యెఱ్ఱెంతుమో యట్లే యాదేశమునందు వారు ప్రతిదినమును తొమ్మిదిగడియలకాలమును బృహస్పతికాలమని చెప్పి యాకాల మశుభసూచకముగా పరిగణించి యేకార్యమును జేయక విడుతురు.

ఉప—నేడియెండ కాచినప్పుడు తీక్షణములయిన సూర్యకిరణములచేత నేయి మొదలయినవి కరగనట్లును మనదీహములకు తాపమెక్కునట్లును మొత్తముమీఁద చంద్రాద్రిగ్రహములు పదార్థములకు తొన్నిమార్పులను గలుగఁజేయఁ గలుగును; గాని యొకపదార్థమున తొకవిధముగాను మఱియొకపదార్థమునకు మఱియొకవిధముగాను మార్పులను గలుగఁజేయఁజాలవు. ఎండలోఁబెట్టినప్పు డన్నిగిన్నెలలోని నేయి కరుగవలసినదే కాని యొకగిన్నెలోనినేయి కరగటయు, నొకగిన్నెలోనినేయి కరగక పోవుటయు తటస్థింపదు. చంద్రోదయూదులనుబట్టి పోటో పాటో సమస్త సముద్రములకును నేకరీతిగాకలుగునేకానిచంద్రోదయముచేతనొక సముద్రమునకు పోటును మఱియొకసముద్రమునకు పాటును గలుగవు. ఆవిధముగానే గ్రహగతుల వలనను గ్రహస్థితులవలనను ఫలము గలిగెడుపక్షమున సమస్త జనులకు నేకఫలము కలుగవలెనేకాని వివిధజనులకు వివిధఫలములు కలుగుట యెన్నఁడును తటస్థింప నేరదు. కాబట్టి పివిధజనులకు వివిధ

ఫలముల నిచ్చుననిచెప్పెడు జ్యోతిశ్శాస్త్రము విశ్వాసార్హమయినది కాదు. బృహస్పతికాలమునందు వెళ్ళినవారికి కొందఱికి దైవికముగా కొన్ని సమయములయందు కార్యవిఘాతము కలిగినను కొందఱికి కొన్ని సమయములయందు కార్యసిద్ధి యగుటయుఁ గలదు. నేననేక పర్యాయములు బృహస్పతికాలములో బనులుదేఱినను నాకు కార్య సిద్ధి యగుచునే వచ్చినది కాఁబట్టి కార్యసాఫల్యమునకుఁగాని కార్య వైఫల్యమునకుఁగాని, బృహస్పతికాలములు కారణములు కావు. కొన్ని కాలములు మంచివని కొన్ని కాలములు మంచివికావనిభావించి యుక్తకాలమునఁ బనికిఁజూసక వృధా కాలహరణమును జేసెడు మూఢ్యమునుబట్టి పెక్కు కార్యములు చెడుచున్నవి. ప్రతిసంవత్సరమును శుశ్రూషమాసములని కొన్ని మాసములు వ్యర్థఁపరుపఁబడుచున్నవి; మిగిలినమాసములలో శుభదినములు కావని కొన్ని దినములు వ్యర్థఁపఱుపఁ బడుచున్నవి. శేషించిన తిథులలో మంచివారములు కావని కొన్ని వారములు వ్యర్థఁపఱుపఁబడుచున్నవి; ఆ యున్న కొన్ని వారములలో నహితము దుర్ముహూతఁమని, వజ్రఁసమయమని, బృహస్పతికాలమని, నక్షత్రము మంచిదికాదని, విశేష కాలము వ్యర్థఁపఱుపఁబడు చున్నది. ఈప్రకారముగా మూఢవిశ్వాసము చేత మంచి కాలమును వృధాగా పోఁగొట్టక యనుకూలకాలము నందెల్లను పనులు చేయుచు వచ్చినచో దేశమున కెంతజేమము కలుగును ?

వృత్తి—ఇది యంతయు శాస్త్రదూషణము శాస్త్రనిందచేత నెంతయైనాపమున్నది. ఏమయ్యా? వాలఖిల్యా! అగ్రాసనాధిపత్యము వహించి శాస్త్రతిరస్కారము జరుగుచుండఁగా చూచుచు నూరకున్నావేమి ?

మహా—అగ్రాసనాసీనుడు తనయభిప్రాయమును జెప్పి దూషణ మాన్పవలెను. ఇప్పుడు నాకు గొప్పచిక్కు— తటస్థమయినది ఇక మాటాడక యూరకుండుటకు వలనుపడదు. మాటాడినచో నెవ్వరి పక్షమున నేమిచెప్పినను కోపావేశముచేత మూఖ-రాక్షసు లెవ్వ రేమిచేయుదురో ! అయినను నేను బుద్ధిచుంతుండ నగుటచేతను, పరమ ప్రమాణములైన మనశాస్త్రములు వచ్చి సమయములో నాకు తోడుపడుటచేతను, ధైర్యము తెచ్చికొని యెవ్వరిమనస్సును నొవ్వ కుండ సమయోచితముగా నిట్లంటిని—

“ఓ సజ్జనాగ్రగణ్యులారా ! దూషణ యెవ్వరికిని కూడదు. అందులోను ముఖ్యముగా జ్యోతిశ్శాస్త్ర దూషణ కూడదని మీశాస్త్ర ములుమాత్రమేకాక మాశాస్త్రములును భేరిధ్వనితో ఘోషించు చున్నవి. జ్యోతిష్కులమాటలను గాని జ్యోతిశాస్త్రమునుగాని పరిహాసించినవారు తామిస్రసరకములో పడుదురని వరాహ మిహిరుల వారు బృహత్సంహిత రెండవ యధ్యాయముగో సెలవిచ్చియున్నారు. అయినను దీక్షురోములవారిప్పుడు చెప్పుచున్నది పరిహాసముకానందున శాస్త్రదూషణమని చెప్పుటకు వలనుపడదు. చెప్పెడి దంతయు పూర్ణముగావినక యిది యిట్టిదని నిర్ధారణము చేయుటయు మంచిదికాదు. కాబట్టి సభవారు దయచేసి వారు చెప్పెడి దంతయు పూర్ణముగా విని తరువాత వారివాదమును ఖండించి తమ పక్షమును సిద్ధాంతము చేయఁబూనవలెను. ”

వృత్తి—ఇవి తప్పక దూషణ వాక్యములే. ఇటువంటి మాటలు మనము విననుకూడదు ; ఇతరులను చెప్పనియ్యనుకూడదు.

మహా—ఈవఱకు కొంత విన్నాముగనుక కడముట్టవిని యీ యుక్త్యాభాసములను ఖండించి యెల్లవారికిని శ్రాంతినివారణముచేయుదము. జ్యోతిశ్శాస్త్ర మబద్ధమని యిటువంటివారు లక్షమంది లక్ష

యువన్యాసము లిచ్చినను, ఎవ్వరును నమ్మరు. జ్యోతిశ్శాస్త్రములో చెప్పినట్లు సంతానము కలుగుచుండలేదా? కలిగిన సంతానమునకు విద్యాబుద్ధులు వచ్చుచుండలేదా?

ఉప—మీరు సంతానమునుచున్నారుగనుక చెప్పెదనువినుడి. మాపెద్దన్నగారి జన్మపత్రములో నాతని కాటుగురు పుత్రులు కలుగునట్లున్నది; ఆయనభార్య జన్మపత్రములో నిద్దఱు కొడుకులును ముగ్గుఱు కూతులును కలుగునట్లున్నది. ఆయన వృద్ధుడయినను భార్యకు ముట్లుడిగినను వారి కీవఱకును సంతానయోగ్యత కలుగుచిహ్నములేవియుఁ గానరాకున్నవి. ఈప్రకారముగానే నామిత్రుల జన్మపత్రముల ననేకములను శోధించి చూడఁగా సంతానవిషయమున వానిలోఁ జెప్పఁబడినదానికిని సరిగా జరిగినదానికిని మిక్కిలి వ్యత్యాసము కనఁబడుచున్నది. ఇంక విద్యావిషయ మన్ననో యంతకంటెను తాఱుమాఱుగా నున్నది. ఈవఱకు నేను జెప్పినప్రకారముగా నాచిన్నన్నగారికుమారుఁడును పాలికాఁపువాని కుమారుఁడును సరిగా నేకలగ్నమందును, ఏకముహూర్తమునందును, ఏతారయందును, పుట్టినవారయినను మాయన్నగారి కుమారుఁడు పండితుఁ డగుటయు పాలికాఁపువాని కుమారుఁడు నిరక్షరకుఁడీ యగుటయు మీరందఱు నెఱుఁగుదురు. దీనికి మీరేమి సమాధానము చెప్పఁగలరు? ఇదంతయు నేల? మనకు సమీపమునందే హిరణ్యాక్షద్వీప మున్నదిగదా? అక్కడ నసించువారందఱును మూఢులయి ముఱవ్యభిక్షకులయి యనాగరికులుగా నున్నారు. అక్కడివారనేకులు విద్వాంసులు కావలసినముహూర్తములలోఁ బుట్టినను వారిలో నొక్కరికిని విద్యయన్న వాసనయే లేక యందఱును జ్ఞానశూన్యులుగా నున్నారు. నేనీపని నిమిత్తమయి యక్కడకుఁ బోయి యనేకులజన్మపత్రములను వ్రాసికొని వచ్చి చూచినాను. చేతనై నపక్షమున నీవై పరీత్యమునకు కారణమేమో జ్యోతిష్కులను చెప్పమనుఁడు.

వృత్తి—జ్యోతిశ్శాస్త్ర మూర్ఖులమునకు చెల్లదు.

మహా—విశ్వానరహితులకును నిరక్షరకుటులకును గ్రహములు సహితము ఫలములను కలిగింపవు.

ఉప—ప్రత్యక్షవిరోధము చూపినను చూడనొల్లక కన్నులు మూసికొని జ్యోతిశ్శాస్త్రము సత్యమని చెప్ప నిశ్చయించుకొని వచ్చిన వారిముందట యుక్తివాదమువలన కంఠశోషణము కలుగుటతప్ప వేఱు ప్రయోజనము కలుగదు. ఈపాడు జ్యోతిశ్శాస్త్రము మనదేశమున కెంతహానినై నను జేయుచున్నది. కొందఱు సిద్ధాంతములు చెప్పినయూ యుపరిమాణమును నమ్మి తమకు చావుసమీపించిన దనుకొని బెంగపెట్టుకొని నిష్కారణముగా దీఘవిచారమును కొన్నిసమయ ములందు మరణమునుకూడ పొందుచున్నారు. కొందఱు సిద్ధాంతములు రోగాదికము వచ్చునని చెప్పినమాటలునమ్మి రోగములు వచ్చినప్పుడు బాధపడుటకు మాఱుగా రానిరోగములనిమిత్తము మనోవ్యథ చెంది వానిని తప్పించుకొనుటకయి తమవిత్తమును వంచకులపాలు చేయుచున్నారు. శిశువులు పుట్టిననక్షత్రములనుబట్టి సిద్ధాంతములు చెప్పిన మాతృగండములను పితృగండములను మాతృగండములను భ్రాతృగండములను విశ్వసించి శిశుహత్యలను గూడఁ జేయుచుచున్నారు. అనేకులు సిద్ధాంతములు చెప్పినయోగములు నమ్ముకొని దుర్భిమలు పడి కాలము వ్యర్థంపుచ్చి తుద కాశాభంగము పొంది వ్యాకుల పడుచున్నారు. ఒకజ్యోతిష్కుఁడు మనయూరిలో నొక కాపువానివద్ద ధనము స్వీకరించి వానికి తోటలో చెట్టుమొదట పాత దొరకు సని చెప్పగా వాఁ డొకటితరువాత నొకటిగా చెట్లమొదలైల్లను త్రవ్వి యెంచును ధనితేనెమును గానక చెట్లు చచ్చుటచేత దరి ద్రుండయి మున్నున్నది సహితము పోగొట్టుకొని కలకాలము దుఃఖ పడవలసినవాఁ డయ్యెను. ఇట్లనేకనిదర్శనములు కనఁబడు చున్నను

జనులు తమమూఢ విశ్వాసమును విడువఁజాలక సూర్యచంద్రాదిజడ పదార్థములవలనఁ చెలిసికొని ఫలములను జెప్పుదు మన్న మహాత్ము లకు బానిస లయి బుద్ధిపూర్వకముగా కష్టములకు తలయొగ్గుచున్నారు. మనమనసువచ్చినప్పుడు కన్నబిడ్డకు పేడుపెట్టుకొనుటకును, కొత్త తలగుడ్డ ధరించుకొనుటకును, కొత్తనగ పెట్టుకొనుటకును పొల మును దున్నుకొనుటకును విత్తనములు చల్లుకొనుటకును, పండిన పంట కోసికొనుటకును, గుట్టమునో గోవునో కొనుటకును, మందు పుచ్చుకొనుటకును, ప్రభుదర్శనము చేయుటకును విజ్ఞాపనపత్రికను పంపుకొనుటకును, ఇటువంటి నుఱియేయల్పకార్యమును చేయుటకును కూడ స్వతంత్రులముకాక మనము సమస్తమునకును, మింటనుండు గోళాకారము గల నోరులేని జడపదార్థములు చెప్పునట్లే నడుచుకోవలసినయెడల లోకములో నింతకంటె బానిసత్వము మఱియే ముండును ? ఓయగ్రాసనాసీరా ! ఇది మనము కోరి తెచ్చుకొన్న బానిసత్వ మగునో కాదో నీవు చెప్పుము. దురభిమానముచేత మావారు తెలిసియు తెలియనట్లు నటించినను పక్షపాతమును దురభి మానమును లేని నీవైన సత్యముచెప్పుము. ఈపాడుసమ్మకము మను ష్యులహృదయములలో ననావశ్యకము లయినభయములను, విచార ములను, బాధలను జెచ్చిపెట్టుచుండలేదా ? ఇది పలుమాఱు దురా శలను కలిగించి క్రమమైనప్రయత్నమును మాన్పుచుండలేదా ? ఇది ప్రజలయొక్కపండువంటి బుద్ధిని మంటఁగలిపి వారిని జడవస్తువులను నమ్మి పొట్టపోసికొనువారికి దాసులనుగాఁ జేయుచుండలేదా ? ఓమ హర్షీ ! నీమానము చాలించి యీప్రశ్నలకు సదుత్తరము చెప్పు.

వెనుక సభవారు నన్ను హెచ్చరించినప్పుడు నేను తనకనుకూ లముగాఁ జెప్పుట చూచి యిదీఘరోముఁడు నేను శాస్త్రప్రమాణబద్ధుఁడ నై నశిష్టాచారపరాయణుఁడ నన్నసత్యము తెలిసికోక నేనేమో

తన కనుకూలముగా నుత్తరము లిత్తునని భ్రమపడి యిప్పుడీ ప్రశ్నలు వేసెను. అప్పు డీదీర్ఘరోముఁడు చెప్పినదానిలో శాస్త్రదూషణ మంతగా లేదని చెప్పినదానిని బట్టియే ప్రాచీనాచారపరాయణులయిన సభవారందఱును మనసులో నామీఁద కొఱకొఱగా నుండుట బుద్ధి మదగ్రగణ్యుఁడ నగుటచేత నేనావఱకే కనిపెట్టి యున్నవాఁడను గాన మహాజనుల యనుగ్రహమునకు మరల పాత్రుఁడ నగునట్లుగా— “ఓయి దీర్ఘరోమా ! త్రికాలవేదినైన నేను సత్యము పలికెదను వినుము. నేనిప్పుడు డాంతరదృష్టిచేత, జూచి యధార్థమును కరతలామలకముగా గనిపెట్టినాను. శాస్త్రమెప్పుడును లవలేక మైన సబద్ధము కాదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము పరమసత్యము. సత్యమునం దాదరముగల శాస్త్రబద్ధులయిన యాస్తికులందఱును శాస్త్ర విశ్వాసముచేత నీవిప్పుడు చెప్పినవిగాక యింక వేయిరెట్లునప్ప ములు వచ్చినను వానికన్నిటికి సహింసవలెను. మనకు శాస్త్రము ప్రమాణము గాని బుద్ధి ప్రమాణముకాదు. ఈ సత్యమును శిష్టులందఱు—” అని చెప్పుచుండగా దీర్ఘరోముఁడు నావంక కన్ను లెఱ్ఱి చేసి చూచి నానోటనున్న వాక్యమైనను ముగియకమునుపే తనముందు బల్లమీఁదనున్న నన్ను కుడిచేతితో బట్టుకొని పయికి నోట వేసికొని గుటుక్కున మ్రింగెను. చూచితిరా ? ఆక్రూరరాక్షసుఁడెంతపనిచేసినాఁడో ! ఎంతచదువుకొన్నను రాక్షసులకు మనుష్యభక్షణముచేయు స్వభావగుణము విడువదుగదా ? మహాసాయసంఘన్నుఁడ నగుటచేత నాతనినోటఁబడి నేనుకాబట్టి బ్రతికి బయలఁబడితిని గాని సామాన్యమానవుఁడై నపక్షమున నంగుష్ఠ ప్రమాణముగల వాని జఠరాగ్ని కాహుతి కావలసినవాఁడే. నేను సూక్ష్మబుద్ధిగనుట చేత వాఁడు నన్ను తనగొంతుక్రోవి చొప్పింపఁగానే తిన్నగా లోపలికి పోవక యందుండి యేమిచేయుదునా యని యాలోచింపఁ జొచ్చితిని

అప్పుడు నాకు గరుత్మంతుడు మ్రొంగిన కిరాతకాంతనంచుకొన్న బ్రాహ్మణోత్తమునివలె గొంతుకలోనుండి మండి పయికి వత్తునాయని యొకయూలోచన కలిగినది. రామరావణయుద్ధమునందు కుంభకర్ణుడు కపులను మ్రొంగినప్పుడు వారు సవరంధ్రములలోనుండియు వెడలి వచ్చునట్లు వెడలి వత్తునాయని యొకయూలోచన కలిగినది. కంఠనాళమునుండి గర్భములో ప్రవేశించి యక్కడ జరుగుచుండు విశేషముల నెల్లను కన్నులార చూచివచ్చి జీవించియున్న పురుషుని యుదరములో నేమేమి విచిత్రములు నడుచుచుండునో తెలిసి సత్యము తెలియక చిక్కులు పడుచున్న యిప్పటి శారీరశాస్త్రజ్ఞులకు జ్ఞానోపదేశము చేయుదునా యని యొకయూలోచన కలిగినది. ఇట్లు నాకప్పుడనేక ములైన యూహలుత్పన్నములు కాఁగా దీఘవిచారముచేయక వేగిరపడి కార్యనిశ్చయము చేయుట బుద్ధిమంతుల లక్షణము కాదని యెఱిగినవాఁడనయి దీఘముగా నాలోచించి, గర్భకుహరము ప్రవేశించిన పక్షమున నపవిత్రమైన మలద్వారమున పయికి వెడలవలసి యుండునుగాన బ్రాహ్మణుడనైన నాకది తగదని శారీరశాస్త్రజ్ఞుల కుపకారము చేయవలసి విడిచిపెట్టి, శ్వాసకోశములనుశోధించి నైద్య శాస్త్రజ్ఞుల కుపకారముచేయవలెనని నిశ్చయించి గొంతుక్రోవిలో నున్న పాణిద్వారమునఁబోయి తిన్నగా నూపిరితిత్తులలోఁ బ్రవేశించి తిని. అక్కడ నాయిప్పదై వమైన ముఖ్యప్రాణదేవుడు నాకు దర్శన మిచ్చి తనభక్తుని నిట్లు చేసినందునకయి కోపముచేతనో యన నన్ను తత్క్షణమే తనబలముకొలఁదిని బయికిఁ బంపివేసెను. వాయుబలముచేత నేనప్పు డాకాశబాణమువలె పయికెగసి బయలఁబడి యేప్రకారముగానో జ్ఞానకాలములో నాతని శ్మశ్రువుల నడుమఁ జిక్కుకొని యక్కడనుండి యుట్టిచేరులలోనుండి యెలుక క్రిందికి ప్రాకి నట్లుగా నీలిపగ్గములవంటి గడ్డపువెండ్రుకలు పట్టుకొని మెల్లగా క్రిందికి

దిగజాటి బల్లమీఁద నాయధాస్థానముచేరి మరల నగ్రాసనాసీనత్వము వహించి కూర్చుంటిని. నేనప్పు డారాక్షసుని నోటినుండి పయికి వెడలితినిో ముక్కునుండి పయికి వెడలితినిో చెప్పలేనుగాని మఱి యే యితర మార్గమునుండియు వెలువడలేదని మాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పుగలను. నేను పయికి వచ్చునప్పటి కాదుష్టరాక్షసుఁడు మెతుకు గొంతుకఁబడి పలకఁ బాటినప్పుడు మన కగునట్లుగా క్రిందిగ్రుడ్డు మీఁదికిని మీఁదిగ్రుడ్డు క్రిందికిని వచ్చినవాఁ డయి యుక్కిరిబిక్కిరి యయి దగ్గుచు నెంతోనే పాయానపడెను. నిష్కారణముగా సజ్జన సంతాపము చేసినవారి కాపదలు ఘటింపక యీశ్వరుఁడు సహించి యూరకుండునా? నేను సురక్షితముగా పయికి వెడలివచ్చుట చూచి సభాస్థారు లందఱును నామహిమ కత్యద్భుతపడి నేను నిజమయిన మహర్షినిని నమ్మిరి. సూక్ష్మరూపుఁడనయిన నేను హనుమానునివలె తపోమహిమచేత స్థూలరూపము నొంది యాదుష్టరాక్షసుని పొట్ట చీల్చుకొని పయికి రానందునకయి సభవారిలో ననేకులు నాదయాగుణ మును వేయినోళ్ళ శ్లాఘించిరి. నాయజమానుఁడు నావద్దకు పరు గెత్తుకొనివచ్చి వాత్సల్యముతో నాదేహము తడియొత్తి నాతడిబట్టలు తీసివేసెను. నామహత్త్వముచేత నాద్వీపమునందు నాఁటినుండియు జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిరపాయముగా స్థిరపడినది. జ్యోతిశ్శాస్త్రమే సత్యము కానిపక్షమున, కాదన్న వానిగర్భములోఁ జొచ్చి వానిని ప్రాణావశిష్టసిజేసి నిరపాయముగా పయికి రాఁగలుగుట మనుష్య మాత్రునకు సాధ్యమగునా యని యెల్లవారును సంతృప్తులయిరి. మాపక్షమువారు తమవాదము గెలిచినదని జయజయధ్వనులతో బయలు వెడలఁగా నాఁటికి సభ ముగిసినది. ఇప్పటివలె గుటుకున మ్రింగక యేక్రూరరాక్షసుఁడయినను నన్ను పండ్లసందునఁ బెట్టుకొని నమలివేయు నేమోయన్న భయముచేత మహాకాయుఁడుగా రటు

తరువాత నెప్పుడును నన్నీ సభకును దీసికొని పోలేడు. ఓ హిందూ మహాజనులారా! మీవాఁడొకఁడు బయలుదేరి దేశదేశముల వెంటఁ బోయి యిక్కడ మీకుప్రియతమమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమును స్థిరపఱచి యాచంద్రార్కమైన శాశ్వతకీర్తిని పొందఁగలిగినందునకు మీరును నమందానందము పొందుఁడు.

అతివప్రకరణము.

అనుజనాఁటినుండియు నాకీర్తి లంకాద్వీపమునందు దిగంత విశ్రాంతముగా వ్యాపించినది. పడిపోవుచున్న జ్యోతిశ్శాస్త్రమును నిలువఁ జెట్టినని విద్వాంసులు వేయినోళ్ళ శ్లాఘింపఁ జొచ్చిరి. జ్యోతిషమును పునరుద్ధారణముచేసి దేశమునకు మహాఽపకారము చేసినకడునకయి కవీశ్వరులు నామోద పాటలను పద్యములను జేసి ఈశ్వరుని యపరావతారమునని నన్ను స్తుతింపఁ జొచ్చిరి. ఇక నామ హిమలను విని యీనందించి యింటింటను నాచిత్రచరిత్రమును కథగాఁ జెప్పుకొనుచు పామరులు చేసిన స్తోత్రపాఠములకు పరిమితియే లేదు. పామరుల నోళ్ళనుండి స్త్రీల చెవులసోకి నూతులవద్దను నీళ్ళ రేవులవద్దను జరగు మహా సభలలో చిత్రవిచిత్రముగా పెరిగి స్త్రీలనోళ్ళలోనుండి శాఖోపశాఖలుగా వ్యాపించి యంతఃపురములు చేరుకొన్నట్టికి నానుహిమలు నిజముగా కోటిగుణితము లయినవి. కొందఱు నేను సింహికగర్భములోఁ జొచ్చి కాయముపెంచిన హను మద్దేవునివలె నాకాయమును పెంచినని చెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి కొందఱు నేను సురసగర్భములోఁ జొచ్చి యంగుష్ఠమాత్రశరీరుడై బయలువెడలిన హనుమద్దేవునివలె సూక్ష్మాతినూత్నముగు రూపమును

ధరించితినిని చెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి; కొందఱు నేను శుక్రాచార్యుల గర్భమును చీల్చుకొని వెలువడిన కచునివలె దీఘరోముని గర్భగోళమును భేదించుకొని వచ్చి యాతనిని మృతసంజీవనీవిద్యచేత మరల బ్రతికించితినిని చెప్పుకొనజొచ్చిరి; కొందఱు నేను దీఘరోముని పాదములు మొదలుకొని శిరస్సువఱకును నడిమికి రెండు చీలికలుగా చీల్చి తరువాత జర యనురాక్షసి జరాసంధునియధఁదేహముల నొకటిగా సంధించిట్లుగా రెండు ఖండములను మరల సతికించి మంత్ర ప్రభావముచేత పునజీవితమని జేసితినిని చెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి. ఇట్టి కథల నన్నిటిని పూర్ణముగా వివరించినచో నొక్క పెద్దపురాణము కావచ్చునుగాని స్వోపక్షమును జెప్పుకొనుట యిష్టము లేనివాఁడ నగుటచే వానిని నే నభివణ్ణించుట మాని నాయపూర్వమహిమలను లోకోపకారార్థముగా పురాణరూపమున రచించి యాచంద్రార్కముగా లోకమున వ్యాపింపజేసి మనమహామూలవలె శాశ్వత కీర్తిని సంపాదించుకొనెడు పుణ్యమును భక్తాగ్రేసరులకు విడిచి పెట్టుచున్నాను. నాటినుండియు నన్ను దర్శింపవచ్చు భక్తులయొక్కయు భక్తురాండ్రయొక్కయు సంఖ్య దినదిననాభివృద్ధియగుచువచ్చినదన్న సత్యమును బుద్ధిమదగ్రగణ్యులయిన మీతో నేను విన్నవింపవలసియవశ్యకమేలేదుగదా? అయినను మీకింకొక సత్యమును మాత్ర మిప్పుడు వినిపింపవలసి యున్నది. లోకములో మచుష్కండు గొప్పవాఁడయిన కొలఁదిని గొప్పతనముతోడఁ గూడ కష్టములును పెరుగుచుండును. భక్తులయిన వారు స్వప్రయోజనపరు లయి స్వలాభముకొఱ కాశ్రయించి వీడించుచుండురు; అసూయాపరులయినవారు పరోత్కషమును సహింపలేక యపవాదములను వేసి బాధించుచుండురు.

లంకాద్వీపమునందు ప్రాచీరాచారసిప్తాగరిష్టులయిన శిష్టులందఱును నన్ను సనాతన సదారములను స్థాపింప నవతరించిన

ఈశ్వరాంశ సంభూతునిగా భావించి బహుకరింపఁ జొచ్చినను, జ్యోతిశ్శాస్త్రమును రూపుమాప దీక్ష వహించి బద్ధకంకణులయివిఫల మనోరథులయిన నవనాగరికులు నన్ను ద్వేషించి నాయశస్సుచకు భంగ ముకలిగించుటకును నాకపాయము కలిగించుటకును నానావిధములఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. ఆరాక్షసులక్రౌర్యము నెఱిగి నాయజమానుఁడఁ యైన మహాకాయుఁడుగారు నాఁటినుండియు నన్ను సభలకుఁ దీసికొని పోవుట మానివేసిరని యీవఱకే చెప్పియున్నాను గదా! ఆపదలు రానున్నకాలమునం దంతఃపురములలో దాచి సహస్రభటులను కావలియుంచినను రాకమానవు. ఆపదలు రారానికాలమునందు సముద్రమధ్యమునందుఁ బడవై చినను రావు. నాయజమానుఁడు తన యింట నన్నెంత సురక్షితముగా నుంచి కాపాడుచుండినను, ఒక నాఁటిరాత్రి నాకొక్క ఘోరవిపత్తు సంప్రాప్తమయినది. ఓచకువరు లారా! విధివిధాన మప్రతివిధానమగుట తెలిసికొని నావిషయమయి మీరు చింతిలబోకుండు.

ఒకనాఁటియధఃరాత్రమునందు నేను నాపాన్పుమీఁద సుఖ నిద్ర చేయు చుండఁగా నానడుమెవ్వరో కట్టుకొని నొక్కుచున్నట్టయి యులికిపడి లేచితిని. లేచి కన్నులు తెఱచి చూచుచప్పటి కేదోజంతువు నన్ను నడుము మొదలుకొని మొడవఱకును నోటఁ గఱచుకొని పోవు చున్నట్లు దీపమువెలుతురున కనఁబడినది కాని యాజంతు వేదో యానవాలు తెలిసినదికాదు. ఆభయములో నన్ను వ్యాఘ్ర మిఱుచ్చు కొని పోవుచున్నదని భ్రమకలిగినదికాని ప్రక్కలనుండి దాని కాళ్ళు నల్లగా కనఁబడినందున వెంటనే యాభ్రమ నివారణమయినది. అటు తరువాత నది భల్లూకమో వరాహమోయని తలఁచి యరణ్యములో నుండఁదగిన యాజంతువులు నట్టింటి కెట్లువచ్చునాయని వితర్కింప నారంభింపఁగా నింతలో నీతైత్తో పొడిచి నట్లుగా వీపునకు కోఱయొకటి

గ్రుచ్చుకొని తీవ్రవేదనను కలిగించినది. ఆవేదనకు భయము తోడ్పడి నన్ను కొంతసేపు మూర్ఛలో ముంచినందున నావల నేమి జరిగినదో నేను చెప్పలేను. మూర్ఛతేటి నేను మరల కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి చుట్టను నంధకారబంధురముగా నుండెను; ఏప్రక్కఁ జూచినను నాకంటి కేదియు కనఁబడ లేదుగాని నా ముక్కునకు మూత్రము ముఱికికాల్వలలోనుండి వచ్చునట్టి దుర్గంధము గుప్పన కొట్టుచుండెను. దానినిబట్టి నన్నజంతువు మాయంటిదారితూము కాల్వలోనుండి యీడ్చుకొని పోవుచున్నదని నేమాహించినాను. ఇట్లను కొనుచుండఁగానే నాకాచుగఁగంధవిముక్తి కలిగినదికాని యాసౌఖ్యమును చిరకాలముండినదికాదు. జంతువు నన్ను నోటఁగఱచుకొని మాయంటివారి తూముకాల్వలోనుండి వీధిలోని కీడ్చికొనివచ్చి కొంత దూరము నడచినతరువాత మరల నధికదుర్వాసన గల మఱియొకరి తూము కాల్వలోనుండి మఱియొకరియింటిలోనికి గొనిపోయి దీపము వెలుఁగున్న యొకగదిలో నన్ను క్రింద దింపినది. ఇదియంతయుఁ జూచి యీకపటకృత్స్నమంతయు నాకు శత్రువులుగానున్న కామదూపులయిన యానవనాగరికులపని యని నేను మనస్సులో నిశ్చయించుకొన్నాను. దీపము వెలుఁగున సన్నీడ్చుకొని వచ్చిన జంతువును నల్లగా నాకంటికి స్పష్టముగాఁ గనఁబడినది. దానిని జూచునప్పటికి నామేను నిలువునను జెమిర్చి కంపమొందఁ జొచ్చినది. అది మనదేశమందలి యెలుఁగుబంటియంత యున్నది; ఎలుఁగుగొడ్డునకువలె దాని శరీరమందంతటను బొచ్చులేదు గాని పరాహమనకున్నట్లుగా మెడ మీఁదమూత్రము దబ్బనములవలెఁ బయికి నిక్కఁబాడుచుకొనియున్న దీక్షురోమములున్నవి. మీరయిన పక్షమున దానిని పెద్ద గుడవి పందియని భ్రమించియుందురుగాని యాదేశపుజంతువుల పరిమాణముల నెఱిగియున్న నే నప్పుడొక్క నిమిషములో నది పందికొక్కని

యది మాంసభక్షకజంతువు కాదని యంతరంగమునఁ గొంత సంతోషించినాను. అప్పుడొక్క మూలుగు మూలీగి నన్నుఁ గొనివచ్చినజంతువు నన్ను నట్టింట దిగనిడిచి తానొక కన్నములోనుండి యావలికిఁ బోయెను. అంతట సమస్తాభరణభూషితురా లయియున్న యొక కాంత మంచముమీఁదినుండి దిగి వచ్చి మనస్థిల్లు చందనపు బొమ్మను పయి కెత్తినట్లుగా నన్ను తనకుడిచేతితో పయి కెత్తి రెండవ చేతిలోని యంగవస్త్రముతో నాశరీరమంతయు తుడిచి నన్ను తన మంచముమీఁదఁ గూరుచుండఁబెట్టి తానును నా కెదురుగాఁ గూరుచుండెను. కాళికాశక్తివలె నెదురఁ గూరుచున్న యామె మొగమును జూడఁగానే నామనస్సులో పరిపరిలాగు నాలోచనలు పుట్టఁ జొచ్చినవి. నాశత్రువు లెవ్వరైన నన్ను బాధించి చంపుటకయి యిట్లు తెప్పించి యుంచురని మొట్టమొదటత్రోచినది. తరువాత నొకటి తరువాత నొకటిగా ననేకాలోచనలు కలిగిన పిమ్మట కట్టకడపట రాక్షసాంగసయైనయామె నన్ను మోహించి బాణాసురుని క్షూత్రురైన యుషాకన్య యనిరుద్ధని చిత్రలేఖచేతఁ దెప్పించుకొన్నట్లుగా నన్నీ మూషకరాజుచేతఁ దనయొద్దకు రప్పించుకొని యుండునాయని సంశయము త్రోచినది. తరువాత మాయీరపురకును నడిచిన సంభాషణమును బట్టి నాయీకడపటియూహయే సిద్ధాంతమయినట్లు మీరిప్పుడే తెలిసికొనఁగలరు. ఆకాంత యద్భుతపడి చూచుచున్ననాకు తన్ను తెలుపుకొని, తనవేరు త్రిజటయగుట చెప్పి యిట్లనియెను—

త్రిజ—ఓరుషివర్యా ! నావంక వెఱఁగుపడిచూడకు. ముల్లోకములను జయించిన సార్వభౌముని వంశములోని రాజకన్యకు జీవితేశ్వరుని గావించి ధన్యుని చేయుతలంపున నిన్నిటకు రావించితిగాని హానిచేయుతలంపున రప్పింప లేదు. ఇంద్రుని జయించి యింద్రజిత్తుని పేరొందిన మేఘనాదుఁడను రావణపుత్రునకు నేను మునిమచుమరాలను.

సత్య—అమ్మా ! నీకు నామీదఁగల యనుగ్రహముచేత నేను నిజముగానే ధన్యుఁడనయినాను. నాపేరు సత్యరాజుచార్యులు. నేను ఋషివర్ణుఁడను పేరునకర్పింపఁగలను.

త్రిజ—నీపేరేదియైనను గానిమ్ము; నీవొక్కఋషివనిమాత్రమే కాక యంగుష్ఠమాత్ర శరీరులయి నిరంతరమును సూర్యనిరధముచుట్టును తిరుగుచుండెడు క్రతువుత్రులైన యటువదివేల వాలఖిల్లులలో నొక్కఁడవనికూడ నేనెఱుఁగుదును. ఇకనావద్ద నేమియు దాచఁబోకు.

సత్య—మీరట్లన్న నేనేమి చెప్పఁగలను ?

త్రిజ—ఏమియుఁ జెప్పనక్కఱలేదు. ఇక రాత్రియెంతోలేదు. మాటలతో వృధాకాలపారణము చేయక కార్యాంశమును వినుము. నీయొక్క మహామహిమలను నాచెలికత్తెలవలన విని నీకు వలచి చిక్కినదానను. గాంధర్వవిధిని వరించి యిప్పుడే నన్ను చరితాఘాతాలిని జేయుము.

సత్య—అటువంటిమాటలు మీరు సెలవియ్యకూడదు.

త్రిజ—దీనురాలనయి ప్రాధికంచుచున్న నాకోరిక వృథ వుచ్చుట మీకు ధర్మముకాదు. మీఋషులయొక్కయు దేవతల యొక్కయు గుట్టంతయు నేనెఱుఁగుదును. రాక్షసస్త్రీలమాట యటుం డఁగా తిర్యగ్జంతువులతో సంభోగించుటకు సహితము సంశయింప లేదు.

సత్య—సంశయింపనివారెవ్వరు ? మహాఘాతాలా ?

త్రిజ—ఒక్క మహాఘాతముమాత్రమేకాక వారి దేవతలను సం శయపడలేదు. మందపాల మహాషిక లావుకప్పిట్టతో సంభోగించి సం తానము కనెను. విభండకమహాషిక లేడిని పొంది ఋశ్యశృంగుడను కొడుకును గనెను మీవాయుదేవుఁడు కేసరియను వానరుని భార్య వలన హనుమంతుని గనెను. సూర్యుఁ డశ్వమునుజేరి యశ్వినులను

గనెను, శ్రీకృష్ణుడు జాంబవంతుడను భల్లూకరాజుయొక్క పుత్రికను వరించెను. దేవేంద్రుడును సూర్యుడును ఋక్షవిరాజుడను మర్కటమును కామించి వానిసుగ్రీవులను గనిరి. మీవారిగుట్టు నాకు తెలియదనుకొన్నావా ?

ఈమాట లనునప్పటి కారాక్షసియొక్క పురాణపరిజ్ఞానమునకు నాకత్యాశ్చర్యము కలిగినది. మన పురాణములలోని రహస్యములిన్ని యాయాడుదాని కెట్లు తెలిసినవో ! శ్రీరాములవారికి తరువాత నే నొక్కడను దక్క భరతఖండవాసులు మఱియెవ్వరును లంకాద్వీపమునకు వచ్చియున్నట్లు నేను వినియుండలేదు. ఇక నెవ్వరీమెకీగాధను జెప్పియుందురు ? ప్రపంచమునం దంతటను లోకానుగ్రహాధముగా తిరుగుచుండెడు హిమాలయభ్రాత లయిన మహాత్ములెవ్వరో యీ మెను శిష్యురాలినిగా నంగీకరించి గుప్తవిషయ నీమె కుపదేశించి యుందురు. ఇది నిశ్చయము కాకపోయినయెడల లంకాద్వీపములో సంతకపురములయం దుండెడు రాజకన్య కిట్టి శాస్త్రమర్మము లెట్లు తెలియును ? ఎటువంటి మహాత్ములు చెప్పినను పరదేశీయులకు మన వారి మహిమలు సవిస్తరముగాఁ దెలియవు. ఈమెచెప్పిన విషయములలో నెన్నో ప్రమాదవచనము లున్నవి. ఊర్వశిని జూచుట చేత స్నానము చేయుచున్న విభండకమహాపిఠాకి జలములో వీర్యపతన మగుటయు లేడి యానీరు త్రాగి గర్భముధరించి ఋశ్యశృంగుని కనుటయు తెలిసికోలేక విభండకుడు లేడిని పొందినట్లు చెప్పినది. ఋక్షవిరాజుడు నీటిలో మునిగి వానరప్రీయైనప్పు డింద్రసూర్యులు కామించినకథ తెలియక వారు పురుషరూపముతో నున్న ఋక్షవిరజునినే కామించినట్లు చెప్పినది. ఇట్టి వ్యత్యాసములనుగూర్చి నాలో నే నాలోచించుకొనుచుండఁగా నారాక్షసాంగన కొంతసేవూరకుండి మరల ప్రశ్నలువేయుట కారంభించినది.

త్రిజ—ఓమునీంద్రా ! నేనడిగినదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పక మౌనముధరించి యూరకున్నావేమి ? శీఘ్రముగా సమ్మతిని తెలుపు సదుత్తరమును జెప్పుము.

సత్య—నేనేమని యుత్తరము చెప్పగలను ? వారు మహాముఖులును దేవతలునయినందున వారి కెట్టి పనికియినను సామర్థ్యము కలిగినది. మనుష్యమాత్రుడైన నయిన నా కెట్లుకలుగును ?

త్రిజ—నీవు నిజముగా మనుష్యుడవయినను సందేహింప వలసినపని లేదు. రాక్షసస్త్రీలను వివాహము చేసికొన్న మనుష్యులును మీలో ననేకులున్నారు. భీముడు హిడింబ యనురాక్షసితో సంభోగించి ఘటోత్కచుని గనెను. ప్రద్యుమ్నుడు వజ్రనాభదైత్యుని కూతురైన ప్రభావతిని బొంది పుత్రునిగనెను. అనిరుద్ధుడు బాణాసురపుత్రయైన యువాకన్యను వరించెను. ఇత మాటుమాటాడక స్థూలరూపమును ధరించి నన్ను కృతాధురాలిని జేయుము. కామరూపములను ధరించి యిష్టకామోపభోగములను పొందిన మీయుముల మహిమలు నాకపారముగాఁ జెలియును.

సత్య—పూర్వకాలపు మహర్షులవద్దనేకాని యిప్పటివారి కటువంటి శక్తులులేవు. కామరూపమును వహించు సామర్థ్యము నావద్దలేదు.

త్రిజ—నీమాట నేను నమ్మను; ఆలస్యముచేసి స్త్రీహత్య కొడిగట్టక స్థూలరూపమును పొందుము. తెల్లవాఁజొవుచున్నది. మంచిమాటలచేత నాప్రాథనను వినిపక్షమున బలాత్కారముగా నైన నామనోరథము తీర్చుకొనెదను కొన్నిదినములక్రిందట నీవు దీక్షురోమునిగర్భములోఁ జొచ్చి వెక్కసముగా పెరిగి పొట్టచీల్చుకొని పయికి వచ్చినకథ నేను వివలేదనుకొన్నావా ? ఇత నావద్ద నీమాయ మాటలు మాని నీకామరూపమహిమచేత స్థూలాకారమును ధరింపుము.

అపడు నాకేమిచేయుటకును తోచలేదు. బ్రాహ్మణులకు రాక్షసస్త్రీని గాంధర్వవివాహమున కలియుగమునందు స్వీకరింప వచ్చునా యన్నధర్మసందేహమొక్కటి నామనస్సును బాధింపజొచ్చినది; రాక్షస స్త్రీలను వరించినభీమాదులు త్రిత్రయులు; అది ద్వాపరయుగము. ఈధర్మసందేహమును విడిచి లంకాద్వీపమునందు మనధర్మ శాస్త్రము తో పనిలేదని యంగీకరించి యొప్పుకొన్నను, మనదేశము నందలి గ్రామదేవతలను సహితము పొత్తులలోని చంటిపిల్లలనుగా గణింపదగినంత మహాకాయము గల యీ రాక్షసికి వరుడు కాదగినంత పొడుగు నేనెట్లెదుగంగలను? అచిన్నది యిది గాంధర్వవివాహమని చెప్పుచున్నను నాదృష్టికిది కేవలరాక్షస వివాహముగాఁ బొడకట్టుచున్నది. మనదేశములో కన్యను పరుసెత్తుకొని పోవుటధర్మము; ఈ రాక్షసవివాహమున కన్యయే వరుడెత్తుకొని వచ్చుట తటస్థించినది. హా! దైవమా! నే నేమి చేయుదును? కామ దేవుడు కల్పించిన యీ నూపద నెట్లు తప్పించుకొందును? ఎంతచదువుకొన్నను స్త్రీలబుద్ధి యెప్పుడును పెడదారినే పోవునుగదా? మహావిద్వాంసులారా! ఈచిన్నదానికి నన్ను తనంత స్థూలరూపము వహించుమని నిర్బంధించుటయేకాని తాను నాకుఁదగిన సూక్ష్మరూపమును ధరింపవలెనన్న యాలోచన తోచినదికాదు. ఇక్కడ నింకొక ధర్మసూక్ష్మత యున్నది. రతిసమయమునందు స్త్రీలు నిజరూపమున పొందుదురని పెద్దలు చెప్పుదురు. అది యాలోచించియే యీమనస్సు స్థూలరూపము పొందుమని నిర్బంధించుచున్నదేమో! రాక్షస విగ్రహములుగల హిడింబాదులను పొందునప్పుడు భీమాదు లేమిచేసిరో! ఓధరతఖండవాసులారా! మనుష్యులైన భీమాదులే పెరిగి రాక్షసరూపమును ధరించిరో, రాక్షసులైన హిడింబాదులే చిక్కి మనుష్యరూపమును ధరించిరో, పురాణములను శోధించి నాకు తెలుపుడు;

నేనీమాట లనుకొనుచుండఁగా త్రిజట నామీఁద చేయివేసి వేగి రము స్థూలరూపము పొందుమని నన్ను నొక్కెను. అప్పుడు నాబ్రతుకు సింహపుపెండ్లికొడుకు కాలికిందఁ బడి నలిగిన యెలుక పెండ్లికూ శురుబ్రతుకు కాఁగా, ఆనఖిక్షతమునకు సహింహలేక నేను బావురని పెద్దపెట్టున నేడ్చితిని. ఆకూఁత విని వెలుషలినుండి యెవ్వరో “అమ్మాయీ ! ఆపిల్లికూఁత యెక్కడిది ? ” అనియడిగిరి. ఏమియులేదని చెప్పి త్రిజట యెవ్వరై నను వచ్చిచూచిపోదు రన్నభయముచేతఁ గాఁబోలును నన్ను మంచముమీఁదినుండి దింపి గోడమూలనున్న మందసము తాళముతీసి నన్నందులోఁబెట్టి మరల తాళమువేసెను. ఆమందసము చిన్న గదియంత యున్నది. తాళముచెవి పెట్టు రంధ్రము గవాక్షమంత యున్నందున లోపలికి తగినగాలి వచ్చు చుండుటచేత నే నాయాస పడక యొకబట్టమడతమీఁద నొరిగి కొంచెముచేపు నిద్రపోయినాను. ఆనిద్రలో మహాకాయముగల వానర మొకటివచ్చి నన్నీడ్చుకొని పోవు చున్నట్లు కలగని యలికిపడిలేచితిని. స్వప్నములో కోఁతినిగాని వరాహమునుగాని చూచినపక్షమున భయముకలుగునని స్వప్నశాస్త్రాభిజ్ఞులగు పెద్దలు చెప్పుదురు గదా ! ఈ కలవేకువజామున వచ్చినదగుటచే నెలదినములలోనే దానిఫలము కలుగునని నేను మఱింత భయపడఁజూచితిని. “దుస్స్వప్నే దుర్జనస్పర్శే స్నానమేవ విధియతే” యన్న శాస్త్రప్రకారముగా స్నానము చేయవలెనన్నను పెట్టెలో మూయఁబడి యుండుటచే నాకదియు సాధ్యమైనదికాదు.

శ్లో. రామం స్కందం హనూమంతం వై నతేయం వృకోదరం

శయనే యః స్మరేన్ని త్యం దుస్స్వప్నం తస్య నశ్యతి.

అన్నశ్లోకమును నేను రాత్రి పరుండఁబోవునప్పుడు పఠింప మఱచి పోయిన దోషముచేత నాకీదుస్స్వప్నము సంప్రాప్తమయినది. కామరూపులయిన రాక్షసులయొక్క యీదేశమునందు దీనికేమి ప్రతిక్రియ

చేయవలెనో తెలియకున్నది; ఈపెట్టెలోనుండి ముందుగా నీవలనఁ బడినఁగదా తరువాత ప్రతిక్రియమాట యాలోచింపవలెను? నాశత్రువు లెవ్వ రేరూపమును ధరించినట్టి నా కేయపాయమును నేయుదురోయని నాయుల్లము తలఁచియున్నది. హా! దైవమా! ఏమిచేయుదును? కామరూపమునుపొందు శక్తిని మాభరతఖండవాసుల కెప్పుడును ప్రసాదింపకుము. ఈకామరూపధారణము దుష్టులకు మాయవేషములు వేసికొనినట్టి సాధువులకు హానిచేయుట కొఱకేకాని మంచివారి కేసత్కార్యములు చేయుటకొఱకును నావశ్యకమైనది కాదని నాకిప్పు డనుభవము వలనఁ దెలియుచున్నది.

ఏడవ ప్రకరణము.

ఆపెట్టెలో నే నొకబట్టమడతమీఁదఁ గూరుచుండి పైని చెప్పినట్లు నాలో నే నాలోచించుకొనుచుండఁగా నేదో తేలుకుట్టినట్టు నా నడ్డమీఁద నొకపోటుపొడినది. ఆపోటుతో నాధ్యానమంతయు చెడినందున నిష్ప్రత్యోక్తి న క్రోధివలె నొక్క యెగురెగిరి యులికిపడి లేచి నాలుగుమూలలను గంతులువై చుచు నది యాదుస్వప్నఫలమని భయపడుచు ముందుకు తిరిగిచూచునప్పటికి నాకన్నులయెదుట మనమూపకమంత జంతువొకటి మహాభయంకరముగా కానఁబడెను. అది యెలుకవలెనున్నను దానికి తోఁకగాని వెనుకవైపునకాళ్ళుగాని యేమియులేవు, అవయవరహితమై తోలుకప్పిన యెముకలులేని నల్లనిమాంసపుముద్దవలె నున్న యాచరమకాయమే దానిశరీరములో నాలుగింట మూఁడువంతులున్నది; ద్రాక్షసారాయము పోసిన తోలుత్తివలె

నుబ్బి మెత్తగానున్న, యాచరమకాయమునకంటి దానిలో చతురాంశమంతయున్న పూర్వకాయమున్నది; ఆపూర్వకాయమునకు ప్రక్కకు మూడేసి చొప్పున రావణాసురుని భుజములవలె నాటుకాళ్ళున్నవి; దక్షప్రజాపతిమెడ కటికించిన మేవళిరస్సువలె చిన్నదిగా నున్న దానిశిరస్సున కిరుచాశ్శ్వములయందును పట్టుకారులవలె రెండుడెక్కలున్నవి; దాని దేహచ్ఛాయ యమహాహస్తమైన మహిషచ్ఛాయను బోలి నామనస్సున కప్పు డంధకాసురుని స్మరణకు తెచ్చినది. నాకన్నలయెదుట నట్లు నిర్భయముగా నిలువఁబడిన యాజంతువు పయికి మత్కుణమువలె కానఁబడినను అది కామరూపప్రభావముచేత నట్టి రూపమును వహించిన ఘోరరాక్షసుఁ డయినందునకు సందేహము లేదు. విద్వన్మహావభలో నేనట్లు ప్రతిపక్షుల నోడించి జ్యోతిశ్శాస్త్రము నాచంద్రార్కముగా నిలువఁబెట్టిన నాటినుండియు వరాజితులయిన క్రూరరాక్షసులు నామీఁద పగపట్టి నానావిధమాయ వేషముల చేత నాకపాయముచేయఁ జూచుచున్నారు. ఆదేశమునందలి జ్యోతిశ్శాస్త్రమహిమచేత నేటిరాత్రి నేనీపెట్టెలోనుండునని ముందుగాఁ దెలిసికొని నాకు హానిచేయవలెనన్న ద్రోహబుద్ధితో వచ్చి యెవ్వఁడో యొక రాక్షసుఁడు నాకంటె ముందుగానే పెట్టెచొచ్చి దాఁగియున్నాఁడు. అట్లు కానియెడల తాళము వేసిన పెట్టెలోని కాజంతు వెట్లు వచ్చును? వచ్చినను మత్కుణరూపము నేల ధరించును? ధరించినను నేనువచ్చినదాఁక దాఁగియుండి దొంగవలె నేమటుపాటున మీఁదఁబడిన స్నేల కలుచును? ఇన్ని హేతువులనుబట్టి యాజంతువు రాక్షసుఁడగుట నిశ్చయము. అయినను నాకప్పు డీరాక్షసునిపేరు తెలియనందున నిజమైన పేరు బయలఁబడువఱకును మన కథాంశము నిమిత్తము నేనాతని మత్కుణాసురుఁడని పిలిచెదను. నేను భూదేవుఁడ నన్నయంశము మీకు తెలిసినదే కదా. దేవతలు రాక్షసులను తారసిల్లి నప్పుడు

మహాయుద్ధము సంభవించుననియు మీరెఱుంగుదురు. మనుష్యాశను, డగుటచేత నన్ను మ్రింగవలెనని యారాక్షసుడే మొట్టమొదట నా మీదబడెనో దుష్టశిక్షణము చేయవలెనని నేనే మొట్టమొదట రాక్షస సంహారమునకు పూనితినో వీరావేశపరవశుడైన యుండుటచేత నేను శిశ్పయముగాఁ జెప్పలేనుగాని మాయీరపురకును జరిగిన యుద్ధము దేవాసురయుద్ధమును మించినదనిమాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పగలను. ఆరంభదశలో కొంతసేపు మాయీరపురకును బాహుబాహిని నఖానఖిని దంతాదంతిని ఘోరయుద్ధము జరిగినది. నాగకుమారుని మీదికి దుముకు గరుత్మాంతునివలె నే నారాక్షసునిమీదికి కుప్పించి యుజ్జికి నారెండు బాహువులతోను వానిబాహు వొకటి యొడిసిపట్టి శ్రీకృష్ణులవారు గోవధానగిరి యెత్తినట్టు పయికెత్తి గిరగిర త్రిప్పి నేల మీదవేసి కొట్టఁబోయితిని. కాని యారాక్షసుడు క్రిందబడక మాయచేసి తనబాహులతో నాచేయిఁ గట్టిగాపట్టుకొని వదలక కత్తుల వంటి తన డెక్కలతో నాకత్తుక కత్తిరించ వలెననియో యమశాశములవంటి తనబాహుశాశముల నాజింటిని నామెడ కొక్కసారిగా చుట్టి బిగించి యూపిరివెడలనీయక ప్రాణములు గొనవలెననియో దక్షిణ భుజముమీఁదుగా నాకంఠసమీపమునకు ప్రాకఁ జొచ్చెను గాని నేనింతలో మెలఁకువపడి మోచేతివద్దికి పరుగెత్తునప్పటికే యెడమచేతితో నే నారాక్షసుని కాలుపట్టుకొని నేలమీదమోపి సింహనాదము చేసితిని. నాసింహనాదముయొక్క దారుణధ్వనిచేత దిగ్గజముల చెవులకు చెవుడు పట్టియుండును ; ఆకాశమునుండి గవ్వలవలె నక్షత్రములన్నియు నేలమీద రాలియుండును. నేనప్పు డాపెట్టెలో నిర్బంధింపఁబడి యుండుటచేత పయికివచ్చి చూడలేకపోయితినిగాని లేని యెడల క్రిందరాలిన నక్షత్రములను కొన్నిటి నేటి మూటకట్టి తెచ్చి నామాటకు నిదర్శనముగాను నాపౌరుషప్రకటన మగునట్లుగాను మీ

కుజూపి మీ కద్భుతము కలిగించియుండును. నేను విసరివై చినప్పు డారాక్షనుడు పర్వతమువలె నేలఁగూలియు చావక బట్టమడత మీఁ దపడి మరల లేచి మహావేగముతో నావంక పరుగెత్తుకొని రాఁజొచ్చెను. నే నెదురుగాఁ బోయి కుంజరముమీఁదికి కుప్పించు సింహమువలె రాక్షసునిమీఁదికి లంఘించి కొలఁదిని నొక్కతన్ను తన్నితిని. ఆతన్ను తగిలియున్నయెడల వాఁడు పొట్ట పగిలి చావవలసినవాడే కాని యారాక్షనుడు తన మాయాబలముచేత నాపాదఘాతమును తప్పించుకొని ప్రక్కకు తొలఁగెను. ఆపదతలాఘాతముచేత పెట్టెయం తయు నదిరి పర్వతగుహవలె మాఱుమ్రోసెను. నాకాలితాఁకున పెట్టె క్రిందికిదిగి పెట్టెతోఁగూడ భూమి పాతాళమంట క్రుంగుటచేత నాఁడు శేషునితలల కెంతో నొప్పికలిగి యుండును. అతఁడా దుర్భరవేదనచేత శిరసు కదల్చినప్పుడు భూకంపము కలుగక మానదు. ఓభరతఖండ వాసులారా ! హూణశకము ౧౮౮౬ వ సంవత్సరము మార్చి నెల యేడవ తేదీనిగాని దానికి కొన్నిదినము లీవలావలనుగాని భూకంపము కలిగినదేమో స్మరణకుఁ దెచ్చుకొనుఁడు. ఆకాలమునం దెక్కడనైనను భూకంపము కలిగినట్లు మీకుజ్ఞప్తికి వచ్చినను వార్తాపత్రికలయందు చదివినను పెద్దలవలన వినినను స్వప్నములయందు జూచినను, అది నాపాదతాడనముచేతనే యొందని గ్రహింపుఁడు. ఎన్నివిధములచేత విచారించినను మీకాభూకంపవారత గోచరము కానిపక్షమున, మీరు మన పంచాంగములను జదివి వానియందైననుజూచి జ్యోతిషశాస్త్ర మహిమకు సంతోషింపుఁడు. ప్రక్కకు తొలఁగిన యారాక్షనుడు బట్టమడత చివరవఱకును పరుగెత్తి యక్కడనుండి మరలి మరల నావంకకు నడువ నారంభింపఁగా నేను వెనుకకుఁబోయి పార్శ్వభాగ మునకువచ్చి యొక్క కాలాడిసిపట్టి ద్వంద్వయుద్ధము కారంభించి తిరి, భీమచర్యోధనులకు జరిగిన ద్వంద్వయుద్ధమువలె మాపోరాట

ము మహా ఘోరముకాగాఁ రాక్షసుఁడు ధర్మయుద్ధమున నన్ను గెలువ
 లేక యధర్మయుద్ధమున కారంభించి నాకాలు కలువబోయెను. నేనా
 కాటునకు భయపడక ధైర్యము విడువక పట్టినపట్టు వదలక నట్టిట్లు
 గదలక విష్ణుమూర్తిఁయొక్క పంచాయుధములవంటి సఖములతోఁ
 జిల్చి వాని వజ్రకాయమును ఛేదింపలేక తుదకు వాఁడుపడేశించిన
 మార్గముననే యవలంబించి దంతములువయోగించి తన గదాఘాతమున
 భీముఁడు సుయోధనుని తొడలు విరుగఁగొట్టినట్లు కలుకును కొఱికి
 నామునిపండ్లతో వానికాలొక్కటి తొడవఱకు రెండు ఖండములు చేసి
 తిని. ఈప్రకారముగా యుద్ధమునంతను వర్ణించిన పక్షమున భారత
 రామాయణములంత గ్రంథము పెరుగునని భయపడి యాపనిని పు
 రాణకథలకు విడిచి నేనిక్కడ మాసమరపర్యవసానమును మాత్రము
 చెప్పెదను. శ్రీరాములవారు రావణాసురుని వింశతిబాహువులను
 నఱికినట్లును శ్రీకృష్ణులవారు బాణాసురుని సహస్రబాహువులను నఱికి
 నట్లును నేనామత్కుణాసురుని యాఱుబాహువులను దంతాదంతిని
 సఖాసఖిని యుద్ధముచేసి నఱికి నాయసహాయ శూరత్వమును జూపితిని.
 అప్పుడు రాక్షసుఁడు దేవేంద్రుని వజ్రాయుధముచేత టెక్కలు టెగి
 పడిన పర్వతమువలె కదల మెదల నేరక కూలఁబడెను. ఈలోపల
 వ్రభాతసమయ మగుచుండెను. అది రాక్షసులకు మంచి సమయము
 కాదని యెఱిగినవాఁడనయి వెంటనే మీఁదబడి కాలికొలఁదిని పొట్ట
 మీఁద త్రొక్కితిని. ఆదెబ్బతో మనుష్యరక్తచాసముచేసి బలిసియున్న
 పొట్ట పగిలి చిమ్మనగొట్టములతోఁ గొట్టినట్లు బుస్సుమని రక్త
 పయికెగసి నామొగమునఁబడెను. శరశురామువలె త్రొత్త
 శంతుసంహారముచేసి పెట్టెలో నెత్తురుమడుగులు చేసి
 పంటబడఁగానే బ్రాహ్మణధర్మమైన దయాగుణము
 లము మూర్ఖులో ముంచెనుగాని నేనంతలో

తెలివి తెచ్చుకొని మరల శత్రువునంకఁ జూచితిని. శత్రువప్పటికిని జావక తన డెక్కల నాడించుచుండెను. అగ్ని శేషమును ఋణశేషమును శత్రు శేషమును నుండఁగూడదని రాజనీతివేత్తలు చెప్పుట స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని నేనప్పుడు నారెండు చేతులతోను రాక్షసుని రెండు డెక్కలను బట్టుకొని శ్రీకృష్ణులవారు బకాసురుని చీల్చినట్టు నిలుపునఁ జీఱఁజూచి యినిగాని యీహోపలనే నాభుజబలాతిశయముచేత వాని డెక్కలు నడిమికి విఱిగిపోయినవి. అంతట రాక్షసుఁడు విగతాసుఁడయినాఁడు. అప్పుడు దేవతలు నామీఁద పుష్పవనకము కురిసియుందురుగాని పెట్టెలోనుండుటచే దానిని జూచి యనుభవించు భాగ్యము నాకన్నులకు కలిగినదికాదు. మహాపుణ్యప్రదమైన యీమత్కుఱాసురవిజయకథను శ్రద్ధతోఁ జదివినవారును భక్తితో విన్నవారును పద్యకావ్యమునుగా రచించి లోకమున ప్రసిద్ధిపఱచినవారును మూఁడులోకములయందును మత్కుఱబాధనుండి విముక్తులగుదురు.

శ్లో. మవర్ణాది మకారాంతిమ్ సతమ్ కవణః సంయుతమ్

అదంతణకారోపేతమ్ ఏతస్మంత్రం విదుర్బుధాః.

పరమగోప్యమైన యీమత్కుఱామహామంత్రమును పరమవిశ్వాసముతో నిత్యమును జపించువారికి సమస్తవిషయబాధలును తొలఁగును.

మత్కుఱాసురవధానంతర మారాక్షసునిదేహమునుండి యొక విధమయినదుర్గంధము బయలువెడలి నాఘ్రాణేంద్రియమునకుదుస్సహము కాఁజొచ్చెను. అదుర్గంధసముద్రమునుండి వెలువడుసాధమెట్లాయని నాలో నేనాలోచించుచుండఁగా నింతలో మారణకొలముచేత మెలఁకువవచ్చియో పెట్టెలోని బట్టను దేనినైన నీ పచ్చియో మఱి యే హేతువుచేతనో త్రిజట మంచమతాళముతీసి మూఁతపయి కెత్తెను. అందువలన

పుడు లోపలికివచ్చి దుర్వాసనును కొంతతొలగించి భక్తుడనైన నాక
 పరిమితసుఖద్రావదాయకుడయ్యెను. ఇంతలో త్రిజట పెట్టెవద్ద గూరు
 చుండి లోపల తొంగిచూచి బట్టమనతమీద మడుగు కట్టియున్న రాక్ష
 సునిర క్తప్రవాహమును గని యాయెట్టునుటక యెట్లయినదని వాసన
 చూచి యీసల్లిపోతుదని పలుకుచు మత్కుణాసురుని కళేబరముతీసి
 దూరముగా విసరినై చెను. ఆమెవిగ్రహమును జూచి భయపడి యొక
 మూల నొదిగియున్న నన్ను చేతితో బట్టుకొని కొంచెము పయికెత్తి
 “ఓవాల్ఖిల్యా! ఇంతటనైనను నీవు స్థూలరూపమును ధరించి
 నామనోరథమును సఫలముచేయుము. రాక్షసాంగనాపరిగ్రహము
 వలన నీకు పాపములేదు. పూర్వము మీభూలోకములో చంద్రవంశ
 పురాజయిన యయూతి వృషపర్వుడను రాక్షసరాజుకూతురైన శర్మి
 స్థును వరించి వంశకతకయైన పూరుడులోనుగాగల కొడుకులను గన్న
 వార్త మీపురాణములయందునినలేదా? మాటుపలుకవేమి?”
 అని తనవేళ్ళతో నాప్రక్కలు నొక్కెను. నే నాబాధకు తాళలేక
 యింతకుముందే మత్కుణాసురునితోడి సంగరమునందు నఖానఖిని
 దంతాదంతిని పోరాడి గడిదేటియున్న రసికుడ నగుటచేత నాకన్య
 యొక్క పాణిగ్రహణముచేసి యావృదుహస్తముమీద నఖిక్షుతి
 దంతక్షతములనుజేసితిని. నవోధయగుటచే నానుందరినారసికత్వమును
 గ్రహింపలేక కెవ్వనకేక వేసి చేతిలోనున్న నన్ను క్రిందవిడిచి పెట్టెను.
 భాగ్యముచేత నేను బట్టమీదపడబట్టిగాని యంతయెత్తునుండి పెట్టె
 కొయ్యమీదనేపడుట తటస్థించినపక్షమున నాతల రెండువ్రక్కలయి
 యుండును. ఆ చిన్నది కెవ్వన కేక వేయగానే లోపలనుండి యెవ్వరో
 “అమ్మా! అట్లు కేక వేసితివేమి?” అని యడిగిరి. “మఱేమి
 యులేదు ఎలుక” అని త్రిజట యుత్తరమిచ్చెను. “ఎలుక నిన్ను కఱి
 చినదాయేమి? ఎలుకకాటువలన విష మెక్కును. ఎక్కడ కఱి

చినది ?” అని పలుకుచు నొకయంగన లోపలికివచ్చెను. ఆమె నచ్చుటచూచి వెంటనే పెట్టెమూత వైచి తాళమువేసి త్రిజట “అమ్మా! యెలుక నన్ను కలువలేదు. నాచీరనిమిత్తము పెట్టె మూతతీయఁగా పెట్టెమీఁదనున్న యెలుక నాచేతిమీఁదినుండి వ్రాకి యీ పెట్టెలో నుఱికినది. నేను భయపడి కేక వేసి పెట్టెమూతవేసినాను.” అని చెప్పెను. “మంచిపని చేసినావు. ఎలుకలబాధ మనయింటవిస్తారముగా నున్నది. ఎక్కడిదో చూరెలుక యొకటి మనగదిలో ప్రవేశించి దండెముమీఁది బట్టలన్నియు కొట్టివేయుచున్నది. నేటికి దానికాయువు మూడి పెట్టెలో దూఱినది. పాటిపోవునేమో పెట్టెతలుపుతీయకు. పెట్టె నెత్తిమీఁదబెట్టి మనతాటకచేత నావలికేబంపెదను.” అని యారెండవనుందరి చెప్పెను. వారిసంభాషణమువలన నేనాకాంత త్రిజటతల్లియని గ్రహించితిని. అప్పుడు తల్లిబిడ్డలకు మఱియు నీ క్రిందిరీతిని ప్రసంగముజరగెను.

బిడ్డ—అమ్మా! ఈపెట్టె తాటకచేత పంపరాదు. అది యిందులోని యెలుకను చంపివేయును.

తల్లి—అమ్మాయీ! నీకిష్టములేనియెడల చంపక దీనిని దూరముగాఁగొనిపోయి యూరిబైట విడిచిరమ్మని నేను తాటకతో గట్టిగా చెప్పెదనులే.

బిడ్డ—నీవెన్ని చెప్పినను తాటక దీనిని చంపకమానదు. అది క్రూరురాలు. దానిమాట నేను నమ్మను. నాసఖయైనహిడింబిని కూడ వెంటఁబంపి దూరముగా వదిలిపెట్టించెదను—ఓహిడింబీ! ఓహిడింబీ! వేగిరమురా.

తల్లి—ఇష్టమున్నయెడిల హిడింబినికూడఁ బంపవచ్చును—ఓతాటకా! నీ చీపురుగట్టవిడిచి యిటురా. వీధియరుగులు తరువాత తుడువవచ్చునులే.

“అమ్మా! వచ్చుచున్నాను” అని దూరమునుండి యొకధ్వని వినవచ్చినది.

“ముందుగా నీవిటురా. నీపని తరువాత చేసికోవచ్చునులే.” అని మరల త్రిజటతల్లి దానిని పిలిచెను. “పని కావచ్చినది. చేసికొని వచ్చెదను.” అని దూరమునుండి మరల ధ్వని వినవచ్చెను. “అది యెంతనేపటికిని రాకున్నది. నేను పోయి తీసికొనివచ్చెదను.” అని త్రిజట తల్లి నడిచెను. ఆమె కాలిచప్పుడు వినబడఁగానే నాకు భయ మధికము కాఁజూచినది. ఇంతలో నెవ్వరో లోపలికి వచ్చుచున్నట్లు మరల కాళ్ల చప్పు డయినది. ఆయడుగులచప్పుడు చెవినిబడఁగానే నాపాలిటికి మృతదేవత్యుయైన తాటకయే వచ్చుచున్నదని నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొన నారంభించినవి. అప్పుడెవ్వరో యిద్దఱు గుసగుస లాడుచున్నట్లు మాటలు వినబడఁజూచినవి. అది రాక్షసుల కేకాంత మైనను వారి గుసగుసలు నూత్నశబ్దగ్రహణశక్తిగల మనుష్యుల శ్రవణేంద్రియములకు స్పష్టముగా వినబడుచునే యుండును. అందుచేత చెవియొగ్గి వారిమాటల నాలకింప మొదలుపెట్టితిని.

“ఓహిడింబీ! రాత్రి నీవుతెచ్చిన వాలఖిల్కుఁ డీపెట్టెలో నున్నాడు. అమ్మతో నందున్నది యెలుకయని నేను బొంకినాను.”

“ఇప్పుడు నేనేమి చేయవలెను?”

“ఇతని కపాయము కలుగకుండ కాపాడి యేలాగునైనను నీవీతనిని నాకడ మరల జేర్పవలెను. నాటి రాత్రితెచ్చుట తెచ్చుట గాదు. నేటిపగలు తెచ్చి సీపాణసఖయైన త్రిజట ప్రాణములు నిలుప వలెను.

“ఓత్రిజటా! నీనిమిత్తమయి నాప్రాణములయిన నిచ్చెదను. ఆరాక్షసిముండ కన్నులు గప్పి మరలతెచ్చి నీప్రియవల్లభుని నీకెట్లు సమర్పింపఁగలుగుదునో నాకు తోచకున్నది.”

“అమ్మ తాటకను తీసికొనివచ్చుచున్నది. ఇకమాటల కవళా శములేదు. ఇదిగో పెట్టె తాళముచెవి. ఇది నీవు దానిచేతి కియ్యక పదిలముగా నీయొద్దనుంచుకొని యేదో మాయోపాయముచేత దానిని దూరముగా పంపివేసి పెట్టెతీసి యీవాలఖిల్లుని నీయొడిలో వేసికొని తీసికొనిరా.”

“త్రోవలో నేదో యుపాయ మాలోచించెదను.”

అనుచుండగానే మరల పాదముల చప్పుడు వినిబడినది. ఇక నాకు ప్రాణభయములేదని నాగుండెలు కొంత కునుటపడినవి. “ఈపెట్టె దీనిపై తిమిడికెత్తు” అను శబ్దముతోనే పెట్టె కదల నారంభించెను. ఆపెట్టెలో నాకప్పుడు కలిగిన యనుభవైకవేద్యమయిన సౌఖ్యము మనదేశమునందలి మోటుబండ్లలో నెక్కి యెత్తుమెత్తక పల్లములు గల దారులలో ప్రయాణములుచేసి మోకాళ్ళకును మోచేతులకును శిరస్సులకును బెబ్బలు తగిలించుకొన్నవారికిఁ దక్క మతియెవ్వరికిని దెలియదు. హృదయైకవేద్యమయిన యాభోగమును గొంతసేకునుభవించిన తరువాత పెట్టె భూదమీఁద మోపినట్టయి యాకాంతలసంభాషణ మారంభమయ్యెను.

“ఓహీడింబీ ! ఈయెలుక నేమిచేయుదము ? ”

“ఓతాటకా ! చేయుటకేమున్నది ? ఈపాదలచేరునను విడిచి పెట్టదము. దీనిని చంపవలదని త్రిజట చెప్పినమాట నీవు వినలేదా ? ”

త్రిజటమాటల కేమిలే. మనము దీనినిచంపక విడువరాదు. మొన్న నాయలుకుగుడ్డకన్నములోనికీడ్చుకొనిపోయినది యీయెలుకే.”

“మంచిది. ఆలాగుననే చేయుదము. నీవాశ్చర్యముపద్ధతిఁ బోయి యొకకట్ట తీసికొనిరా. నేను పెట్టెమూతతీయఁగానే కట్టతో నీవీ యెలుకను చావమోడుదువుగానిలే.”

“ఈయూలోచన దివ్యముగా నున్నది. కాలుచున్న కాష్ఠములో నుండి యొకకణ్ఠనుగొని యిక్కడ నున్నట్టే వచ్చెదను.”

ఈమాటలు చెవినిబడఁగానే నేనావటకును పెట్టెకుదువువలనఁ గలిగిన గాయములబాధను నుటచిపోయి ప్రాణభీతిచేత మానసికమైన మరణవేదనను పొంద నారంభించినాను. ఈమనోవేదనముందట నాశరీర వేదన పర్వతములో పరమానువంతగానైనను తోచలేదు. ఏమియు పాలుపోక యిట్లారాటపడుచున్న సమయములో హిడింబి పెట్టెమూత తీసి నన్ను పైకితీసినది. ఇంతలో నెవ్వరో దూరమునుండి “హిడింబీ! హిడింబీ!” అని పిలువఁజొచ్చిరి. “అయ్యో! ఈవాలఖిల్యుని నాయొడి లోఁ బెట్టుకొని నాబట్ట సవరించుకొనుటకైన నవకాశము లేకపోయినది! కానీ! ఇతని నిప్పటి కీపొదలో దాచి వారిని సాగనంపి మరలవచ్చి యొడిలోఁ బెట్టుకొనిపోయి నాచెలికి సమర్పించెదను. ఈలోపల తాటక వచ్చి యడినగినయెడల పెట్టెతీయఁగానే యెలుక పాటిపోయి యేదో కలుఁగులోదూతీనదనిబొంకెదను.” అని తాననుకొనుచు నన్ను చేరువ పొదలోఁబెట్టి తానా వచ్చెడివారి కెదురుగాఁ బోయెను. నేను దూర ముగానున్నను వారిమాటలు నాకు వినఁబడుచునే యుండెను.

ఆవచ్చినపురుషులలో నొక్కఁడు—హిడింబీ! రాత్రి వాల ఖిల్యమహాపిక నెవ్వరో యెత్తుకొనిపోయివారట! ఆతనిని వెదకుట కయి మహాకాయుఁడుగారు మమ్ముబంపినారు. అతనిబాడ నీకేమియు తెలియలేదుగదా?

హిడింబీ—తెలియలేదనిగాని నేకొక్కమాటవిన్నాను. ఎవ్వఁడో యంగుష్ఠమూత్ర శరీరుఁడైన పురుషుఁ డొక్కఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రతి పక్షులైన నవనాగరికులసభలో నున్నాడని విన్నాను.

పురు—ఆసభ యొక్కడనో మాకు కొంచె మానవాలు చెప్పఁ గలవా?

హిడిం—ఇక్కడకు నాలుగుయోజనముల దూరముగోనున్న తోటలోనున్నది. గారిచూపెదను రండి.

అని వారిని తీసికొని హిడింబి ప్రక్కసందునకుతిరిగి యదృశ్యమైనది “మీరనుకొన్న వాలఖిల్యుడను నేనే! నాపేరు సత్యరాజు చార్యులు.” అని నేనునుహించాయని భృత్యులను పేరులుపెట్టిపిలిచి గొంతుపగులునట్టుగా నడచితినిగాని నామాట వారు వినిపించుకొన్న వారుకారు. పొదనుండివెడలి వారివెంట పరుగెత్తుటకు తాటక కట్టి గొనివచ్చి యెడ్కడచావమోదనునో యన్నభీతిచేత నాకు సాహసము లేకపోయినది.

ఎ ని మి ద వ ప్ర క రణ ము.

హిడింబి నన్ను పొదలోఁగూరుచుండఁజెట్టి పోయినతరువాత మనస్సులో పరిపరిలాగున నాలోచనలు కలుగఁజొచ్చినవి. తాటక కట్టి గొనివచ్చి చావఁగొట్టునేమోయన్న భయము మొట్టమొదట పుట్టినది. గాని యారక్షసి పెట్టెలోనున్నది యెలుక యనుకొని యెలుకను చావ మోదనుమిత్తము కట్టకొనుటకు వెళ్ళినదన్నమాట స్మరణకువచ్చిన తరువాత భయనివారణమయినది. ఇంతలో హిడింబివచ్చి నన్ను పట్టుకొని యేమిచేయునో యన్నభయము మఱియొకటివచ్చి నామనస్సును మఱింత బాధింపఁజొచ్చినది. హిడింబి చేతిలో మరలఁ జిక్కుకొన్నపక్షమున నాకు మరణవేదనకన్నను క్రూరతరమయినబాధ సంభవించును. అది నన్నొడిలోఁ జెట్టుకొనిపోయి తనచెలియైన త్రిజటకు మరల సమర్పించినపక్షమున, త్రిజట నన్నేమి బాములఁజెట్టునో!

మరల నేపెట్టెలోనో పఱపుక్రిందనో పెట్టి త్రిజట నన్ను దాచినవడు.
మున నేనీసారి యూపిరివెడలక యజ్ఞశశువువలె చావవలసి వచ్చును.
అని యాలోచించుకొని హిడింబివచ్చుగోపలనే పొదవిడిచి పాటిపో
వలెనని నిశ్చయించుకొని నేను మెల్లగా పయికివెడలివచ్చి యొక చెట్టు
చాటునకు నడిచితిని. ఇట్లాక చెట్టు మొదలుచేరి నలుదిక్కులకును
చూడ్కి నిగిడించునప్పటి కొకదిక్కునుండి తాటక చేతికట్టఁధరించి
మృత్యుదేవతవలె నావంకకే వచ్చుచుండెను. మఱియొకదిక్కునుండి
శృశానములుదాటి పెద్దవానరమొకటి నావంకకే వచ్చుచుండెను.
ఇంకొక దిక్కునుండి యాపురుషులను విడిచి హిడింబి యొక్కతెయు
నావంకకే హరుగెత్తుకొని వచ్చుచుండెను. ప్రేతాగ్నులవలె మూఁడు
రూపములును నాకంటఁ బడఁగానే నాకప్పుడు ముగ్గురు మృత్యుదేవత
లాసన్నమయినంత భయమువేసినది. చెట్టున కెగఁబ్రాకుఁదమన్న దాని
ప్రకాండము నాకొగిటి కొడుగదు. తొట్టలో చూటుదమన్న నెందు
వెదకినను తొట్ట గానరాలేదు. ఏమిచేయుటకును దోచక నేనుదిగ్భ్రమ
నొంది దిక్కులు చూచుచుండఁగా ముందుగా హిడింబి వచ్చి పొదచేరి
నన్నే కాఁబోలును వెదక నారంభించెను. ఇంతలో తాటకవచ్చి పెట్టె
చేరి మూత తెఱచి యాశ్చర్యపడ నారంభించెను. అప్పుడు తాటక
హిడింబిని జూచి నీవాపొదనో నేమి వెదకుచున్నానని యడిగెను. నీవు
కట్టికొఱకు పోయిన తరువాత నెలుక యెంతయున్నదో చూడవలెనన్న
చపలత్వముచేత పెట్టెమూత యిట్టేతీయఁగా నొక్క యెగురెగిరి
యీవలబడి యెలుక యీపొదలో దూరినందున దానిని వెదకుచున్నా
నని హిడింబి యుత్తరము చెప్పెను. నేనామాట లాలకించుచు నేమఱి
యున్న సమయమునందు మెల్లగా వానరము నావద్దకువచ్చి నన్ను చంకఁ
బెట్టుకొని చెట్టుమీఁది కెగఁబ్రాకెను. నాదుస్వప్న ఫలమిపుడు
నాకు పూర్ణముగా ననుభవమునకు వచ్చినది. నాకు కలలోఁ

గనఁబడిన కోతియే యిప్పుడు ప్రత్యక్షమయి నన్ను వృత్తాగ్రమునఁ బెట్టినది. అక్కడనుండి క్రిందికి జాతిపడితినా చుట్టాలిమిఁదఁబడిన గాజుకాయవలె నాతల వేయివ్రక్కలు కాకమానదు. ఏకొమ్మనై నను గట్టిగా కౌఁగిటఁబట్టుకోవలెనన్నను పట్టుకోసీయక యీపాడుకోతి యెడమచేతితో భల్లూకపు పట్టుపట్టి నన్నొడిలోఁ బెట్టుకొని కదల నియ్యకున్నది. చెట్టుపయిని నేనిట్టియవస్థలోనుండఁగా క్రింద హిడింబియు తాటకయు నన్ను వెదకుచు నేనున్న చెట్టుమొదటికి వచ్చిరి.

తాట—అయ్యో! చేతఁజిక్కిన యెలుకను నిష్కారణముగాఁ బోఁగొట్టితివిగదా!

హిడిం—నీవు కఱ్ఱనిమిత్తమయిపోయి యెంతసేపటికిని రాక పోగా నెంతపెద్ద యెలుకో చూడవలెనని మూతకొంచెము తీయఁగానే యెలుక పై కుటికి పాటిపోయినది.

తాట—నుహాకాయునియింటనున్న వాలఖిల్యమహర్షి నెవ్వరో యెత్తుకొని పోయినారని చెప్పుచుండగా వినుచు నిలుచుండుటచేత కఱ్ఱతెచ్చుటకు కొంచె మూలస్యమయినది. ఎలుక పైకిరాఁగానే తఱుముకొనిపోయి పట్టుకోలేక పోయినావా?

హిడిం—ఇంతలో నుహాకాయుని భృశ్యులిద్ద టిక్కడకు వచ్చి యుండనియెడల దానిని నేను పోసెత్తునా? వాలఖిల్యమహర్షి రాత్రి యంతర్ధానమయినమాట చెప్పుచు వారు నన్ను కొంతదూరము తమ పెంటఁ గొనిపోయినారు.

తాట—ఇక్కడ కలుగులులేవు. ఎలుక యీచెట్టుపైకి ప్రాణ లేదుగదా?

హిడిం—ఎలుకలు చెట్లెక్కునా?

తాట—చూచితివా చెట్టుమీఁద నెంతపెద్ద వానరమున్నదో?

హిడిం—ఏది? అదా? అవునవును. దానియొడిలోనేమో యున్నట్టున్నది.

తాట—అదృశ్యుడయిన వాలఖిల్యునివలెకనబడుచున్నాఁడు. అవునవును. అతడే. మా కోడిపిల్ల పోయినప్పుడు ప్రశ్నయడుగఁబోయిన వాలఖిల్యుడితడే.

హిండి—ఈ వాలఖిల్యుఁడు మనకుదొరికిన బాగుండును. మన త్రిజట వాలఖిల్యుని జూడవలెనని యెన్నోసారులు నాతోఁ జెప్పినది. మనమితని దీసికొని పోయి యామెచేతికిచ్చి రెండుమూఁడు దినములు మనయింట నుంచుకొందము.

తాట—నీవన్నయూలోచన బాగున్నది. ఈకోతిని బెదరించి మన మావాలఖిల్యుని పట్టుకొంటిమా వేయిసువణఁములు సంపాదించి మనము ధనికురాలాడ్రము కావచ్చును. మహాకాయుఁ డెంత సొమ్మిచ్చి యైన నీతనిని వదల్చుకొని పోకమానఁడు.

హిండి—అట్లయిన మన మీవాలఖిల్యుని పట్టుకొందము. నీవు చెట్టెక్కఁగలవా ?

తాట—ఎటుకను బట్టుకొనుటకయి దుమికెడుసిల్లివలె నేనీ చెట్టుమీదికొక్క గంతువేసి వాలఖిల్యుని బట్టుకొనెదను. నీవీకట్టచేతఁ బట్టుకొని క్రోతి క్రిందకుఁజికి పాటిపోకుండ జాగ్రూకతతో కాని చూచుచుండుము.

అమాటలు వినునప్పుడు నాబ్రతుకు ముందఁజికివచ్చిన గోయి యు వెనుక కుఁబోయిన నూయియు వలెనుండెను. ఈముగ్గురిలో నెవ్వరిచేతిలోఁ బడినను నాకు ప్రాణసంశయస్థితియే సంభవించును. అముగ్గురును త్రేతాగ్నులనుగా నేనీవఱకే పోల్చియున్నానుగదా ! నన్నుఁ గొనిపోయి దక్షిణస్వీకరించి విడువఁదలఁచినందున తాటకను దక్షిణాగ్నియనవచ్చును. నన్నుఁగొనిపోయి తనచేలికత్తై కర్పించి నన్ను గృహ పతినిగాఁ జేయఁదలఁచినందున హిండిబిని గార్హపత్యాగ్ని యనవచ్చును. నానోటిలోనేదో క్రుశ్మియో తోక నామెడకుఁ బట్టఁ

బెట్టియో హోమము నిమిత్తమే బ్రాహ్మణులు పశువును బట్టి నట్టుగా నూపిరి వెడలనియ్యక నాప్రాణములు గొనఁదలచినందున మర్కటము నాహవనీయుగ్నియని చెప్పవచ్చును. ఈ మూఁడగ్నుల లో నాకప్పుడు దక్షిణాగ్ని మేలుగ తోచినందున నా యజమానుఁ డైన మహాకాయునివద్దజేరి సుఖంపవచ్చునన్న యాశచేత నేను తాటకచేతిలోఁ జిక్కిదలచుకొని వానరముయొక్క యొడిలోనుండి దుమికె యూ రాక్షసిని కొఁగిలించుకొనుటకయి చేతులు చాచుకొని సంసిద్ధుఁడనయి కూరుచుండియుంటిని. తానొకటి తలచిన దైవమొకటి తలచునుగదా! తాటక వృక్షమారోహించుట చూచి యా దుష్టవానరము నన్ను విడిచి పాటిపోక తన తోడను నేను మొదట ననుకొన్నట్టుగా నామెడకుఁగాక నాపొట్టకు చుట్టఁబెట్టి నన్ను తనవీపుమీఁద నదిమిపెట్టి యా చెట్టుమీఁదినుండి మఱియొక చెట్టుమీఁదికి దుమికెను. అంతట తాటక చెట్టు దిగివచ్చి హిడింబిఘో నేమో యాలోచించి వానరమును రాళ్ళతో విసరనారంభించెను. దానికి సహాయురాలయి హిడింబియు మామీఁద శిలలు రువ్వసాగెను. ఆ శిలాయుద్ధమునకు తాళఁజాలన వానరరాజు చెట్టుమీఁదినుండి యుఱికి నన్ను వీపుమీఁద వేసికొని పాటిపోవఁజొచ్చెను. వెనుకనుండి యఱచుచు నారాక్షసాంగన లిరువురును మమ్ము తఱుముకొని వచ్చిరి. ఇట్లు కొంత దూరము పరుగెత్తునపుటికి వెనుకఁ జెప్పిన మహాకాయుని భృత్యులిద్దఱును క్రొక్కచారివచ్చి వారిని గలిసికొని యేలపరుగెత్తుచున్నారని యడిగిరి. ఆ చెడుకోతి వాలఖిల్యుని నెత్తుకొని పాటిపోవుచుండగా విడిపించుటకయి పరుగెత్తుచున్నామని వారు తరము చెప్పిరి. ఇట్లు నలుగురును నొక్కచోటఁ జేరునపుటికి పూర్వము నన్ను మందోదరి యప్పుడప్పుడు తీసికొని వచ్చెడి యుద్యానవనముకడకు మేము వచ్చితిమి. అంత నలుగురును గలిసి తన వెంటఁబడ మర్కటరా జణుమాత్ర

మును భయపడక నన్ను విడువక యక్కడనుండి యొక్కయంగ వేసి యెగిరి సువేలాద్రిమీదికి దుమికెను. ఆవానరుడు గంతువేసినస్థలమునకు సువేలాద్రి నాలుగు యోజనములదూరములో నున్నదని నేనంతకుముందే మందోదరివలన సాక్షిగియున్నాను. మర్కటమునన్ను వెన్నునఁ బెట్టుకొని కుప్పించి యులుకఁబోవునప్పుడు దైవమాయ చేత నాకొక్కయోవులింతవచ్చినది. పూర్వాచారపరాయణుడ నగుట చేత పెద్దలయోచారమును మీఱరాదని నేనప్పుడు కొండంతయూపదలో నున్నను నాయోవులింత పోవునటుకును చిటికలు వేయుచుంటిని ఆకోఁత్తితో నేను సువేలాద్రిశిఖరమున వాలునప్పటికి లెక్కవేయఁగా నాచిటికలు సరిగా పదియైనవి. ఆలెక్కనుబట్టి పదిచిటికల కాలములో వానరము నాలుగు యోజనముల దూరము దుముకునని నేను తెలిసికొంటిని. అప్పుడు నేను ముందువంకఁ జూచునప్పటికి నాయెగుట లవణసముద్రము మేఘమండలములనగుట తరంగములతో ను మేఘనాదములతో వియ్యమందు సంతతధ్వనితోను భయంకరముగాఁ గానఁబడెను. వానర మొక ముందువంకకు పాటిపోవుట కనకాశము లేనందున నలుగురువచ్చి చుట్టవేసి నన్ను దక్కించుకొని మహాకాయన కియ్యవచ్చునని నాలోనేను సంతోషపడుచుంటిని. ఇట్లు నేను మనోరథసామ్రాజ్యనందము నొందుచుండఁగానే వానరము కుప్పించి ముందువంక కులుకుట కుద్యుక్తమయి యున్నట్లుకనఁబడెను. అందుచేత నే నీసారి యెంతదూరము దుముకునో చూడవలె నన్నయుత్సాహముచేత ముందు సముద్రమున్నమాట మఱచిపోయి చిటికలు వేయుటకు మొదలుపెట్టితిని. ఇన్నూటయేఁబది చిటికలు లెక్కపెట్టునప్పటికి వానరము నన్ను గొని సముద్రమున కావలి యొడ్డుననున్న యొక విశాలమయిన యిసుకతిప్పలో వ్రాలినది. అప్పుడు నేను గణితశాస్త్రప్రకారముగా లెక్కవేసి యిన్నూటయేఁబదింటిని పదింటిచేత

భాగింపగా వచ్చినట్లు మీరువదియెడుకాగా, పదిచిటికల కాలములో దుముకగలదూరము నాలుగుయోజనములగుటచేత నిరువదియెడును నాలుగుచేత గుణించి సముద్రముయొక్క వెడలుపు సరిగా నూఱుయో జనములని తెలిసికొని నేనత్యాశ్చర్యపడితిని. ఆహా! మనపూర్వులసా మథక్యము నేమని జ్ఞాపింతును! వారునిజముగా సర్వజ్ఞలేనుండీ. అణుమాత్రమయినను హెచ్చుతగ్గులులేక నూఱుయోజనములని రా మాయణములోఁ జెప్పినదానికిని నేను కన్నురాలా కొలిచి లెక్క వేసినదానికిని సరిగా సరిపోయినది. లంకకును మనదేశమునకును సడుమనున్న సముద్రమిదియేకదా? నేను సముద్రమును దాటున ప్పడు శ్రీరాములవారు కట్టిన వారావధిని స్పష్టముగా జూచినాను. మనుష్యులు లంకకుఁ బోవకుండుటకయి మరలివచ్చునప్పుడు శ్రీరాముల వారు కట్టను సడుమసడుమ తెగఁగొట్టిన సందులును నాకంటికి కరత లామలకముగాఁ గనఁబడినవి. మన పూర్వులను గురించి యాలో చించుచు నేనుకొంచె మేమతియుండఁగా వానరమునన్ను వెన్నుమీది నుండి తోఁకతో పైకెత్తి మతియొక్కదుముకు దుమికినది. ఈసారి నేను వీపుమీఁదనానుకొని దృఢముగా నుండక వాలమున వ్రేలుచు భ యుభ్రాంతుండయిన యుండుటచేత చిటికలువేసి దూరమును కనుఁగొన లేకపోయినాను. నేనిట్లు దిగ్భ్రమ నొందియుండఁగానే యావానరము నన్ను నట్టడవిలో విడిచి యదృశ్యమయినది. అప్పటికి సూర్యగతినిబట్టి నాలుగయిదు గడియల ప్రొద్దెక్కినట్లు తోఁచినది. కన్నులువిచ్చి చూడఁ గా నక్కడిచెట్లు మొదలయినవి లంకలోనివానివలె నత్యున్నతములు గాక మనదేశములోని సామ్రాజ్యవస్తుజాలమువలెనే యున్నవి. ఆవాన రముయొక్క వీపునానుకొని సముద్రమును దాటునప్పుడు నాకు తోఁచ లేదు గాని నన్నిక్కడకుఁ గొనివచ్చి విడిచిన యా మహానుభావుఁడెవ్వఁ డా యన్నయాలోచన నా మనస్సునకిప్పుడు కలిగినది. అతఁడు వాయు

పుత్రుడైన హనుమంతుడయినందుకు సందేహములేదు. అతడు హనుమంతుడే కాక సోయినచో శతయోజనాయామమయిన సముద్రము నొక్కయంగను దాటుటకు మఱియొక్కనికి సాధ్యమగునా? కాదు మనపెద్దలు చెప్పినట్లుగా నతడు రావణాసురుని కాష్ఠమారిపోకుండు నట్లుగా ప్రతిదినమును తాను ఉంతభావనము చేసికొన్న పుడకల సంగు వేయుటకయి పోవుచుండును గాన నేటి యుదయమున నన్ను జూచి జాలి దలచి పాదలేపములేని నేను రాక్షసుల దేశమునుండి రాలేనని యిక్కడ తెచ్చి విడిచినాడు. నేనీ యడవిలోని ఘాతుకమృగముల వాతబడక బ్రతికి యిచ్చటివారి యండజేరఁ గలిగినపక్షమున, రెండుమూడు మాసములలో వారిభాష నేర్చుకొని తరువాత నా కథను మీకు మహాత్ములచేతఁ బంపెదను.

సంపూర్ణము.

